

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

I. OSOBNÍ A STUDIJNÍ ÚDAJE

Příjmení: Bc. Huboňová

Jméno: Kateřina

Osobní číslo: 409810

Zadávací katedra: Katedra urbanismu a územního plánování

Studijní program: Stavební inženýrství

Studijní obor: Inženýrství životního prostředí

II. ÚDAJE K DIPLOMOVÉ PRÁCI

Název diplomové práce: Hospodářské dvory a jejich význam v krajině

Název diplomové práce anglicky: Farm Yards and their Importance in the Landscape

Pokyny pro vypracování:

1. Zpracovat katalog hospodářských dvorů ve volné krajině na vybraném území ORP Třeboň, s přípustnými přesahy do okolních ORP.
2. Charakterizovat urbanistický vývoj krajiny Třeboňska s ohledem na historický vývoj hospodářských dvorů.
3. Na vybrané lokalitě nebo více lokalitách navrhnout opatření v krajině a případně úpravy samotných hospodářských dvorů.

Seznam doporučené literatury:

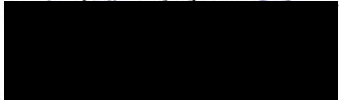
Žižka J.: Hospodářské dvory bývalých panství v Čechách, NPÚ, 2016. ISBN 978-8086516-85-1

Jméno vedoucího diplomové práce: Ing. Václav Jetel, Ph.D.

Datum zadání diplomové práce: 1.10.2018

Termín odevzdání diplomové práce: 6.1.2019

Údaj uveďte v souladu s datem v časovém plánu příslušného ak. roku

Podpis vedoucího práce

Podpis vedoucího katedry

III. PŘEVZETÍ ZADÁNÍ

Beru na vědomí, že jsem povinen vypracovat diplomovou práci samostatně, bez cizí pomoci, s výjimkou poskytnutých konzultací. Seznam použité literatury, jiných pramenů a jmen konzultantů je nutné uvést v diplomové práci a při citování postupovat v souladu s metodickou příručkou ČVUT „Jak psát vysokoškolské závěrečné práce“ a metodickým pokynem ČVUT „O dodržování etických principů při přípravě vysokoškolských závěrečných prací“.

1.10.2018

Datum převzetí zadání

Podpis studenta(ky)

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE
FAKULTA STAVEBNÍ
KATEDRA URBANISMU A ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Diplomová práce

Hospodářské dvory a jejich význam v krajině

Bc. Kateřina Huboňová

Vedoucí práce: Ing. Václav Jetel, Ph.D.

6. ledna 2019

Poděkování

Tímto děkuji panu Ing. Václavu Jetelovi, Ph.D. za odborné vedení a cenné rady při zpracování práce. Dále děkuji svému příteli, Ing. Robertu Kotlářovi, a své rodině a přátelům za podporu.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předloženou práci vypracoval(a) samostatně a že jsem uvedl(a) veškeré použité informační zdroje v souladu s Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.

Beru na vědomí, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s ust. § 46 odst. 6 tohoto zákona tímto uděluji nevýhradní oprávnění (licenci) k užití této mojí práce, a to včetně všech počítačových programů, jež jsou její součástí či přílohou, a veškeré jejich dokumentace (dále souhrnně jen „Dílo“), a to všem osobám, které si přejí Dílo užit. Tyto osoby jsou oprávněny Dílo užit jakýmkoli způsobem, který nesnižuje hodnotu Díla, a za jakýmkoli účelem (včetně užití k výdělečným účelům). Toto oprávnění je časově, teritoriálně i množstevně neomezené. Každá osoba, která využije výše uvedenou licenci, se však zavazuje udělit ke každému dílu, které vznikne (byť jen zčásti) na základě Díla, úpravou Díla, spojením Díla s jiným dílem, zařazením Díla do díla souborného či zpracováním Díla (včetně překladu), licenci alespoň ve výše uvedeném rozsahu a zároveň zpřístupnit zdrojový kód takového díla alespoň srovnatelným způsobem a ve srovnatelném rozsahu, jako je zpřístupněn zdrojový kód Díla.

V Praze dne 6. ledna 2019

.....

České vysoké učení technické v Praze

Fakulta stavební

© 2019 Kateřina Huboňová. Všechna práva vyhrazena.

Tato práce vznikla jako školní dílo na Českém vysokém učení technickém v Praze, Fakultě stavební. Práce je chráněna právními předpisy a mezinárodními úmluvami o právu autorském a právech souvisejících s právem autorským. K jejímu užití, s výjimkou bezúplatných zákonných licencí, je nezbytný souhlas autora.

Odkaz na tuto práci

Huboňová, Kateřina. *Hospodářské dvory a jejich význam v krajině*. Diplomová práce. Praha: České vysoké učení technické v Praze, Fakulta stavební, 2019.

Abstrakt

Česky

Diplomová práce se zabývá hospodářskými dvory na území ORP Třeboň s mírnými přesahy do okolních ORP. Teoretická část popisuje současný stav řešeného území obce s rozšířenou působností Třeboň. Dále se soustředí na urbanistický vývoj krajiny v lokalitě s ohledem na historický vývoj hospodářských dvorů. Praktická část představuje katalog hospodářských dvorů, který je zpracován na základě terénního průzkumu. Katalog obsahuje základní informace o jednotlivých hospodářských dvorech, jejich umístění v rámci ORP, ochranu přírody a krajiny v okolí a dopravní a technickou infrastrukturu. Součástí práce je koncepční řešení opuštěného hospodářského dvora. Práce je založena na územních plánech obcí v ORP Třeboň, na územně analytických podkladech ORP Třeboň a na terénním průzkumu.

Klíčová slova Hospodářské dvory, ORP Třeboň, katalog, územně analytické podklady, územní plán, dopravní a technická infrastruktura

English

The diploma thesis is focused on the farm yards in the territory of the ORP Třeboň with slight overlaps to the surrounding ORPs. The theoretical part describes the current state of the issued territory of the ORP Třeboň. Further, thesis is focused on the urban development of the landscape in the locality, with regards to the historical development of the farm yards. The practical part is a catalog of the farm yards, which are dealt with on the basis of a field survey. The catalog contains basic information on individual farm yards, their location in ORP ranges, nature and landscape conservation and transport and technical infrastructure. Last part of the thesis is a conceptual solution of the abandoned farm yard. The schema is based on the territorial plans of the municipalities in the Třeboň Regional Authority, the territorial analytical documentation of the Třeboň ORP and the field survey.

Keywords farm yards, ORP Třeboň, catalog, territorial analytical documentation, urban plan, transport and technical infrastructure

Obsah

Úvod	1
1 Vymezení řešeného území	2
1.1 Přírodní podmínky	3
1.2 Ochrana přírody a krajiny	3
1.3 Demografické a sociologické údaje	4
1.4 Dopravní infrastruktura	4
1.5 Technická infrastruktura	5
2 Hospodářské dvory na Třeboňsku	6
2.1 Urbanistický vývoj krajiny Třeboňska	6
2.2 Vývoj hospodářských dvorů	7
2.3 Formy uspořádání hospodářského dvora	7
2.4 Objekty v rámci hospodářského dvora	9
2.5 Materiálové řešení objektů	9
2.6 Hospodářské dvory v současnosti	10
2.7 Ochrana hospodářských dvorů	10
3 Katalog hospodářských dvorů	12
3.1 Dvůr Hamr	14
3.2 Obecní mlýn	16
3.3 Dvorce	18
3.4 Mlýnský dvůr	20
3.5 U Soukupů	22
3.6 Pilař	24
3.7 Zadní dvůr	26
3.8 U Palečků	28
3.9 V Mokřinách	30
3.10 Za Humny	32
3.11 U Emy Destinové	34
3.12 U Čuchně	36
3.13 Dvůr Šaloun	38
3.14 U Zahradníků	40
3.15 U Šochla	42
3.16 Na Žabicích I.	44
3.17 Na Žabicích II.	46

3.18 Krávozna	48
3.19 Záblatí č.p. 46	50
3.20 Lhotský dvůr	52
3.21 U Dobešů	54
4 Koncepce rozvoje Lhotského dvora	56
4.1 Širší vztahy	56
4.2 Popis řešené oblasti	57
4.3 Varianty využití areálu Lhotský Dvůr	58
Závěr	64
Literatura	65
A Seznam použitých zkratk	67

Seznam obrázků

1.1	Správní obvod ORP Třeboň	2
2.1	Rybniční krajina Třeboňska na mapě 3. vojenského mapování	6
2.2	Průhled návsi v Novosedlech nad Nežárkou	7
2.3	Párový dvůr	8
2.4	Trojstranný dvůr	8
2.5	Trojboký dvůr typu „podkova“	8
2.6	Čtyřstranný dvůr	8
2.7	Čtyřboký dvůr	9
2.8	Dispoziční řešení dvora	9
2.9	Dvůr se zachovanou zdobností	9
2.10	Dvůr bez zdobnosti	10
2.11	Zděná brána	10
2.12	Přestavba dvora	10
4.1	Řešené území Lhotského Dvora v rámci České republiky	56
4.2	Letecký pohled na areál Lhotského Dvora	56
4.3	Současný stav Lhotského Dvora	57
4.4	Schéma současného stavu Lhotského Dvora	57
4.5	Funkční využití ploch v řešeném území	58
4.6	Schéma - Varianta č. 1	58
4.7	Schéma - Varianta č. 2	60
4.8	Schéma - Varianta č. 3	61
4.9	Schéma - Varianta č. 4	63

Seznam tabulek

1.1 Klimatické podmínky MT10	3
--	---

Úvod

Tématem diplomové práce jsou hospodářské dvory a jejich význam v krajině. Práce se soustřeďuje na hospodářské dvory ve volné krajině, které jsou odtrhnuté od života na vesnici. Cílem diplomové práce je provedení terénního průzkumu a následného zpracování katalogu vybraných hospodářských dvorů ve zvolené části správního obvodu ORP Třeboň.

Diplomová práce se skládá ze čtyř kapitol, z nichž první dvě se všeobecně věnují řešenému území a vývoji hospodářských dvorů. První kapitola se věnuje charakteristice stavu a vývoje ORP Třeboň. V této kapitole jsou popsány přírodní podmínky, ochrana přírody a krajiny, demografické a sociologické údaje, dopravní a technická infrastruktura.

Druhá kapitola se zabývá urbanistickým vývojem Třeboňska a vývojem hospodářských dvorů. Orientuje se na uspořádání objektů v rámci hospodářského dvora, jejich druhy a materiálové řešení.

Kapitola č. 3 představuje samotný katalog hospodářských dvorů. Pro každý dvůr jsou v něm shrnuty základní informace o velikosti, využití, lokalitě, ochraně přírody a krajiny v okolí, návaznost na spádová sídla a jejich napojení na dopravní a technickou infrastrukturu.

Čtvrtá kapitola rozpracovává variantní řešení vybraného opuštěného hospodářského dvora s ohledem na omezení dané Územním plánem Dynín. V kapitole jsou zpracovány 4 koncepční návrhy, které se opírají o platnou legislativu.

Vymezení řešeného území

Území obce s rozšířenou působností Třeboň se nachází v jihovýchodní části Jihočeského kraje. Ze severu sousedí s ORP Soběslav, z východu s ORP Jindřichův Hradec, ze západu s ORP České Budějovice a Trhové Sviny, z jihu hraničí s Rakouskem.

Správní území ORP Třeboň patří mezi nejmenší v Jihočeském kraji, jak z hlediska rozlohy, tak i podle počtu obyvatel.

Ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Třeboň se nachází 25 obcí, z nichž 4 mají statut města (Třeboň, Suchdol nad Lužnicí, České Velenice a Lomnice nad Lužnicí) a 1 statut městyse (Chlum u Třeboně). Obcemi s pověřeným obecním úřadem jsou České Velenice, Suchdol nad Lužnicí a Třeboň. Stejně jako v celém Jihočeském kraji, převládají i v ORP Třeboň malé obce do 500 obyvatel.

Obec s rozšířenou působností Třeboň se rozkládá na ploše 53 837 ha a představuje tak 8. největší správní obvod Jihočeského kraje. Zemědělská půda (tj. orná půda, trvalé travní porosty) zabírá 17 574 ha a nezemědělská půda (tj. lesní půda, vodní plochy) 36 258 ha.

V řešeném území je k trvalému pobytu hlášeno 24 750 obyvatel (k roku 2018), z toho 12 108 mužů a 12 642 žen. Hustota obyvatelstva je 46 obyvatel na km^2 . Průměrný věk obyvatel je 43,5 let, který je tak čtvrtý nejvyšší v porovnání v ostatními ORP v Jihočeském kraji.[1]

Ekonomická aktivita obyvatelstva je nižší než je průměr kraje. Většina obyvatel pracuje v obchodní činnosti, cestovním ruchu a lázeňství. Průmyslová a zemědělská výroba se orientuje především na rybníkářství, lesnictví a těžbu štěrkopísků. Míra nezaměstnanosti je 1,9% a je tak nejnižší v Jihočeském kraji. Do správního obvodu ORP Třeboň dojíždí denně přibližně 1 200 pracujících. Za prací z ORP Třeboň vyjíždí více než 2 000 obyvatel, především do ORP České Budějovice.

Do většiny území obce s rozšířenou působností Třeboň zasahuje CHKO Třeboňsko a NATURA 2000 - ptačí oblast Třeboňsko. V řešeném území je vyhlášeno 12 prvků NATURA 2000 - evropsky významná lokalita.

Obrázek 1.1: Správní obvod ORP Třeboň, vytvořeno v ArcGIS

1.1 Přírodní podmínky

ORP Třeboň se rozkládá na území s výrazným podílem vodních ploch a lesů. Území je tvořeno plochou krajinou Třeboňské pánve s mnoha rybníky a mokřady. Páteřním koridorem je řeka Lužnice, která společně s uměle vytvořenou sítí stok napájí soustavu Třeboňských rybníků. Přibližně polovina území Třeboňska je tvořena rozlehlými lesy, které se vyskytují především na jihu a východě území. Výrazná část území ORP Třeboň se nachází v CHKO Třeboňsko a zároveň v biosférické rezervaci UNESCO.

Klimatické podmínky ORP Třeboň se nachází v mírném podnebném pásu, v přechodně středoevropské oblasti. Proměnlivé počasí způsobují střídavě se uplatňující vlivy oceánu na západě a vlivy pevniny na východě.

Průměrná roční teplota střední části území je 8°C, průměrná teplota v lednu -2,8°C a v červenci 18°C. Nad územím převládá západní až jihovýchodní vzdušné proudění.

Místní klima je ovlivněno množstvím vodních ploch, které mají za následek výskyt vysoké vlhkosti vzduchu a přízemních mlh.[2]

Dle Quitta území spadá do klimatického regionu MT10, což značí mírně teplý region. Území je tak charakterizováno normálně dlouhým létem, teplým a suchým. Přechodné období je krátké s mírným teplým jarem a mírně teplým podzimem. Zima je mírná a suchá s krátkým trváním sněhové pokrývky. Charakteristika regionu je zobrazena v tabulce 1.1 níže.[3]

Tabulka 1.1: Klimatické podmínky MT10 (dle Quitta)

	MT10
Počet letních dní	40-50
Počet dní s teplotou alespoň 10 °C	140-160
Počet mrazových dní	110-130
Počet ledových dní	30-40
Průměrná teplota v lednu [°C]	-2- -3
Průměrná teplota v dubnu [°C]	7-8
Průměrná teplota v červenci [°C]	17-18
Průměrná teplota v říjnu [°C]	7-8
Počet dnů se srážkami alespoň 1 mm	100-120
Srážkový úhrn ve veg. období [mm]	400-450
Srážkový úhrn v zimním období [mm]	200-250
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	50-60
Počet jasných dní	120-150
Počet zatažených dní	40-50

Geomorfologie Z geomorfologického hlediska spadá území do systému Hercynského, subsystému Hercynské pohoří, provincie Česká Vysočina, subprovincie Česko-moravská soustava. Dále území spadá do podsoustavy Jihočeská pánev, celku Třeboňská pánev, podcelku Lomnická pánev a Kardašovořečická pahorkatina.

Západní část Třeboňské pánve je tvořena Lomnickou pánví, která je charakteristická plochým reliéfem. Ve východní části území se projevuje zvlněný reliéf Kardašovořečické pahorkatiny.

Nadmořská výška se pohybuje v rozmezí 421 - 550 m n. m.[4]

Geologie a pedologie Území ORP Třeboň se rozkládá na území Třeboňského bioregionu, který je tvořen pánví vyplněnou sedimenty štěrků, písků a jílu, které se sporadicky vyskytují

ve formě pískovců a slepenců. Okrajově se vyskytuje podloží tvořené žulou a migmatity, které jsou často pokryty kvarténními štěrkopísky až písčky. V lokalitě významně převládají rozsáhlé rašeliny a zrašeliněné nivní sedimenty.[2]

Využití ploch v krajině, ZPF a PUPFL Přibližně třetina území je tvořena zemědělskou půdou, 46 % plochy zabírá lesní půda a 13 % je tvořeno vodními plochami.

Zemědělský půdní fond společně s vodními plochami pro chov ryb a vodní drůbeže tvoří přibližně polovinu plochy ORP Třeboň. V minulosti docházelo k narušování samoregulačních procesů z důvodu vyhrnování rybníků, přeměnou ploch na ornou půdu, ničení litorálních porostů a nepřirozeným zvyšováním intenzity zemědělské výroby. V současnosti dochází ke zvyšování zastoupení trvalých travních porostů, mnoho zemědělských ploch není využíváno vůbec.

Nejhodnotnější půdy I. třídy ochrany se nacházejí v nivě řeky Lužnice a to pouze na ploše 340 ha. Půdy II. třídy ochrany se vyskytují na ploše 3 115 ha. Procento zastoupení lesních pozemků je optimální, plocha lesních pozemků je 24 892 ha. Lesní půdy jsou většinou ve velkých lesních celcích. Typickými dřevinami jsou borovice lesní, duby a olše. Na narušených plochách se vyskytují rozsáhlé monokultury smrků a borovic. Hospodářských lesů je v SO ORP Třeboň 20 216 ha, ochranných lesů 1 428 ha a lesy zvláštního určení tvoří 3 448 ha. Lesy jsou převážně ve vlastnictví České republiky a ve správě Lesů České republiky.[5]

Vodní režim Z hydrologického hlediska náleží území ORP Třeboň do povodí řeky Vltavy.

Nejvýznamnějším tokem v území je řeka Lužnice o délce 72,3 km. Do území dále zasahují další toky tvořící páteř hydrologické sítě - Nežárka, Dračice, Koštěnický potok a jejich přítoky. Zástupci umělých vodních kanálů je významná Zlatá stoka a Stará a Nová řeka, které slouží k napájení a vypouštění rozsáhlých rybníčních soustav.

Na území Třeboňska se nachází více jak 1000 vodních ploch, které zabírají 5328 ha. Nejvýznamnějšími rybníky jsou vodní nádrž Rožmberk (658 ha), Horusický rybník (438 ha), Svět (215 ha), Velký Tisý (313 ha) a Staňkovský (272 ha).[5]

Hygiena životního prostředí Na území se nevyskytují významní znečišťovatelé ovzduší, vod ani půd. Hlukem jsou zasaženy sídla, kterými prochází železniční trať č. 226 Veselí nad Lužnicí - České Velenice a silnice I. třídy I/24, I/34. Momentálně jsou navrženy přeložky měst Suchdol nad Lužnicí a Lomnice nad Lužnicí.

K lokálnímu znečištění ovzduší může při zhoršených klimatických podmínkách docházet v obcích, které nejsou plynofikovány a ve kterých obyvatelé topí kotly nad tuhá paliva.

Nakládání s odpadem je řešeno svozováním a následným ukládáním na skládku komunálního odpadu ve Stráži nad Nežárkou, jejíž odhadovaná kapacita je 12 let. Vybudování spalovny odpadu se v lokalitě nepředpokládá. Sběr, popř. svoz tříděného odpadu je zajištěn ve všech obcích.

Na severu a severovýchodě území ORP Třeboň se nachází 5 oblastí se zvýšeným výskytem radonu.[5]

1.2 Ochrana přírody a krajiny

Téměř celé území obce s rozšířenou působností spadá do území zvýšené ochrany přírody. Celková plocha území ORP Třeboň je 538,9 km², z nichž je 504,7 km² chráněných. Chráněná krajinná oblast Třeboňsko zabírá plochu 498,9 km², zbylých 5,8 km² je maloplošné zvláště chráněné území. Do území dále zasahuje NATURA 2000 - evropsky významná lokalita a NATURA 2000 - ptačí oblast.

Velmi cennými jsou biotopy rozsáhlých rašelinišť a meandrující toky řek s rozsáhlými záplavovými plochami. Na území se nachází 35 přírodních památek a rezervací, z nichž je 5 národní přírodní rezervací.

NATURA 2000 - evropsky významná lokalita Na řešeném území ORP Třeboň je vyhlášeno 12 EVL, např. Nadějská soustava, Velký a Malý Tisý, Třeboňsko - střed, Cepská pískovna a Lomnický velký rybník.

NATURA 2000 - ptačí oblast V rámci NATURA 2000 - ptačí oblast je řešené území součástí PO Třeboňsko. Předmětem ochrany PO Třeboňsko je 19 druhů chráněných ptáků, např. populace volavky bílé, čápa černého, orla mořského, včelojeda lesního, motáka pochopa, ledňáčka říčního, žluny šedé, husy velké a dalších, včetně jejich biotopů.[6]

Národní přírodní památky

Vizír Lesní rybník se zrašelinělými okraji, ve kterém se vyskytují významné populace masožravých rostlin.[7]

Ruda Přechodové rašeliniště při okraji Horusického rybníka se zachovalými společenstvy významných druhů rostlin.[8]

Přírodní památky

- Slepíčí vršek
- Soví les
- Branské doubí
- Pískovna u Dračice
- Žofina Hut

Národní přírodní rezervace

Velký a Malý Tisý Komplex 11 rybníků doplněných plochami podmáčených luk, vrbin, olšin. Jedna z neznámějších ornitologických rezervací v České republice.[9]

Stará a Nová řeka NPR je tvořena meandrujícím korytem řeky Lužnice, který je doplněn komplexem mokřadních ekosystémů, typickými hrázovými společenstvy a chráněným prostorem staletých dubů a lip.[10]

Červené blato Rozsáhlé rašeliniště nižších poloh s významnými porosty blatkového boru.[11]

Žofinka V lesním komplexu se nacházející přechodové rašeliniště s rozsáhlým blatkovým borem.[12]

Přírodní rezervace

- Olšina u Přeseky
- Výtopa Rožmberka
- Staré jezero
- Rybníky u Vitmanova
- Losí blato u Mirochova
- Rašeliniště Pele
- Na Ivance
- Bukové kopce
- Široké blato
- Dračice
- Horní Lužnice
- Krabonošská niva

1.3 Demografické a sociologické údaje

Na území ORP vy nachází 25 obcí, z nichž mají statut města 4 – České Velenice, Lomnice nad Lužnicí, Suchdol nad Lužnicí a Třeboň. Statut městyse má Chlum u Třeboně. Rozložení obyvatelstva je nepravidelné. V Třeboni, největším městě správního území, žije více než jedna třetina obyvatel, další jedna třetina ve městech České Velenice, Suchdol nad Lužnicí a Lomnice nad Lužnicí. Zbývající část obyvatel připadá na zbytek území ORP. Průměrná hustota osídlení je 46 obyvatel na km^2 .

ORP Třeboň vykazuje zvýšený index stáří a to z důvodu absence mladých rodin s malými dětmi. Index ekonomického zatížení obyvatelstva vykazuje absenci ekonomicky aktivního obyvatelstva. Podíl obyvatelstva ve věku 0 – 14 let je 14% (3 580 obyvatel), podíl obyvatelstva ve věku 65 a více je 20% (5 035 obyvatel). Podíl produktivního obyvatelstva je 66% (16 618 obyvatel).

Nezaměstnanost je v rámci Jihočeského kraje průměrná. Vyšší nezaměstnanost je patrná v obcích s horší dopravní obslužností.

Vybavenost sídel v ORP Třeboň odpovídá jejich velikosti a postavení v rámci ORP. Významnějšími centry jsou sídla Třeboň, České Velenice, Chlum u Třeboně, Lomnice nad Lužnicí a Suchdol nad Lužnicí.

Spádovým centrem je město Třeboň. Nachází se zde několik základních a středních škol, sportoviště, lázeňské areály, kino, galerie. Dále se zde nachází několik lékařských ordinací, poliklinika, domov s pečovatelskou službou a domov důchodců.[5]

1.4 Dopravní infrastruktura

Z pohledu dopravní infrastruktury je území ORP Třeboň vybaveno dobře, síť silnic i železnic je poměrně hustá.

Silniční doprava Hlavními páteřními silnicemi na Třeboňsku jsou silnice I/24 a I/34, které se kříží v Třeboni. Silnice I/34 spojuje České Budějovice, Třeboň, Jindřichův Hradec, Svitavy a Koclířov. Silnice I/24 vede z Veselí nad Lužnicí přes Lomnici nad Lužnicí a Třeboň k hraničnímu přechodu Halámky.

V území se nachází 5 silnic II. třídy a hustá síť silnic III. třídy.

II/103 Halámky - Nová Ves nad Lužnicí - České Velenice

II/148 Lišov - Lomnice nad Lužnicí - Novosedly nad Nežárkou - křížení s I/34

II/153 Majdalena - Chlum u Třeboně - Příbraz - Dolní Lhota

II/154 Kaplice - Benešov nad Černou - Nové Hrady - Třeboň

II/155 Horní Třebonín - Římov - Strážkovice - Třeboň

Železniční doprava Územím prochází trať č. 226 spojující Gmünd – České Velenice – České Budějovice. Jedná se o jednokolejnou železniční trať, jejíž provoz byl zahájen v roce 1871. Navažujícími tratěmi je trať č. 199 (České Budějovice – České Velenice), trať č. 220 (České Budějovice – Benešov u Prahy) a trať č. 225 (Veselí nad Lužnicí – Havlíčkův Brod). Celková délka železniční sítě je 55 kilometrů a nachází se na ní 16 železničních stanic.

Vodní doprava Vodní doprava se na Třeboňsku provozuje pouze jako turistická atrakce v letních měsících. Na rybníce Svět se pořádají vyhlídkové plavby parníkem. Řeky Lužnice a Nežárka jsou využívány vodáky.

Letecká doprava Na území ORP Třeboň se nenachází žádné letiště či plochy určené k vzletům a přistáním. V okolí města Třeboň se vyskytují 3 vzletové plochy ke sportovním účelům, které nemají patřičné povolení. Ve městě Třeboň zároveň platí zákaz sportovního létání.

Do ORP Třeboň zasahuje ochranné pásmo radaru Třebotovice a letecké koridory příslušející k letišti Tábor a Jindřichův Hradec.[5]

1.5 Technická infrastruktura

Zásobování vodou a odkanalizování Zásobování obyvatelstva pitnou vodou je ve správním obvodu ORP Třeboň zajištěno úpravou vody v Hamru a vodní nádrží Římov. Z celkového počtu 25 obcí je na veřejnou vodovodní síť napojeno 20 sídel. Nenapojené obce Dvory nad Lužnicí, Halámky, Hrachoviště, Přeseka a Smržov využívají mají zajištěný odběr pitné vody z domovních studní. Na čistírnu odpadních vod jsou napojeny všechny obce kromě Hrachoviště, Ponědrážky, Smržova, Stříbřece a Záblatí.[5]

Zásobování elektrickou energií Elektrickou energii pro ORP Třeboň dodává především JE Temelín prostřednictvím několika rozvodných soustav propojených vedením VVN. V Chlumu u Třeboně, Suchdole nad Lužnicí, Českých Velenicích a na Klikově se nachází několik fotovoltaických elektráren. Na území se dále nachází 8 malých vodních elektráren, které jsou ve vlastnictví fyzických osob.[5]

Zásobování plynem Ve správním území ORP Třeboň se vyskytuje pouze 9 plynofikovaných obcí, ve zbylých obcích se zavedení plynu nepředpokládá.[5]

Zásobování teplem Ve větších sídlech je zásobování teplem řešeno spalováním zemního plynu. V malých obcích převládá spalování fosilních paliv. Využívání elektrické energie k topení je minimální. Část Českých Velenic je vytápěna teplovodem z Rakouska, sídliště v Třeboni jsou vytápěna teplovodem. V Třeboni funguje bioplynová stanice, která zásobuje teplem lázně Aurora.[5]

Hospodářské dvory na Třeboňsku

2.1 Urbanistický vývoj krajiny Třeboňska

Oblast Třeboňska, se svým charakterem, ve kterém převládají mokřiny, zamokřené louky, rašeliště a lesy, byla po několik století pustým lesem, který byl protnut pouze několika významnými obchodními stezkami. Teprve ve 13. století, kdy se majiteli území stal rod Vítkovců, dochází k postupnému osidlování území. Vznikají nová sídla, např. Rožmberk (1250), Třeboň (1261), Lomnice nad Lužnicí (1265) a Ponědraž (1259), okolo kterých dochází k rozrůstání cestní sítě.

Tento osidlovací proces, během kterého je krajina postupně kultivována technickými a vodohospodářskými úpravami, trvá po celé 13. a 14. století. Podél vodních toků byly zakládány samoty a jednoty, vyšší polohy toku řeky Lužnice jsou využívány k zemědělství.

K největším proměnám, které zásadně ovlivnily tvářnost Třeboňska, došlo v období od 14. do 16. století, během vlastnictví Třeboňska rodem Rožmberků. V tomto období vznikla nová kulturní krajina, ve které se střídají plochy rybníků, polí, lesů, luk a doprovodné zeleně.

Již v 15. století vedla územím Gmündská cesta, která mířila ze středních Čech na jih přes Veselí nad Lužnicí a Třeboň do rakouského Gmündu. V Třeboni se nacházela odbočka na Jindřichův Hradec. Za vlády Rožmberků se na Třeboňsku těžily drahé kovy, zakládaly se ovčiny, sklárny, pivovary a rybníky.

K proměně krajiny největší měrou přispěl Josef Štěpánek Netolický, který kromě rybníků zbudoval 45,5 km dlouhou Zlatou stoku (1580 - 1518). Stavbou této stoky propojil některá stávající vodní díla a zároveň odvodnil rozsáhlé močály. Jedním z jeho prvních děl byl rybník Kocliřov a Malý Tisý (1502 - 1504). Za dob jeho hejtmanství, po roce 1505, dokončil rybníky Opatovický (1510 - 1614), Horusický a Káňov (1515). [13]

Na práci Štěpánka Netolického navázal rybníkář Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan, který v roce 1570 zahájil stavbu rybníka Svět. V období mezi roky 1570 - 1580 zbudoval rybník Potěšil a rozšířil rybníky Opatovický, Naději, Skutek, Dvořiště a Zábblatský. Zároveň zbudoval Novou řeku - 14 km dlouhý kanál, který odvádí část vody z řeky Lužnice do Nežárky. Velkorysý rybník Rožmberk, o původní výměře cca 1000 ha, zbudoval Krčín v letech 1584 - 1589. [14]

Velké škody na Třeboňsku vznikly během třicetileté války, kdy bylo několikrát vojensky napadeno, bylo zničeno mnoho vesnických osad a zabrzděn další hospodářský vývoj.

Ve 2. polovině 17. století se třeboňské panství dostalo do správy rodiny Schwarzenbergů, v jejichž rukou bylo až do 2. světové války. V období 18. století dochází k vysoušení dalších území a vznikají hamry, sklárny a pily. V krajině vznikají panské špejchary, na hrázích rybníků nové baštýrny a dochází ke zvětšení panských velkostatků. Volné plochy mezi rybníky byly postupně zastavovány charakteristickými stavbami jihočeské krajiny. Byly zřízeny samotové usedlosti a jednoty, které sloužily zemědělcům a hospodářům nebo jako obydlí pro zaměstnance rybníčního hospodářství. [15] Po zrušení nevolnictví zůstávala většina obyvatelstva v zemědělství. Již nedo-

cházel ke vzniku nových osad, ale přírůstek obyvatelstva má za následek vznik chalupnických území při stávajících sídlech a zástavbu návsi. Po zastavěné volných ploch dochází souběžně s nástupem průmyslu ke stěhování do průmyslových měst a Rakouska.

Obrázek 2.1: Rybníční krajina Třeboňska na mapě 3. vojenského mapování [16]

Průmyslová výroba se na Třeboňsku rozvíjí pomaleji, než v jiných částech země. Území i nadále zůstává převážně zemědělské, rybníkářské a lesnické i po vzniku Československa. Období

po roce 1945 a zejména nástup kolektivizace se výrazně zapisuje do obrazu sídel i sociálních vztahů vesnic. Celé území jižních Čech bylo elektrifikováno, byly do něho převedeny některé továrny a rychle se rozvíjela bytová výstavba ve městech.

Díky svým přírodním hodnotám je Třeboňsko od roku 1977 zařazeno do sítě biosférických rezervací a v roce 1979 bylo vyhlášeno CHKO Třeboňsko. Od roku 2003 je na čekacím seznamu UNESCO Třeboňské rybníkářské dědictví, které v sobě shrnuje nejvýznamnější kulturní a technické památky Třeboňska.[17]

2.1.1 Lidová architektura Třeboňska

Jižní Třeboňsko Na území jižní části Třeboňska převládají vesnice s protáhlou obdélníkovou návší a lánovou plužinou. V průběhu staletí byla tato pravidelná struktura sídel znehodnocena druhotnou chalupnickou zástavbou. V nejjihnějších částech regionu byly zakládány vesnice ještě koncem 18. století a počátkem 19. století.

Původní roubená lidová architektura nebyla v území dochována. Vzhled současných vsí je ovlivněn zděnou architekturou z počátku 20. století, která je charakteristická uzavřenými a strohými usedlostmi.

Severní Třeboňsko Na území severního Třeboňska převládají návěsí a lánové vesnice přísného a prostého výrazu. Pouze nejsevernější území Třeboňska (Vlkov) je ovlivněno zdobnou soběslavsko-veselskou architekturou. Jižněji položené vesnické stavby jsou charakteristické svými strohými trojúhelníkovými štíty, sporou štukovou výzdobou a přísně dodržovanou rytmizací štítů a vjezdů do dvorů (Kolence, Novosedly nad Nežárkou).[18]

Obrázek 2.2: Průhled návší v Novosedlech nad Nežárkou[15]

2.2 Vývoj hospodářských dvorů

Ve smyslu hospodářském, sídelním i stavebním byly hospodářské dvory základní jednotkou struktury venkovského osídlení. Již v historickém období se zpravidla skládaly z více objektů rozdělených podle své funkce a provozu. Velikost a skladba zemědělské usedlosti byla závislá na mnoha faktorech. Z ohledu velikosti zemědělského dvora bylo nejvýznamnějším faktorem sociální postavení rodiny, které ovlivňovalo množství obdělávané zemědělské půdy. Velmi významný je vztah usedlosti ke komunikacím a k nejbližšímu sídlu. Zástavba usedlosti je ovlivňována i místními poměry, zejména půdními a klimatickými podmínkami. Tyto podmínky ovlivňují stavební možnosti obyvatel a převažující složku výroby (rostlinnou, živočišnou), na kterých je závislá skladba objektů.

Objekty byly taktéž ovlivňovány nahodilými událostmi, které měly vliv na ekonomické postavení vlastníka (období sucha, nepřízeň počasí) i na samotné objekty (požáry, povodně). Ke změně skladby objektů docházelo s vývojem techniky, se změnou skladby pěstovaných plodin, závisela na politických, sociálních a náboženských poměrech.[15]

Až do 1. poloviny 19. století byly venkovské stavby v jižních Čechách dřevěné. Výraznější zbytky roubené architektury se dochovaly převážně v horských oblastech Šumavy a Černého lesa. V závislosti na úrodnosti území a s tím souvisejících finančních možnostech vlastníka se od sebe původně podobné roubené stavby začaly odlišovat. Roubené domy byly zdobeny bohatě skládanými štíty či orámováním oken. Roubené stavby jsou typické pro horské oblasti, ovšem hojně se vyskytovaly i v jižních Čechách, dokud nebyly překryty stavbami zděnými.[19]

Technický a zemědělský pokrok v 19. století měl za následek zvýšení výnosů a požadavků na vzrůst kapacity jednotlivých objektů. Zároveň se zlepšující se životní úroveň obyvatelstva docházelo ke zvyšování nároků na prostorovou a kvalitativní úroveň obytných objektů.

V 19. století začaly platit nové stavební a protipožární předpisy, které potlačovaly stavby dřevěné a podporovaly stavby zděné. Stavba zděná představovala změnu jak v nosných, tak i v navazujících konstrukcích. Nově stavěné usedlosti jsou ovlivněny prvky dozrávajícího baroka a klasicismu, které na venkov přinášeli zedničtí mistři z měst. Vznikající hospodářské dvory byly stavěny ve stylu tzv. selského baroka a byly typické bohatě zdobenými štíty a vjezdy s barokními prvky. Nejznámějším regionem těchto staveb jsou Soběslavsko-veselská blata severně od Třeboňska, kde stavební vlna zděných staveb kulminovala v šedesátých až osmdesátých letech 19. století.

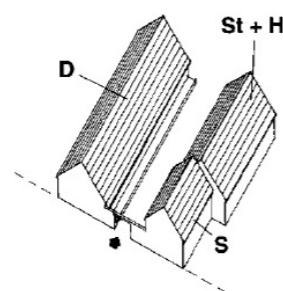
Na přelomu století se v určitých oblastech, např. v severovýchodní části Třeboňska, upouští od bohaté zdobnosti a přezdívaly se obytná i hospodářská stavení. Vznikají tak tvarově velmi jednoduché usedlosti s bílými plochami stěn, tmavými vraty a červenými taškovými střechami. Venkovské stavby tak oproti zdobným usedlostem Soběslavsko-veselských blat působí velmi přísným a prostým výrazem.[20]

2.3 Formy uspořádání hospodářského dvora

Uspořádání hospodářského dvora je dáno vzájemným vztahem obytných a hospodářských budov. Níže uvedené typy forem zobrazují pravidelnou zástavbu, která představuje jednotný celek tvořený obytnou a hospodářskou částí. Pravidelné dvory jsou charakteristické svou uzavřeností, která chrání vnitřní dvůr před silnými větry, v zimě před závějemí sněhu.

2.3.1 Párový dvůr

Párový dvůr je charakteristický dvěma paralelními stavbami, z nichž jedna slouží jako obytné stavení a druhá slouží k hospodářským účelům. [21]

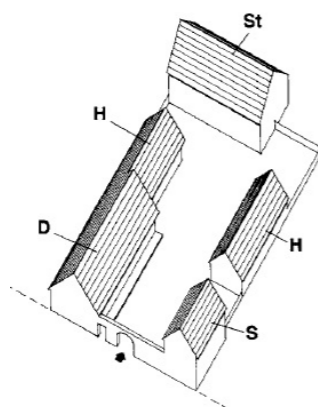
Obrázek 2.3: Párový dvůr. D - obytné stavení, H - hospodářské budovy, S - sýpka, St - stodola „podkova“ [22]

2.3.2 Trojstranný dvůr

Dvůr je obytným stavením a stavbami pro hospodářství obklopen ze tří stran. Jednotlivé objekty jsou od sebe v různé vzdálenosti (volná forma), nebo se v nárožích dotýkají (pevná forma). Trojstranný dvůr se vyskytuje ve třech variantách v závislosti na orientaci vzhledem k příjezdové cestě.

Uspořádání typu „podkova“ je orientováno štíty obytných budov k příjezdové cestě, hospodářské budovy poté tvoří polootevřený dvůr. Zpředu je dvůr uzavřen ohradní zdí, ve které se nachází průjezd do dvora.

Trojstranný dvůr s okapovou orientací se vyskytuje ve tvaru „C“, kdy je dvůr otevřen z boční strany, nebo ve tvaru „U“, kdy zůstává otevřený zadní prostor a dvůr je tak otevřen do polnosti. [21]

Obrázek 2.4: Trojstranný dvůr. D - obytné stavení, H - hospodářské budovy, S - sýpka, St - stodola „podkova“ [22]

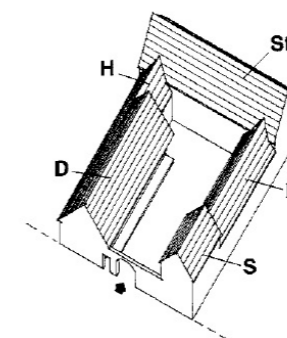
2.3.3 Trojboký dvůr

Obytné stavení a stavby pro hospodářství obklopují dvůr ze tří stran, oproti trojstrannému dvoru na sebe jednotlivá křídla v rozích přímo navazují. Obdobně jako u trojstranného dvora lze rozeznat tři základní varianty vzhledem k orientaci staveb.

U uspořádání tvaru „podkova“ jsou stavby orientovány štítově. Otevřená část dvora směřuje k příjezdové komunikaci a obvykle je přehrazena zdí se vstupními vraty.

Trojboký dvůr tvaru „C“ je orientován okapově a je charakteristický otevřenou podélnou stranou.

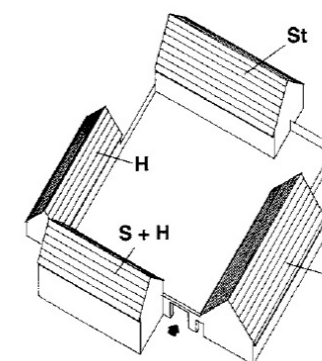
Trojboký dvůr s půdorysem ve tvaru „U“ se nachází u okapově orientovaných usedlostí, u kterých zůstává nazastavěná zadní část dvora. [21]

Obrázek 2.5: Trojboký dvůr typu „podkova“. D - obytné stavení, H - hospodářské budovy, S - sýpka, St - stodola [22]

2.3.4 Čtyřstranný dvůr

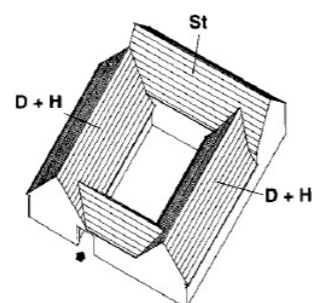
Dvůr je obytným stavením a stavbami pro hospodářství obklopen ze čtyř stran. Jednotlivé obytné a hospodářské budovy jsou rozestavěny v menší či větší vzdálenosti (volná forma), nebo se dotýkají v nárožích (pevná forma). U volné formy jsou nároží často opatřena ploty nebo ohradními zdmi. Vjezd do čtyřstranného dvora je situován v jednom z rohů dvora. [21]

Obrázek 2.6: Čtyřstranný dvůr. D - obytné stavení, H - hospodářské budovy, S - sýpka, St - stodola [22]

2.3.5 Čtyřboký dvůr (tzv. vierkant)

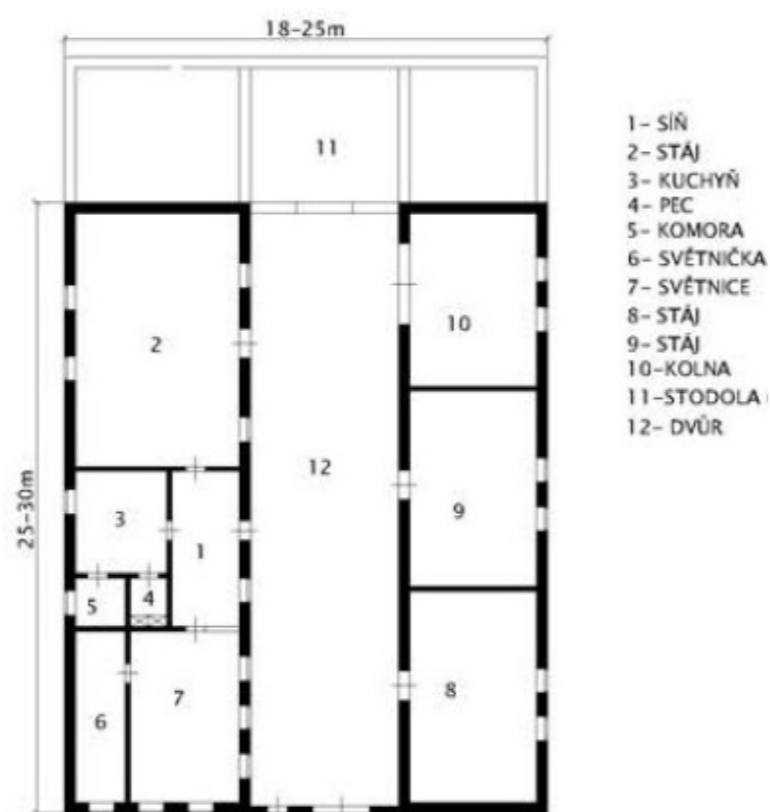
Dvůr je obklopen obytným stavením a hospodářskými stavbami ze všech stran, jednotlivé stavby na sebe v rozích navazují a tvoří tak kompaktní sevřený celek. Čtyřboké dvory byly stavěny z důvodu větší potřeby skladovacích prostor (sýpek, seníků, stájí) a strana čtverce tak dosahuje 30 - 40 metrů. Usedlosti jsou obvykle dvoupatrové, jednotlivé objekty usedlosti jsou spojeny pod společnou střechou. Typickým znakem čtyřbokého dvora je uzavření dlouhým příčným stavením s průjezdem v přední části. [16]

Obrázek 2.7: Čtyřboký dvůr. D - obytné stavení, H - hospodářské budovy, S - sýpka, St - stodola „vierkant“ [22]

2.4 Objekty v rámci hospodářského dvora

Základními samostatnými druhy objektů v zemědělské usedlosti jsou obytné stavení, hospodářské objekty, sýpka a stodola. [15]

Obrázek 2.8: Dispoziční řešení dvora [16]

Obytné stavení Obytné stavení bylo nejčastěji zřizováno jako tzv. dům trojdílný komorový, který je tvořen obytnou světnicí, vstupní síní a skladovací nebo obytnou komorou. U nejhudších obydlí se objevuje dům dvoudílný, který obsahuje pouze obytnou světnici a vstupní síň. Dispozice obytného stavení často obsahuje další prostory, např. chlévy, sklep a půdu. V Jižních Čechách se výjimečně vyskytuje vícedílná dispozice, u které dochází k násobení obytných místností. [22]

Sýpka Sýpka je obvykle samostatná budova, která slouží k sušení zemědělských produktů (osivo, mouka apod.) a k bezpečnému uskladnění potravin a šatstva. Umístění sýpky v rámci dvora závisí na její velikosti, tvaru a umístění vjezdů do dvora. Sýpky se často stavěly kolmo na obytné stavení, volně ve dvoře nebo v jedné řadě s obytným stavením. [20]

Stodola Stodola je samostatná stavba větších rozměrů, často největší v usedlosti. Objekt sloužil k mlácení obilí a následnému uložení vymlácené slámy, popřípadě zemědělských strojů a nářadí.

Hospodářské budovy Soubor hospodářských budov je nejčastěji tvořen stavbami pro chov zvířectva (chlévy, kotce), drůbeže (kurník), skladování (dřevník, kůlna), studnou, nádrží na vodu, suchým záchodem, hnojištěm apod. Skladba hospodářských objektů souvisí především s regionálními zvyklostmi a způsobem hospodaření (vinohradnické stavby, objekty na zpracování a skladování chmele, lnu). [22]

Stáj Stáje jsou tvořeny prostory nebo samostatnými stavbami pro ustájení hospodářských zvířat.

Kolna Je prostor, popř. samostatná stavba s otevřenou jednou či více stranami sloužící k uložení povozů nebo nářadí. [22]

2.5 Materiálové řešení objektů

Řešená lokalita Třeboňska je charakterizována velmi střídmou, dnes již výhradně zděnou architekturou převážně jednoduchých klasicistních forem. Objekty usedlostí jsou vystavěny na kamenné podezdívce, která je omítnuta tmavší barvou oproti barvě omítky. Ve 2. polovině 19. století se začíná uplatňovat vápenná omítka. Štíty obytných budov jsou zdobeny plastickými ornamenty se zvýrazněnou lištou, často doplněné nápisy a letopočty. Menší zdobnost se uplatňuje na štítech hospodářských budov. Okenní otvory jsou zvýrazněny barevným nátěrem, obvykle bílým, v závislosti na barvě omítky. [16] [19]

Obrázek 2.9: Dvůr se zachovanou zdobností, vlastní fotografie (10/2018)

Obrázek 2.10: Dvůr bez zdobnosti, vlastní fotografie (10/2018)

Střecha objektů je osově souměrná, nejčastěji sedlová se sklonem $38^\circ - 45^\circ$. Nepřímé osvětlení plochy půdy se řešilo otvory ve štítě a malými vikýři, které primárně sloužily k větrání. U novějších staveb lze díky nadezdívce využít i podkroví. Od 18. století se na zděných stavbách začíná uplatňovat pálená střešní krytina, v 19. století je již běžná.

Široký vjezd do dvora je řešen bránou, do které jsou vsazena dřevěná vrata nejčastěji obloukového tvaru. Brány jsou často kryty pálenými taškami, tvoří spojnicí mezi obytným stavením a paralelní hospodářskou budovou a jsou výrazným prvkem celého statku. Vedle vrat se nacházejí dřevěné vstupní dveře obloukového tvaru.[19]

Obrázek 2.11: Zděná brána, vlastní fotografie (10/2018)

2.6 Hospodářské dvory v současnosti

V důsledku změny životního stylu ztratily zemědělské dvory svou výrobní funkci a zůstala jim pouze funkce obytná. Hospodářské objekty, stodoly, sýpky a chlévy ztratily svůj účel a v důsledku toho se často stávají nevyužívanými a chátrajícími budovami.

Lidové stavby zemědělských dvorů se v průběhu doby proměnily v rekreační objekty s využitým podstřešním prostorem, nebo se využívají k trvalému bydlení bez zemědělské produkce. V případě trvalého i rekreačního využití jsou dvory konfrontovány s nároky uživatele na praktičnost, estetiku a stupeň pohodlí, odpovídající současné civilizační úrovni. Potřeby uživatele se tak často dostávají do protikladu s možnostmi, které dochovaná historická stavba nabízí.

Mnoho lidových staveb bylo zachráněno díky vlně chalupářství v 60. letech 20. století, kdy se majitelé těchto usedlostí přizpůsobovali tradičnímu venkovskému bydlení. Vesničtí usedlíci oproti tomu mají snahu po kvalitním bydlení, které by odpovídalo současnému životnímu stylu, jež se neshoduje s tradiční venkovskou stavbou, která je často znehodnocena lidovou tvořivostí. Venkovská architektura tak působí chaoticky, okázale a neodpovídá charakteru venkovského prostředí.

Zásahy do lidových staveb by měly být prováděny odborně, s vkusem, měly by odpovídat charakteru venkovského prostředí, místnímu klimatu, vegetaci, terénu, ale i staletými prověřeným zkušenostem.[19]

Obrázek 2.12: Přestavba dvora doplněná výraznými střešními okny a horolezeckou stěnou, vlastní fotografie (10/2018)

2.7 Ochrana hospodářských dvorů

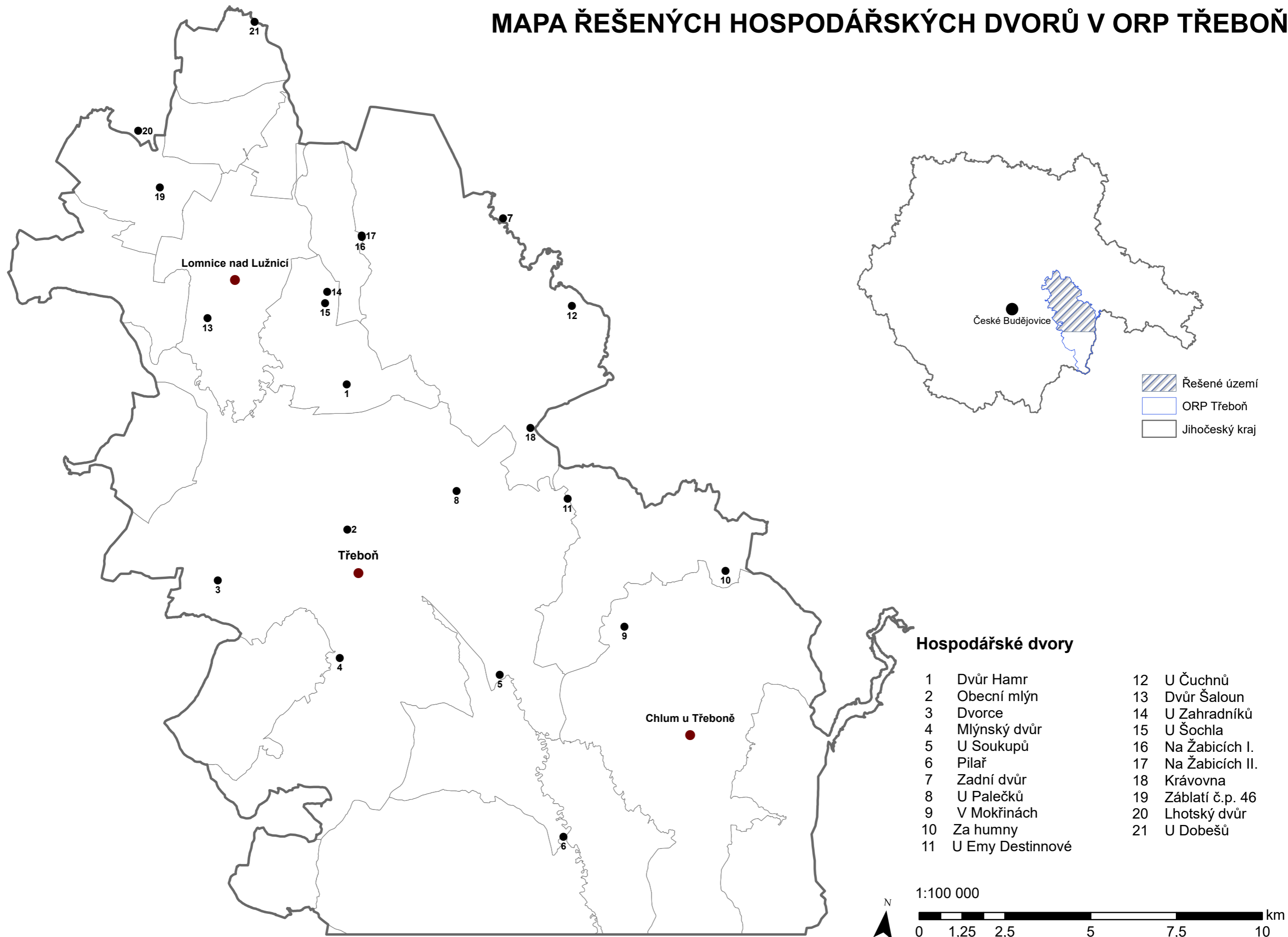
V případě prohlášení dvora kulturní památkou se na objekt vztahuje zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, který definuje pojmy kulturní památka, památková rezervace a zóna a jejich ochranu. Zákon dále stanovuje související povinnosti vlastníků a správních úřadů.

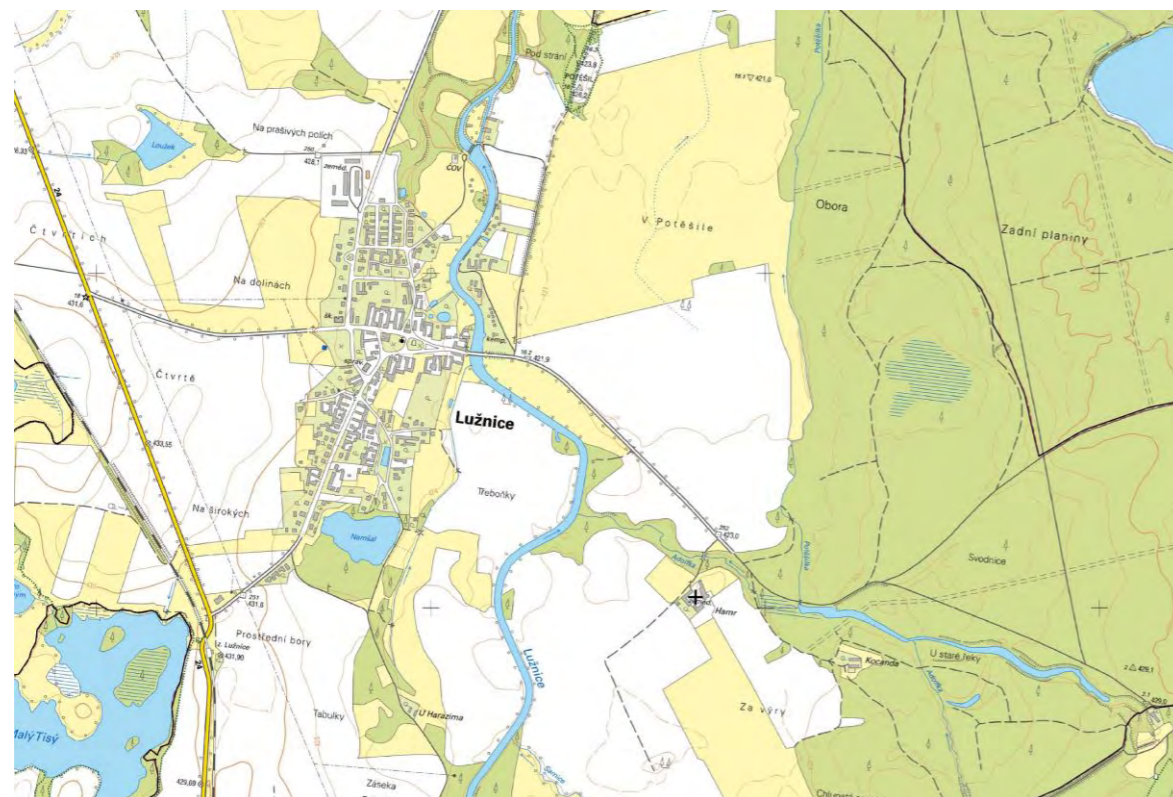
Hospodářské dvory neprohlášené za kulturní památky jsou částečně chráněny zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, který ukládá obecně všem vlastníkům staveb udržovat je v dobrém stavebním stavu tak, aby mimo jiné nedocházelo k jejich znehodnocení a aby se co nejvíce prodloužila jejich užitelnost. Ochranu staveb neprohlášených za kulturní památky může zajistit i regulační plán či územní plán obce.

Hospodářské dvory jakožto lidové stavby se podílejí na charakteru velkoplošných chráněných území v zájmu ochrany přírody, tedy národních parků a chráněných krajinných oblastí. V těchto územích pak podléhají úpravy objektů příslušné správě NP nebo CHKO. Tyto objekty jsou zároveň chápány jako součást historické charakteristiky krajinného rázu a úpravy těchto objektů jsou posuzovány dle §12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.[23]

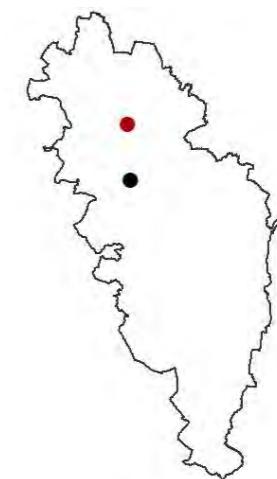
Katalog hospodářských dvorů

MAPA ŘEŠENÝCH HOSPODÁŘSKÝCH DVORŮ V ORP TŘEBOŇ

Obec	Lužnice
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Lužnice
Parcelní číslo	48/1, 48/2, 99
Výměra dvora	2886 m ²
Vlastník objektu	Kotrba Jiří, č. p. 47, 379 01 Lužnice
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Dvůr Hamr se nachází 1,4 km jihovýchodně od obce Lužnice, vzdušnou čarou 1 km severně od rybníka Rožmberk. Nejstarší zmínky o Hamru pocházejí z přelomu 15. a 16. století, kdy kolem něho vedla zemská stezka do Chlumu u Třeboň.

Charakter dvora byl dochován až do konce 19. století, poté přešel do správy rodiny Schwarzenbergů. Ve 20. století byly zbudovány nové stáje a stodoly a se usedlost byla přejmenována na „Dvůr Lužnice“.

Ve 2. polovině 20. století byl Dvůr Hamr znárodněn a přešel pod správu Státního statku Třeboň, společně s okolní zemědělskou půdou o výměře 34 ha. V roce 1990 byl dvůr i s okolními pozemky vrácen majiteli.

V současnosti zde majitelé chovají hovězí dobytek, prasata a v letních měsících nabízí ubytování spojené s agroturistikou, rybařením a péčí o zvířata.¹

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Dvůr Hamr se rozkládá v západní části CHKO Třeboňsko, východně od národní přírodní rezervace Velký a Malý Tisý a západně od přírodní rezervace Výtopna Rožmberka.

Ze severu a severovýchodu se dvora dotýká lokální biokoridor 1940C – Adolfka – NBC Stará řeka. Jeho délka je 1680 m, šířka min 15 m a jedná se o přírodě blízký tok Adolfka s okolními porosty jilmů a dubů.

Severně od Dvora se nachází lokální biokoridor 1940B – Potěšilka (Obora II – Adolfka). Biokoridor je dlouhý 745 m, široký min 15 m a je tvořen podmáčenými smrkovými bory.

2

¹ Historie | Dvůr Hamr. *Dvůr Hamr | Ubytování v Lužnici na Třeboňsku* [online]. [cit. 2018-12-29]. Dostupné z: <http://www.dvurhamr.cz/historie>

² Volný čas | Dvůr Hamr. *Dvůr Hamr | Ubytování v Lužnici na Třeboňsku* [online]. [cit. 2018-12-29]. Dostupné z: <http://www.dvurhamr.cz/volny-cas>

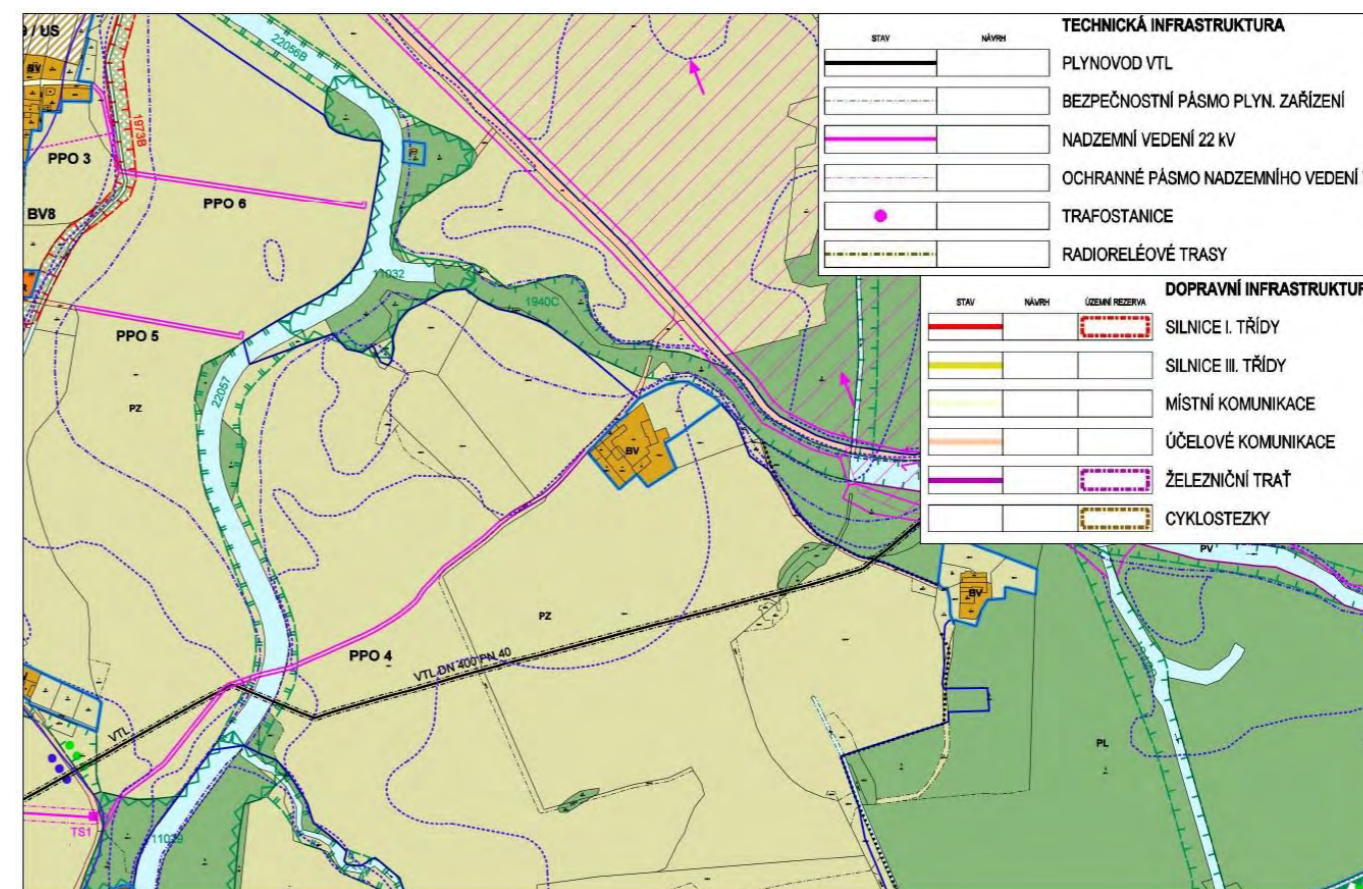

Členění dvora

Dle KN je stavba s parcelním číslem 48/1 vedena jako objekt k bydlení a parcely č. 48/2 a 99 jako zemědělské stavby. Součástí jednopodlažní zemědělské usedlosti jsou 2 byty.

Celková zastavěná plocha má rozlohu 1 488 m², plocha vnitřního dvora je 2 491 m².

Podle listu vlastnictví ke dvoru přiléhá 7,7 ha trvalého travního porostu, 26,7 ha orné půdy, 0,3 ha zahrady, 991 m² lesa, 776 m² ostatní komunikace a 267 m² vodních ploch.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je v lokalitě řešeno napojením na místní vodovod

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno, v těsné blízkosti západní a jižní strany dvora prochází podzemní vedení NN, které dále pokračuje východním směrem k usedlosti Kocanda

Zásobování plynem: není plynifikováno, jihovýchodně od usedlosti vede VTL plynovod

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází vlastní čistička odpadních vod

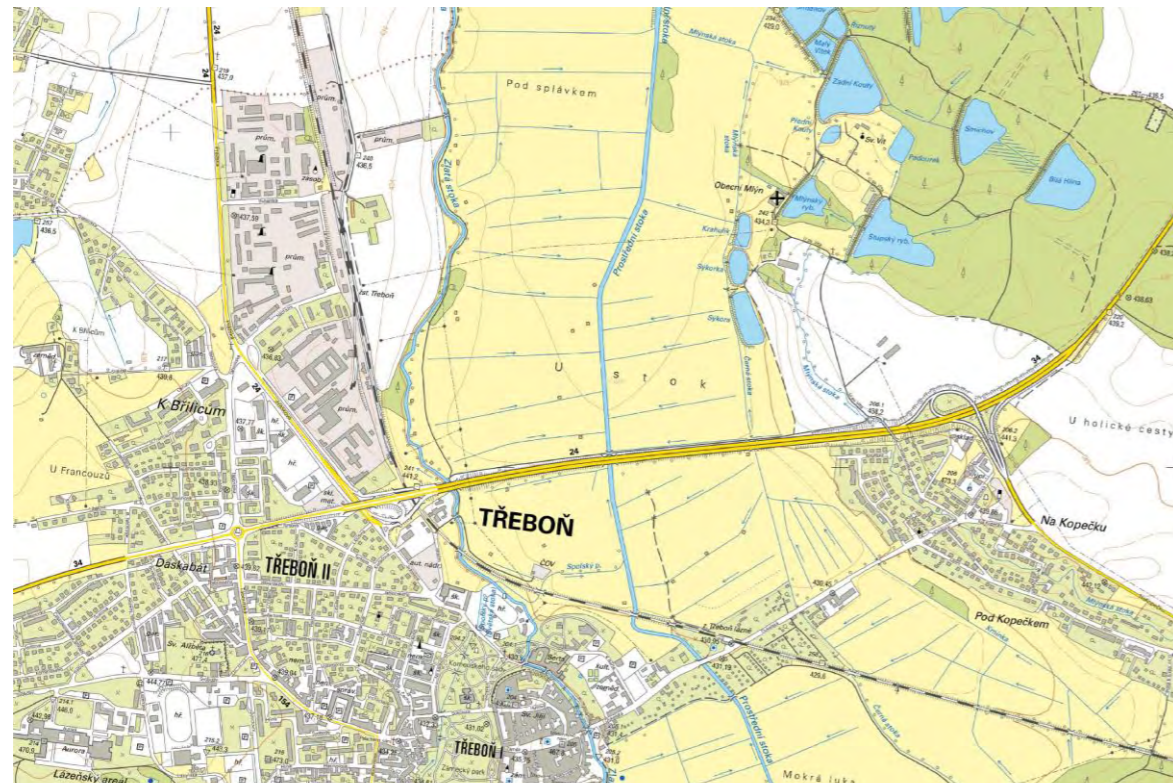
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: s obcí Lužnice je dvůr Hamr spojen místní komunikací, v Lužnici pokračuje jako silnice III/15510, která se 1 km západně od Lužnice napojuje na silnici I/24 spojující Veselí nad Lužnicí – Třeboň – Suchdol nad Lužnicí a hraniční přechod Halámky

Cyklistická doprava: západně od dvora, skrz obec Lužnice, prochází cyklotrasa č. 1034 Nakolice – rozcestí Třeboň; z jižní strany dvora, po hrázi rybníku Rožmberk, vede cyklotrasa č. 1035 Lužnice – rozcestí Lutová

Železniční doprava: nejbližší železniční stanice se nachází v obci Lužnice, kudy vede trať č. 226 spojující České Velenice s Veselím nad Lužnicí

Obec	Třeboň
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Třeboň
Parcelní číslo	3462, 3634
Výměra dvora	1809 m ²
Vlastník objektu	Krůta Václav Ing., U sv. Víta 247, Třeboň II, 379 01 Třeboň
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Obecní mlýn se nachází 2,5 km severovýchodně od historického centra města Třeboň, na břehu Mlýnského rybníka. Mlýn byl vystavěn v 17. století a vznikl obestavěním čtvercového hospodářského dvora.

Usedlost se v průběhu let postupně rozšiřovala. Poslední výrazná rekonstrukce proběhla v roce 1920, kdy došlo k přistavění skladiště, strojovny a zvýšení budov o jedno patro. Součástí usedlosti byla pila, která byla odstraněna koncem 19. století.

Od roku 1952, kdy se Obecní mlýn stal součástí místního JZD, byl mlýn neudržovaný. V důsledku špatného stavu střechy došlo k poškození veškerého vybavení.¹

V současnosti je v bývalém skladišti zbudován penzion a jsou zrekonstruovány obytné prostory. Samotný mlýn je momentálně nefunkční. V minulosti byl poháněn vodou z Mlýnského potoka, který se nachází v těsné blízkosti dvora.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Obecní mlýn se rozkládá v západní části CHKO Třeboňsko, v sevření Mlýnského rybníka, Mlýnské stoky a toku Kmínka. Západní a jižní část dvora je ohraničena zemědělskými plochami, které přecházejí do vodních ploch Krahulík, Sýkorka a Sýkora.

Obecní mlýn se nachází na ploše rozsáhlého nadregionálního biocentra NBC 12 Stará řeka. Biocentrum o rozloze 4 672,5 ha se rozpíná přes 4 katastrální území. Je tvořeno soustavou rybníků, částí toku Nové řeky s přílehlou mokřadní nivou a rozsáhlým lesním komplexem na rašelinných a podmáčených stanovištích.

V bezprostřední blízkosti Obecního mlýna se vyskytuje 15 vodních nádrží.

2

¹ ŠPŮROVÁ, Helena. Jindřův, Obecní, Městský mlýn. *Vodnimlýny.cz* [online]. 2014 [cit. 2018-12-29]. Dostupné z: <http://vodnimlyny.cz/de/mlyny/estates/detail/2505-jindruv-obecni-mestsky-mlyn>

² Zajímavé fotografie - Třeboňsko. In: *Ze Vzduchu* [online]. [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: www.ze-vzduchu.cz/zajimave-fotografie/category/264-treboňsko?start=57

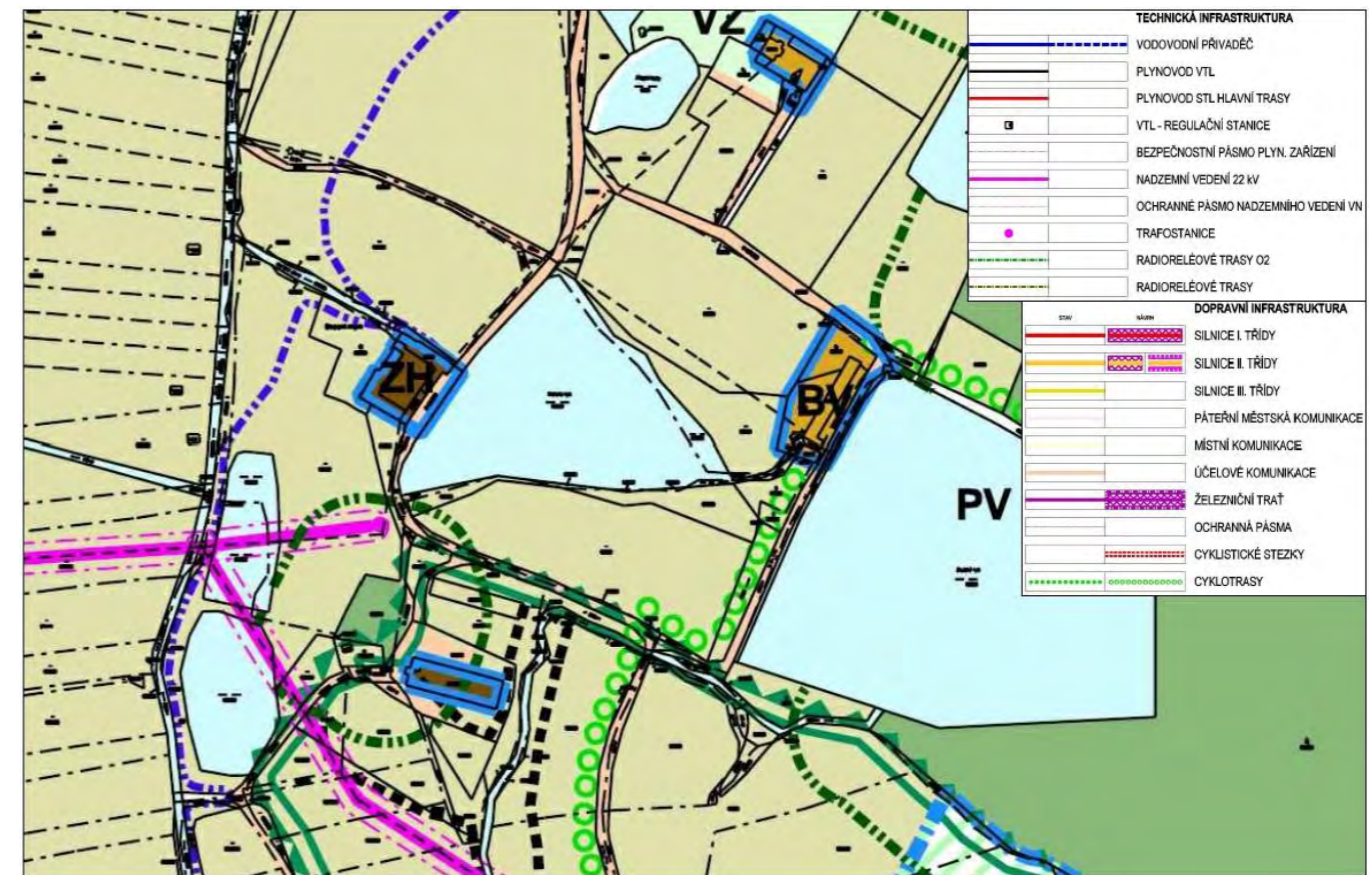

Členění dvora

Dle KN se jedná o objekty určené k bydlení, avšak v ÚP Třeboň je areál dvora značen jako plocha výroby a skladování – zemědělské hospodaření. Jedná se o dvoupodlažní stavbu, ve které se nachází 5 bytových jednotek.

Zastavěná plocha areálu je 1 014 m², vnitřní dvůr má rozlohu 766 m².

Součástí areálu Obecního mlýna je 11,6 ha trvalého travního porostu, 2 154 m² zahrad a 3 405 m² vodní plochy.

Technická infrastruktura

Žásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na zásobní vodovodní řad DN 400 VDJ Dunajovická Hora – Třeboň

Žásobování elektrickou energií: jižně od usedlosti je umístěna stožárová trafostanice, ke které vede z Třeboňe nadzemní vedení VN, v prostoru mezi Obecním mlýnem a Mlýnským rybníkem se nachází podzemní vedení NN

Žásobování plynem: není plynofikováno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází jímka odpadních vod

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

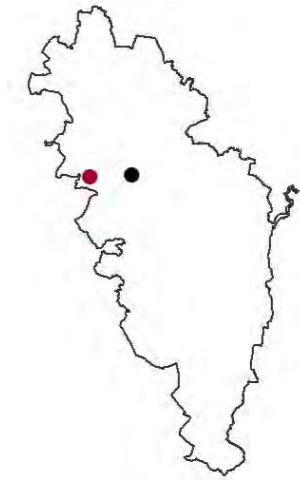
Silniční doprava: spojovací silnicí mezi Třeboň a Obecním mlýnem je ulice U sv. Víta, která se v třeboňské místní části Na Kopečku napojuje na silnici I/24 spojující Veselí nad Lužnicí, Třeboň, Suchdol nad Lužnicí a Hraniční přechod Halámky

Cyklistická doprava: v bezprostředním okolí se nachází naučná stezka Okolo Třeboňe

Železniční doprava: nejbližší železniční stanice Třeboň lázně je vzdálená 2 km na trati č. 226, která spojuje České Velenice a Veselí nad Lužnicí

Obec	Třeboň
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Břilice
Parcelní číslo	64/1, 64/4, 64/5
Výměra dvora	5500 m ²
Vlastník objektu	Habersberger Petr Ing., Dvorce 50, Břilice 379 01 Třeboň
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Dvorce se nachází při silnici I/34, 1,5 km západně od města Třeboň. Dvorce jsou rozsáhlý statek typu vierkantel, který byl vystavěn na místě hospodářského dvora ze 14. století, jehož součástí byl ovčín a bažantnice.

Po připadnutí Dvorců do majetku rodu Schwarzenbergů došlo k výrazným přestavbám, jež daly Dvorcům jeho dnešní podobu.

Po pozemkové reformě se Dvorce staly majetkem státu. V držení státu byly až do roku 1992, kdy se stal soukromým majetkem. Rekonstrukcí již prošla přední část dvora, část hospodářských budov byla přestavěna na penzion a restauraci.¹

V současnosti se v areálu nachází penzion a restaurace Dvorce a sociální podnik Dílny sv. Jiljí, které se zabývají pracovními příležitostmi pro osoby se zdravotním postižením.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Usedlost Dvorce se nachází na západním okraji CHKO Třeboňsko, v jeho III. zóně. V blízkém okolí se nachází mnoho vodních nádrží, např. Svět, Verfle, Nový u Břilic či Bičan.

Severně od Dvorců se nachází LBC 963 Starý u Břilic o rozloze 8,4 ha. K lokálnímu biocentru Starý u Břilic vede ze západu lokální biokoridor LBK 3644 Břilické rybníky 1 (Prelátský rybník – Starý u Břilic), z jihu k němu vede lokální biokoridor LBK 547 Starý – Svět (Starý u Břilic – U sosny).

Na severozápadním břehu rybníka svět se nachází lokální biocentrum LBC 188 U sosny, které má rozlohu 4,3 ha. Od biocentra vede po břehu rybníka Svět západním směrem lokální biokoridor LBK 1364 Svět IIA (U sosny – Vimperky), který po 800 metrech končí u lokálního biocentra LBC 967 Vimperky o rozloze 11,6 ha.

¹ Ubytování Třeboň penzion Dvorce | dvorce.cz [online]. [cit. 2018-12-29]. Dostupné z: <https://www.dvorce.cz/pamet-mista>

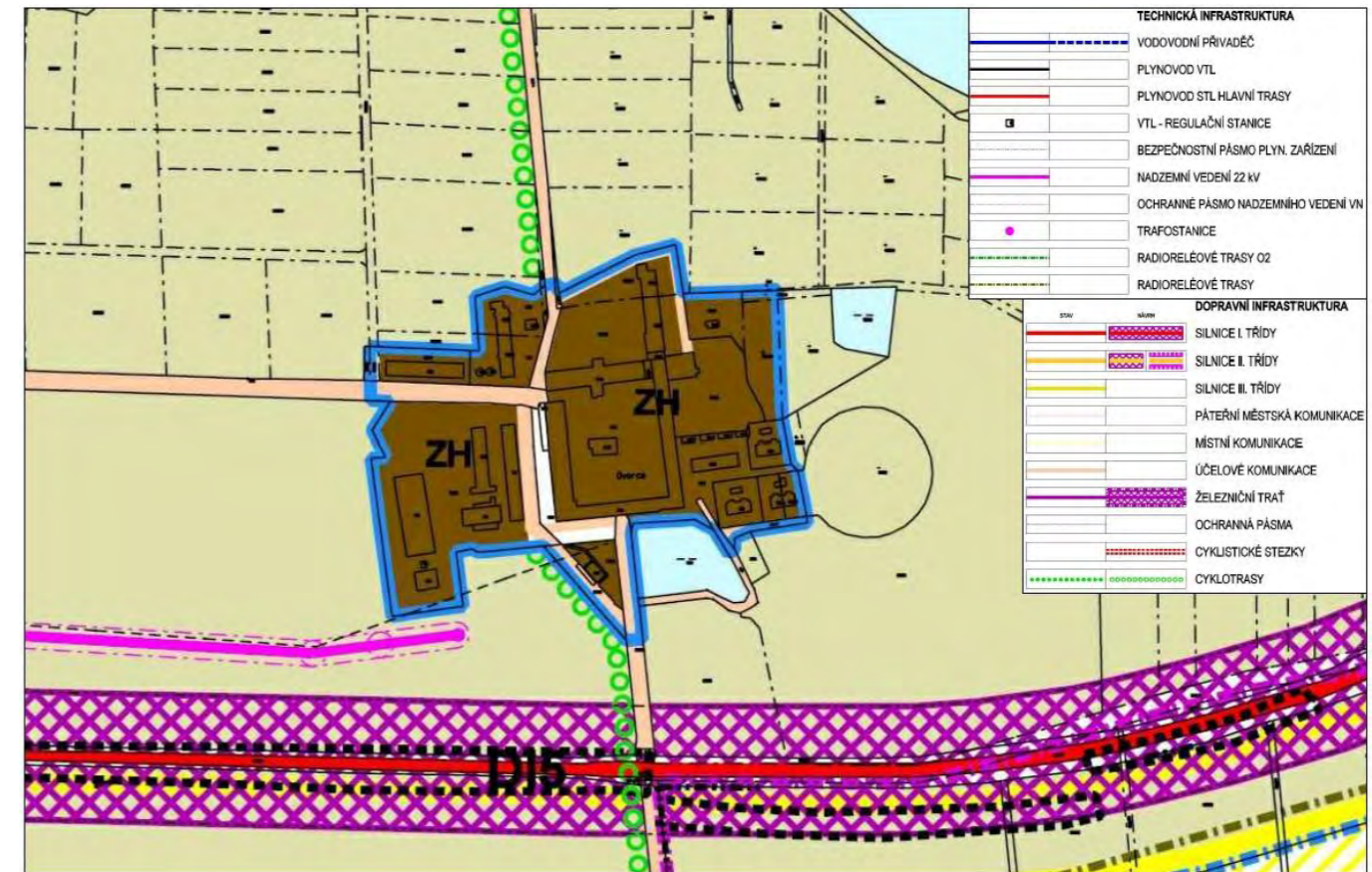

Členění dvora

Územní plán Třeboň areál značí jako plochy výroby a skladování – zemědělské hospodaření. Dle KN se v parcely č. 64/1 jedná o rodinný dům, parcely č. 64/4 a 64/5 jsou značeny jako zemědělské stavby.

Celková zastavěná plocha odpovídá 4842 m² a plocha vnitřního dvora 6738 m².

K hospodářskému dvoru přiléhají rozsáhlé pozemky orné půdy o rozloze 23,3 ha, trvalého travního porostu o rozloze 7,7 ha a 6,9 ha lesních pozemků. Součástí dvora je dále 2,1 ha zahrady a 0,4 ha vodních ploch.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno individuálně, v areálu usedlosti Dvorce se nachází studna

Zásobování elektrickou energií: ze západu vede k usedlosti nadzemní vedení VN a v jižní části sídla se nachází stožárová trafostanice VN, ze které vede podzemní vedení NN zásobující Dvorce

Zásobování plynem: není plynifikováno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku se nachází vlastní čistička odpadních vod

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: z Dvorců vedou dvě místní komunikace, z nichž jedná se spojuje usedlost se silnicí I. třídy I/34 propojující Jihočeský kraj, Vysočinu a Pardubický kraj

Cyklistická doprava: ÚP Třeboň navrhuje zřízení nové cyklotrasy, která povede od rybníka Svět, po místní komunikaci okolo usedlosti a bude pokračovat severovýchodně do Břilic a Dunajovic

Železniční doprava: městem Třeboň prochází trať č. 226 spojující Veselí nad Lužnicí a České Velenice, nejbližší železniční stanice je vzdálená 3 km

Letecká doprava: mezi Dvorcí a silnicí I/34 se nachází travnatá vzletová a přistávací dráha pro ultralehká letadla

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Mlýnský dvůr se rozprostírá ve středozápadní části CHKO Třeboňsko, ve III. zóně ochrany a v ptačí oblasti Třeboňsko. Okolí toku Zlaté stoky je vyhlášeno jako EVL Třeboň, blízký Štičí rybník jako EVL Štičí rybník.

Jihozápadně od dvora, mezi pravým břehem Opatovického rybníka a silnicí II/154, se nachází přírodní památka Branské douby o rozloze 41 ha.

Severně od dvora, v okolí toku Zlaté stoky, se nachází lokální biocentrum U Opatovického rybníka. Jihozápadně od dvora, při pravém břehu Opatovického rybníka, se rozkládá lokální biocentrum Opatovický rybník. U dvora jsou 2 památné stromy – lípa u Opatovického mlýna a dub u rybníka Velké Stavidlo.

3

¹ Stromy Třeboňska [online]. [cit. 2018-12-29]. Dostupné z: <http://www.stromytrebonska.cz/lipa-u-opatovickeho-mlyna/3/>

² Asociace soukromého zemědělství ČR [online]. Praha: Asociace soukromého zemědělství ČR, 2011 [cit. 2018-12-29]. Dostupné z: <http://www.asz.cz/cs/soutez-o-farmu-roku/farma-roku-2011/farma-vaclava-smolika-3-misto.html>

³ Letecké fotografie obce Třeboň. In: Ze Vzduchu [online]. [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.ze-vzduchu.cz/fotografie-obci-p-az-z/category/202-trebon?start=19>

Obec	Třeboň
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Branná
Parcelní číslo	74
Výměra dvora	3907 m ²
Vlastník objektu	Smolík Václav, Branná 56, 379 01 Třeboň
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Mlýnský dvůr se rozkládá 2,5 km jižně od města Třeboň, v blízkosti pravého břehu Opatovického rybníka. Dvůr je obklopen mnoha vodními nádržemi, rozsáhlými loukami a pastvinami pro koně.

Mlýnský dvůr byl postaven ještě před vznikem Opatovického rybníka, který byl zřízen roku 1367. Mlýnský dvůr, dříve označovaný Mühlhof, byl až do 2. poloviny 18. století ve vlastnictví třeboňské augustiniánské řeholní kanonie. Po zrušení třeboňského kláštera roku 1785 se dvůr stal majetkem rodiny Schwarzenbergů.¹

Momentálně dvůr funguje jako restaurace a penzion s biofarmou. Majitelé se věnují chovu ovcí a skotu. Vlastníkem je bývalý žokej, který zde založil dostihovou stáj a věnuje se tréninku dostihových koní. Areál byl oceněn 3. místem Farma roku 2011 a to především z důvodu ekologického využívání energií (ohřev vody pro penzion pomocí solární energie, teplo získané pomocí tepelného čerpadla z chlěvské mrvy, palivo vytvořené pomocí briketovacího lisu ze zbytků slámy a pilin).²

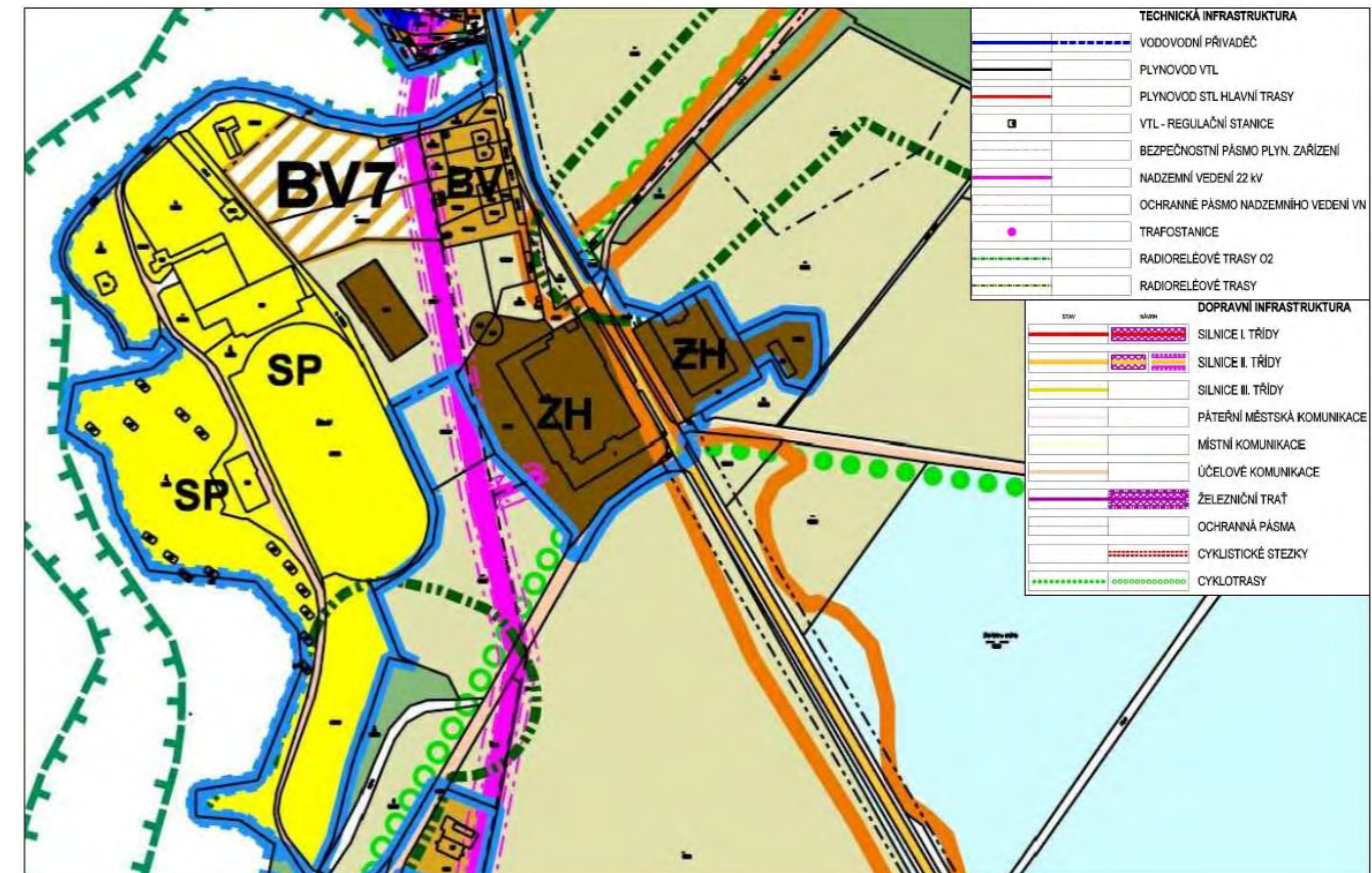

Členění dvora

Mlýnský dvůr je v KN značen jako objekt k bydlení o 3 bytech, v ÚP Třeboň jako plocha výroby a skladování – zemědělské hospodaření.

Všechny objekty jsou přízemní a tvoří uzavřený celek. Zastavěná plocha dvora je 2209 m² a plocha vnitřního dvora 1698 m².

Dle listu vlastnictví ke dvoru přiléhá 11 ha trvalého travního porostu využívaného jako pastviny a 0,3 ha zahrady.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je zařízení připojením na vodovod Vodárenská soustava Hamr – Třeboň – Mláka

Zásobování elektrickou energií: je řešeno podzemním vedením NN od stožárové trafostanice VN nacházející se jihozápadně od dvora, západně od dvora prochází nadzemní vedení VN

Zásobování plynem: není plynofikováno, v těsném okolí dvora prochází STL plynovod, který vede z Třeboně do obce Branná

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území, v území se nachází kontejnery na tříděný odpad

Likvidace odpadních vod: je zařízena vlastní čističkou odpadních vod

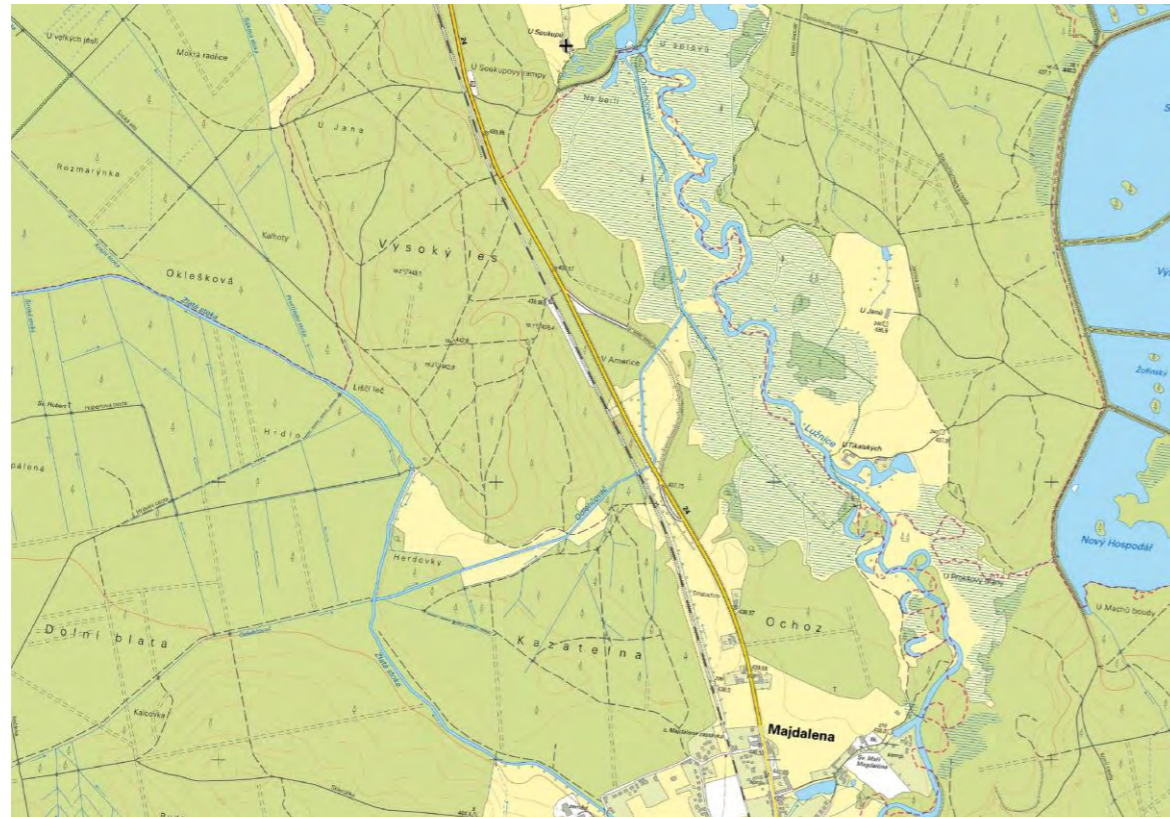
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: dvůr leží při silnici II. třídy II/154 spojující Kaplici a Třeboň

Cyklistická doprava: okolo Mlýnského dvora vede naučná stezka Okolo Třeboně a cyklotrasa č. 122 České Budějovice – Chlum u Třeboně

Železniční doprava: nejbližší železniční trať č. 226 se nachází ve městě Třeboň a spojuje města Veselí nad Lužnicí a České Velenice

Obec	Třeboň
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Holičky u Staré Hlíny
Parcelní číslo	48/1
Výměra dvora	1306 m ²
Vlastník objektu	Soukup Miroslav, Holičky 10, 379 01 Třeboň
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Zemědělská usedlost U Soukupů se rozkládá ve středu ORP Třeboň, přibližně 6 kilometrů jihovýchodně od města Třeboň, v jižní části katastrálního území Holičky u Staré Hlíny. Nejbližším sídlem je 3 kilometry jižně vzdálená obec Majdalena.

Jednota U Soukupů se nachází v hustých lesích přibližně 500 metrů od silnice E49. Usedlost leží v těsné blízkosti rozdvojení Staré a Nové řeky, kde se nachází dvě nebezpečná a nesjízdná jezová tělesa (viz fotografie¹).

Samota je patrná již na I. vojenském mapování z let 1764 – 1768, kde je pojmenována „Sokup“. Uzavřená dispozice dvora je patrná již na mapě sídla Holičky z roku 1838 a zůstala tak beze změny až do současnosti. V roce 2006 prošla usedlost rekonstrukcí, při které byla opravena obytná část dvora.

V současnosti usedlost i nadále vlastní rodina Soukupů a slouží k trvalému bydlení.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Usedlost U Soukupů se nachází ve II. zóně ochrany CHKO Třeboňsko a v ptačí oblasti Třeboňsko. Z jihovýchodu se samoty dotýká NPR Stará a Nová řeka, jež má rozlohu 813 ha.

V blízkosti dvora lze nalézt Alej u Nové řeky, která je tvořena letními duby, z nichž 96 je od roku 1988 chráněno státem.¹

Lokalita zemědělské usedlosti je součástí rozsáhlého nadregionálního biocentra Stará řeka. V blízkosti se nachází regionální biocentrum Hrádeček.

Řešená oblast leží v záplavovém území Q20 a Q100 řeky Lužnice a Nežárky.

¹ Novořecká hráz - lípa [online]. Třeboň: MÚ Třeboň [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.stromytrebonska.cz/novorecka-hraz-lipa/>

Členění dvora

Zemědělský dvůr je tvořen třemi přízemními budovami. Nejmasivnější je budova sýpky, která dům je protilehlá vstupním vratům. Sýpka a hospodářské budovy se nacházejí v jednom objektu.

Celková zastavěná plocha 898 m². Vnitřní dvůr má rozlohu 567 m².

K zemědělské usedlosti náleží pozemky trvalého travního porostu o ploše 1,3 ha, pozemky orné půdy o ploše 10,6 ha, pozemky lesa o rozloze 2,8 ha. Součástí řešené stavby jsou dále vodní plochy o rozloze 1,8 ha a plochy zahrady o rozloze 0,2 ha.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na vodovod Vodárenská soustava Jižní Čechy Dynín - Záblatí – Třeboň,

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno, v bezprostředním okolí dvora vede podzemní vedení NN

Zásobování plynem: není plynofikováno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází jímka odpadních vod

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

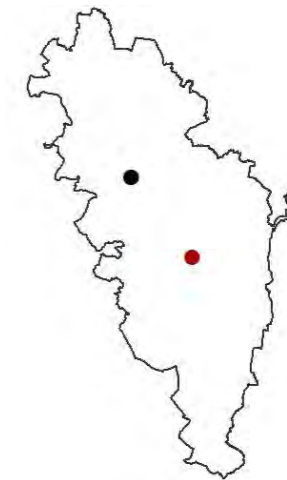
Silniční doprava: zemědělská usedlost se rozkládá 500 metrů východně od silnice I/24, která spojuje Veselí nad Lužnicí s hraničním přechodem Halámky; příjezd ke dvoru je řešen nezpevněnou lesní cestou

Cyklistická doprava: západně od usedlosti U Soukupů vede 42 km dlouhá cyklotrasa Lužnice, jejíž trasa kopíruje tok řeky Lužnice a která spojuje České Velenice s Týnem nad Vltavou; okolím prochází 9 km dlouhá naučná stezka Mikuláše Rutharda, která je určena pro pěší a cyklisty

Železniční doprava: v 2 km jižně vzdálené obce Majdalena se nachází železniční stanice Majdalena zastávka, kterou prochází trať č. 226 vedoucí z Českých Velenic do Veselí nad Lužnicí; trať kopíruje trasu silnice I/24 a prochází 500 metrů od usedlosti U Soukupů

Obec	Majdalena
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Majdalena
Parcelní číslo	17/1, 17/2, 17/3
Výměra dvora	1076 m ²
Vlastník objektu	Kojan Jan, č.p. 101, 378 03 Majdalena
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Zemědělská usedlost Pilař se nachází ve střední části ORP Třeboň, ve správním obvodu obce Majdalena. Od centra sídla Majdalena je vzdálený 2 kilometry jižním směrem. Město Třeboň je vzdáleno 11,5 kilometru severně.

Samota Pilař se rozkládá u rozvodí řeky Lužnice a Zlaté stoky. Území je neblaze proslulé blízkým jezem Pilař, který je 3 metry vysoký a v každé roční době nebezpečný.

Stavbu lze nalézt již na I. vojenském mapování z let 1764 – 1768 pod názvem Ribak. Na Administrativní mapě třeboňského panství z roku 1845 je již nazýván Pilarž.

V letech 2010 – 2012 prošla usedlost rekonstrukcí, při které byly opraveny obvodové zdi a střecha. V současnosti je samota Pilař užívána k trvalému bydlení.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Řešené území se nachází ve III. zóně ochrany CHKO Třeboňsko a je součástí ptačí oblasti Třeboňsko. V těsné blízkosti dvora protéká řeka Lužnice, která je součástí EVL Třeboňsko – střed.

Zemědělská usedlost se nachází v úzkém pruhu, který je z východu ohraničen břehy vodní nádrže Cep a ze západu řekou Lužnice, která je i se svými břehy součástí nadregionálního biokoridoru Stará řeka – Červené bláto – hranice ČR.

Ve vodní nádrži Cep jsou evidována ložiska štěrkopísku. Těžba zde probíhá povrchově z vody a je regulována Správou CHKO Třeboňsko. Regulovaná těžba zde tvoří optimální reliéf a rozmanité podmínky pro život vzácných druhů rostlin a živočichů (např. čolek velký, ropucha krátkonohá, potápník dvojčarý či břehule říční).¹

¹ Pískovna Cep u Majdaleny [online]. Třeboň, 2018 [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <https://www.treboňsko.cz/piskovny-u-majdaleny>

² Panorama [online]. [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: www.mapy.cz

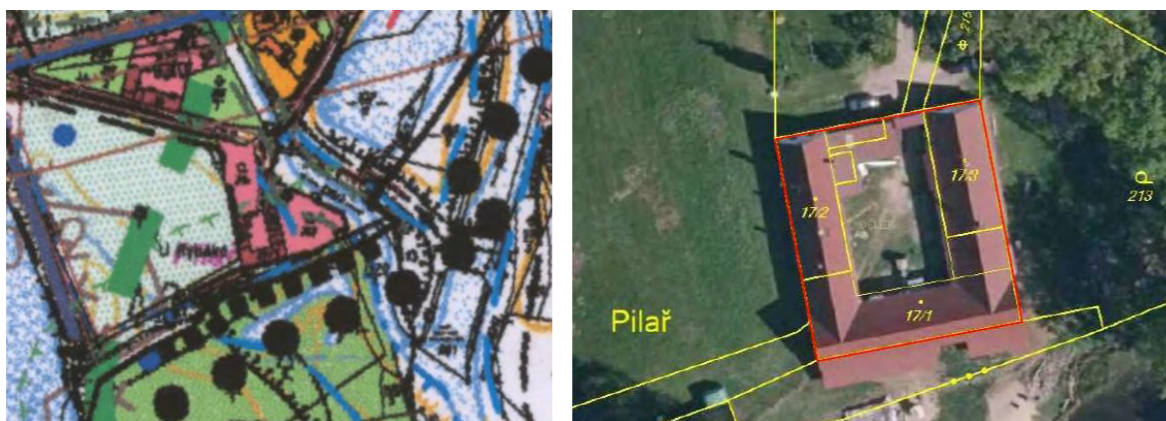
Členění dvora

Zemědělská usedlost se skládá ze 3 objektů a je určena k trvalému bydlení.

Vnitřní dvůr má rozlohu 347 m² a je obestaven obytnou budovou, stodolou, hospodářskými budovami a sýpkou. Sýpka je využívána k bydlení.

Celková zastavěná plocha činí 724 m² a plocha vnitřního dvora odpovídá 347 m².

K pozemku přiléhá 1,9 ha trvalého travního porostu, 0,7 ha orné půdy, 0,2 ha vodních ploch. Plochu 0,3 ha zabírají zahrady.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na veřejný vodovod, jehož zdroje je úpravná vody Hamr, provozovatelem vodovodu jsou Vodovody a Kanalizace a.s. Jižní Čechy, divize Jindřichův Hradec

Zásobování elektrickou energií: k usedlosti je zřízeno nadzemní vedení NN vedoucí ze severu

Zásobování plynem: je plynofikováno, v blízkosti dvora vede STL plynovod

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena napojením na kanalizační stoku, na pozemku se nachází domovní čerpací stanice odpadních vod

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: severně od usedlosti prochází silnice II/153, která se v Majdaleně napojuje na evropskou silnici E49, příjezd k usedlosti je řešen nezpevněnou komunikací dlouhou 200 metrů

Cyklistická doprava: po silnici II/153 probíhá 58 km dlouhá cyklotrasa č. 122 České Budějovice – Chlum u Třeboně, v území je vymezena cyklotrasa č. 1010 Hajnice v Zadním lese – Staňkov dlouhá 27 km

Železniční doprava: nejbližší železniční trať se nachází v Majdaleně, železniční stanice je od usedlosti vzdálená 900 metrů, tato trať č. 226 spojuje České Velenice s Veselím nad Lužnicí

Obec	Hatín
Pověřený obecní úřad	Jindřichův Hradec
Katastrální území	Hatín
Parcelní číslo	48
Výměra dvora	4784 m ²
Vlastník objektu	KATRON s.r.o., K vrbě 524/12, Kolovraty, 103 00 Praha 10
Způsob ochrany nemovitosti	Rozsáhlé chráněné území

Zadní dvůr se nachází v ORP Jindřichův Hradec, v území správního obvodu obce Hatín, v blízkosti loveckého zámku Jemčina. Od města Třeboň je dvůr vzdálený 17 kilometrů severně, od města Jindřichův Hradec 16 kilometrů západně. Zadní dvůr se nachází v západním cípu jemčinských lesů, v blízkosti meandrů řeky Nežárky.

Samotu Zadní dvůr lze nalézt již na mapách I. vojenského mapování z období 1764 – 1768 pod názvem Velhartický dvůr. Dvůr patřil k jindřichohradeckému panství, rodině Slavatů a poté rodině Černínů.

Zadní dvůr je tvořen třemi samostatně stojícími dvoupatrovými budovami, které byly v posledních 5 letech kompletně zrekonstruovány. Dle katastru nemovitostí se jedná o objekt k bydlení.

V roce 2012 areál koupila firma KATRON s.r.o., která se zabývá ubytovacími službami, pěstováním plodin, chovem hospodářských zvířat.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Řešené území Zadního dvora je součástí ptačí oblasti Třeboňsko a II. zóny ochrany východního cípu CHKO Třeboňsko. V blízkosti dvora, v okolí toku řeky Nežárky, je vyhlášena EVL Lužnice a Nežárka.

Blízká řeka Nežárka tvoří regionální biokoridor Pávek – U Lopiců, jemčinskou oborou prochází regionální biokoridor Kočičí vrch – Pávek. V těsném okolí dvora se nachází velké množství lokálních prvků ÚSES.

Samota Zadní dvůr se nachází na okraji jemčinské obory, která byla založena v 18. století a byla určena pro chov jelenů. Oborou procházela řada alejí, které na sebe byly kolmé a tvořily tak šachovnicové uspořádání obory. V oboře se nachází mnoho vodních nádrží a drobných vodních toků. U Zadního dvora se rozkládá 6 památkově chráněných dubů letních.¹

¹ Zadní dvůr [online]. Třeboň: MÚ Třeboň [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.stromytrebonska.cz/zadni-dvur-ve-svahu-terasy-jihovýchodne-od-dvora/>

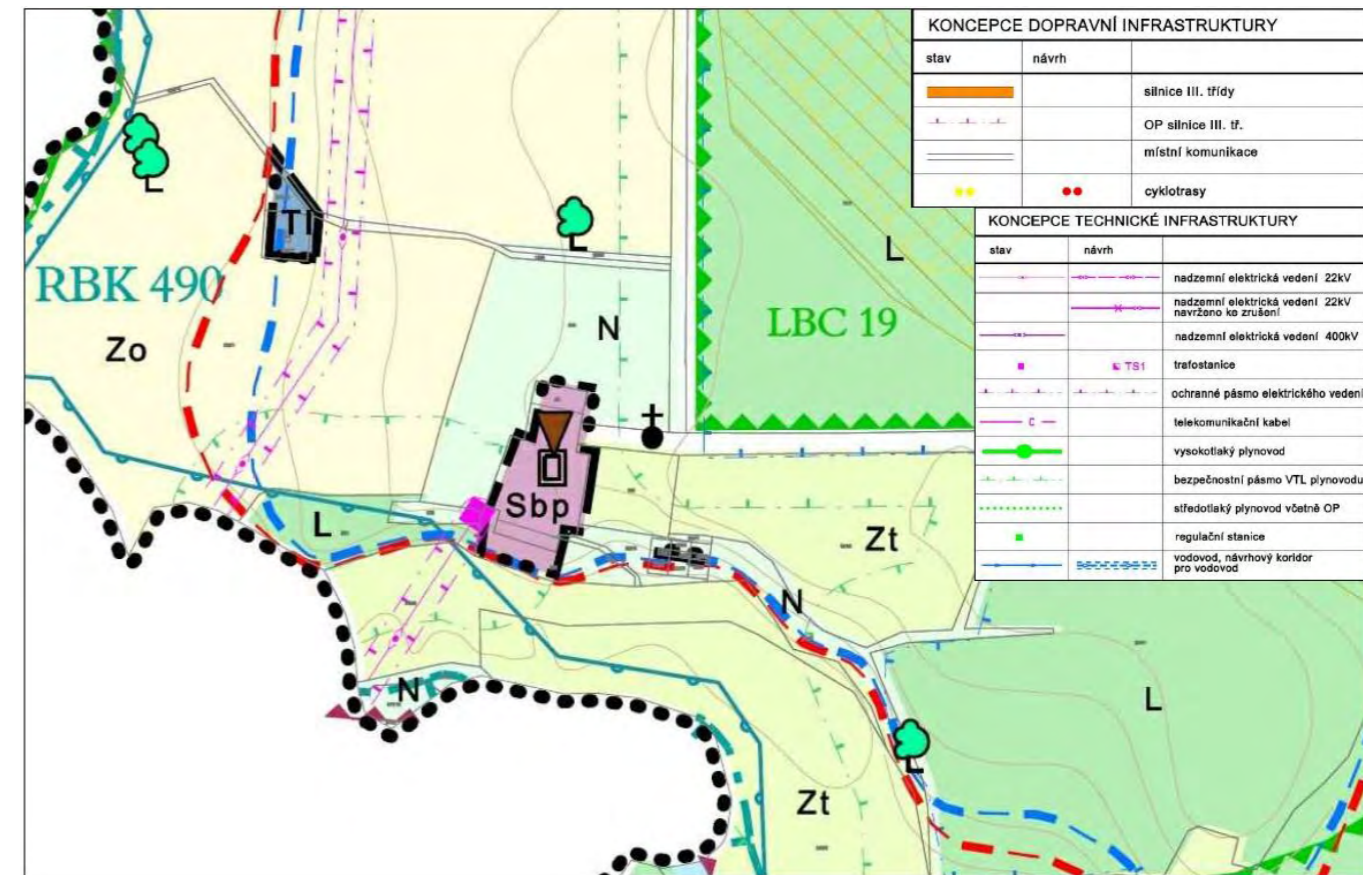

Členění dvora

Dle KN je stavba s parcelním číslem 48 vedena jako objekt k bydlení, jehož součástí je 1 byt.

Areál dvora je tvořen dvěma stodolami a jedním objektem k bydlení a tvoří tak zastavěnou plochou o rozloze 1 430 m² s vnitřním dvorem o rozloze 3 354 m².

Ke dvoru přiléhá 26,8 ha orné půdy, 7,7 ha trvalého travního porostu a 0,2 ha vodní plochy. Součástí řešeného území je parcela o ploše 31 m², na které se nachází domácí čistírka odpadních vod, a 207 m² velká parcela, která slouží jako příjezdová komunikace.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno individuálně, na pozemku dvora se nachází studna

Zásobování elektrickou energií: přes řešené území probíhá nadzemní vedení VN, na pozemku dvora se nachází stožárová trafostanice VN, od trafostanice vede severozápadním směrem nadzemní vedení NN

Zásobování plynem: není plynifikováno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, severozápadně od dvora se nachází domácí čistírna odpadních vod

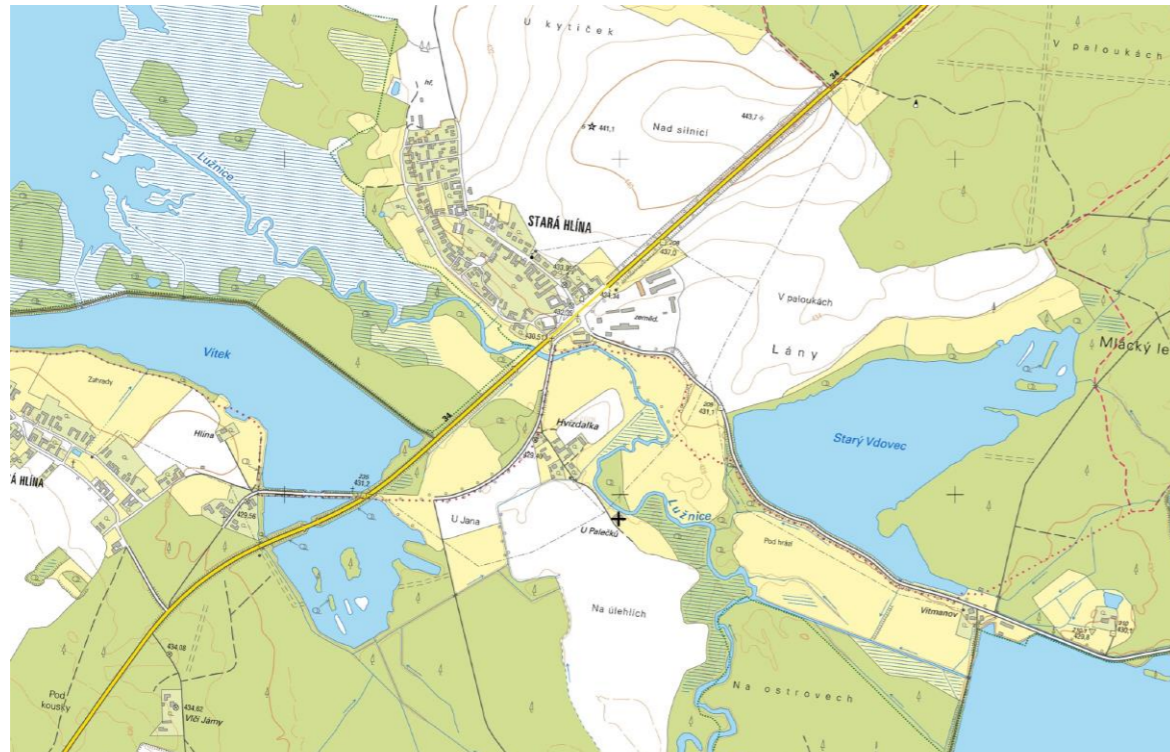
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: od dvora vede nově zbudovaná 2,5 km dlouhá zpevněná komunikace, která se jihovýchodně od dvora napojuje na silnici III/1487 spojující Novosedly nad Nežárkou s městem Jindřichův Hradec

Cyklistická doprava: na opačném břehu řeky Nežárky vede cyklostezka Nežárka, po silnici III/1487 probíhá cyklotrasa č. 1170 Lomnice nad Lužnicí – Kardašova Řečice a Greenway Rožmberského dědictví

Železniční doprava: nejbližší železniční trať č. 226 České Velenice – Veselí nad Lužnicí prochází městem Lomnice nad Lužnicí, která je od dvora vzdálená 16 km

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Řešené území je součástí II. zóny ochrany CHKO Třeboňsko a ptačí oblasti Třeboňsko. Lokalita se rozkládá v mírně zvlněné krajině, při meandru řeky Lužnice a rozsáhlého lesního komplexu Marástek. Blízký tok řeky Lužnice je vyhlášen EVL Třeboňsko – střed.

Usedlost se zároveň nachází v ochranném pásmu národní přírodní rezervace Stará a Nová řeka. Severně od usedlosti je vyhlášena přírodní rezervace Výtopa Rožmberka. Celé řešené území je součástí rozsáhlého nadregionálního biocentra Stará řeka, které zahrnuje soustavu vodních prvků a lesních komplexů o rozloze 4672,5 ha.

V blízkosti usedlosti se nachází chráněné ložiskové území Třeboň, které zahrnuje zásoby štěrkopísku.

1

¹ Stará Hlína. In: Ze Vzduchu [online]. [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.ze-vzduchu.cz/fotografie-obci-p-az-z/category/182-stara-hlina?start=19>

Obec	Třeboň
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Holičky u Staré Hlíny
Parcelní číslo	25
Výměra dvora	804 m ²
Vlastník objektu	SJM Peroutka Hynek a Peroutková Kateřina, Kounická 611/29, 100 00 Praha 10
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Usedlost U Palečků se nachází ve střední části ORP Třeboň, v blízkosti sídla Stará Hlína, v severním cípu katastrálního území Holičky u Staré Hlíny. Nejbližším sídlem je Stará Hlína, která je od usedlosti vzdálená 1 kilometr severním směrem. Město Třeboň je od dvora vzdálené 6 kilometrů západně. Příjezd k usedlosti je zařízen přes historický most přes řeku Lužnici z konce 18. století.

Zemědělská usedlost je patrná na Mapě čínžovních pozemků III. sekce třeboňského velkostatku pro obec Holičky z roku 1894. Na II. vojenském mapování není zobrazena, lze tedy usoudit, že stavba pochází z 2. poloviny 19. století. Počátkem 20. století je samota využívána jako ubytovna pro lesnické dělníky pracující v blízkém lesním komplexu Marástek.

V katastru nemovitostí je stavba vedena jako rodinný dům a slouží k rodinné rekreaci.

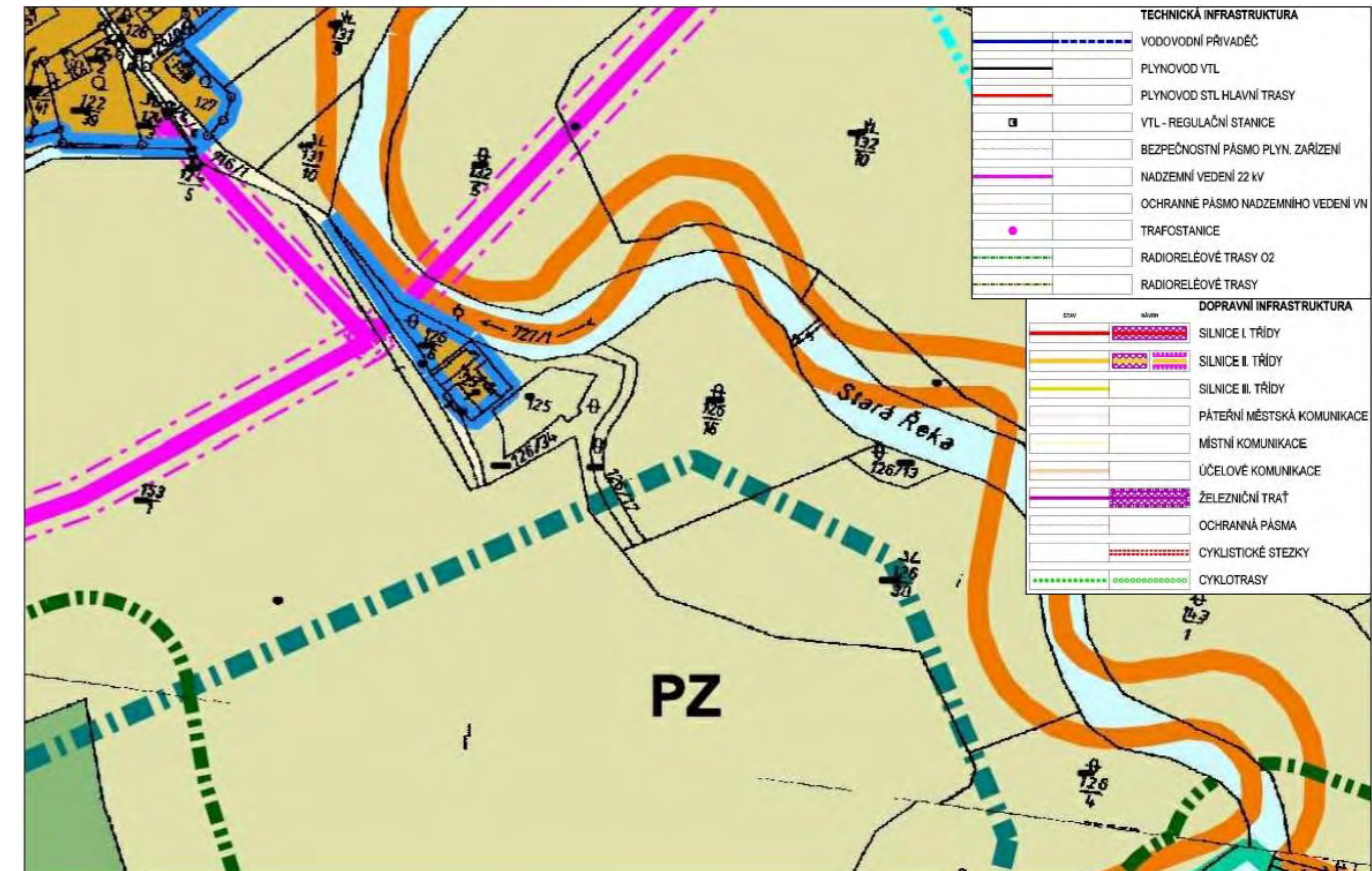

Členění dvora

Přízemní zemědělská usedlost je využívána jako objekt k rodinné rekreaci. Je tvořena třemi objekty, z nichž jeden funguje jako obytná budova, druhý jako stodola a třetí jako sýpka. Vstup do areálu dvora je řešen u silnice, mezi stodolou a sýpkou.

Zastavené území je tvořeno 430 m², vnitřní dvůr má rozlohu 374 m².

Dle listu vlastnictví jsou přilehlé pozemky využívány jako zahrada o ploše 0,3 ha a vodní plocha o velikosti 1 ha.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je od roku 2004 řešeno napojením na vodovod zásobní vodovodní řad DN 400 VDJ Dunajovická Hora – Třeboň

Zásobování elektrickou energií: k usedlosti vede ze severu podzemní vedení NN, těsnou blízkostí usedlosti probíhá od severu a od západu nadzemní vedení VN

Zásobování plynem: usedlost není plynofikována

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází septik

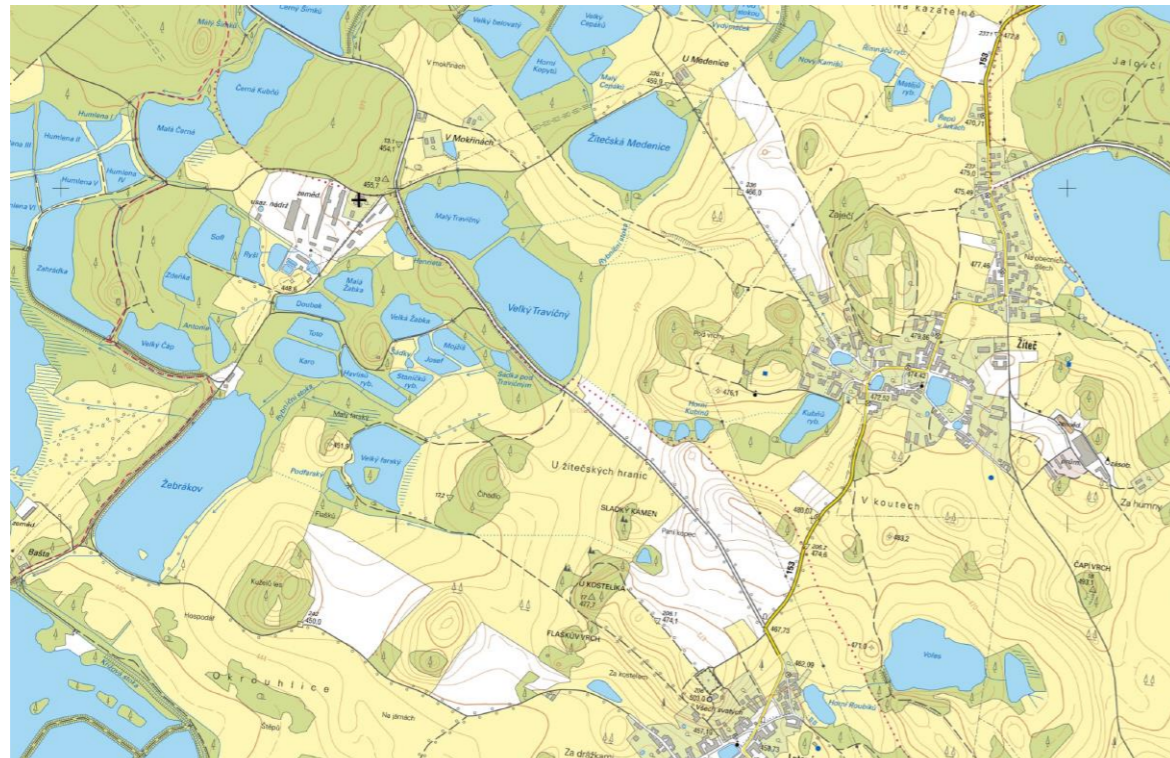
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: od dvora vede 750 m dlouhá zpevněná komunikace do obce Stará Hlína, kde se napojuje na silnici III/1536 Stará Hlína – Libořezy nebo na silnici I/34 spojující města České Budějovice a Svitavy

Cyklistická doprava: při silnici III/1536 probíhá cyklotrasa č. 1035 Lužnice, rozcestí – Lutová, cyklostezka Lužnická a naučná cyklistická stezka Okolo Třeboně

Železniční doprava: je zajištěna pomocí 6 km vzdálené železniční stanice Třeboň lázně, kterou prochází trať č. 226 propojující České Velenice s Veselím nad Lužnicí

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

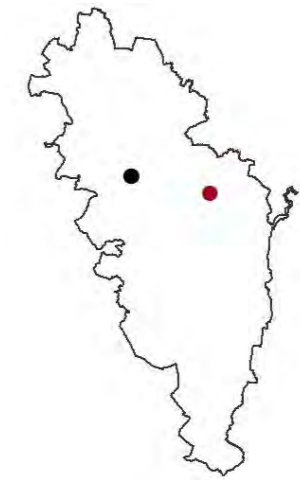
Zemědělská usedlost se nachází ve střední části CHKO Třeboňsko, ve III. zóně ochrany. Usedlost je součástí ptačí oblasti Třeboňsko a EVL Třeboňsko – střed. Lokalita V Mokřinách je součástí Chlumecké rybníční soustavy, která obsahuje 87 vodních nádrží v celkové rozloze 1354 ha. Jedná se o rozsáhlou rybníční krajinu s přirozenými břehy a výrazným zastoupením vodních a mokřadních společenstev. V okolí rybníků se vyskytuje velký počet vlhkých luk.¹

Západně od řešeného území se rozkládá rozsáhlá národní přírodní rezervace Stará a Nová řeka o velikosti 813 ha. Jižně od dvora se nachází přírodní rezervace Staré jezero.

V těsné blízkosti dvora prochází nadregionální biokoridor Vojvířov – Stará řeka, západně od usedlosti se rozkládá rozsáhlé nadregionální biocentrum Stará řeka.

Obec	Chlum u Třeboně
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Lutová
Parcelní číslo	81
Výměra dvora	749 m ²
Vlastník objektu	Eisert Zdeněk Ing., Novohradská 238, Třeboň II, 379 01 Třeboň
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Zemědělská usedlost je součástí správního obvodu sídla Chlum u Třeboně, v severní části katastrálního území Lutová, v lokalitě V Mokřinách. Nejbližšími sídly jsou obec Žíteč a obec Lutová. Nejbližším sídlem zajišťujícím základní občanské vybavení je 6 km vzdálený Chlum u Třeboně. Město Třeboň se rozkládá 15 kilometrů západním směrem.

Původně dvojstranný dvůr, postavený v 1. polovině 20. století, byl ve 2. polovině 20. století přestavěn na trojboký dvůr. V roce 2013 došlo k rekonstrukci části střechy, ovšem celý objekt je opuštěný a zanedbaný.

Zemědělská usedlost se nachází v těsné blízkosti areálů Kachní farma Mokřiny a Rybí líheň Mokřiny, které zde byly vystavěny ve 2. polovině 20. století.

¹ Středisko Rybí líheň Mokřiny [online]. Rybářství Třeboň [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.trebon.rybarstvi.cz/stredisko-rybi-lihen-mokriny>

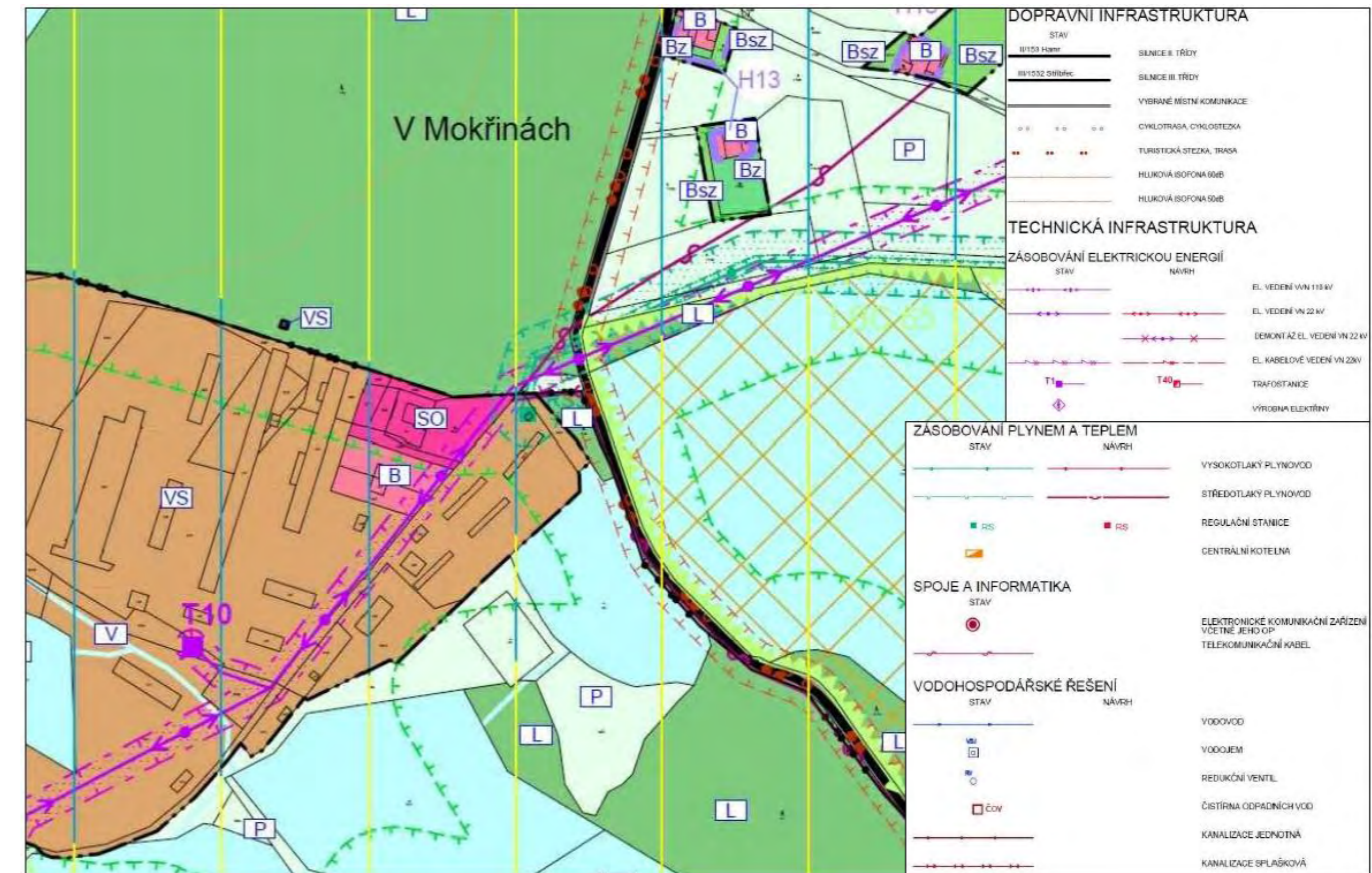
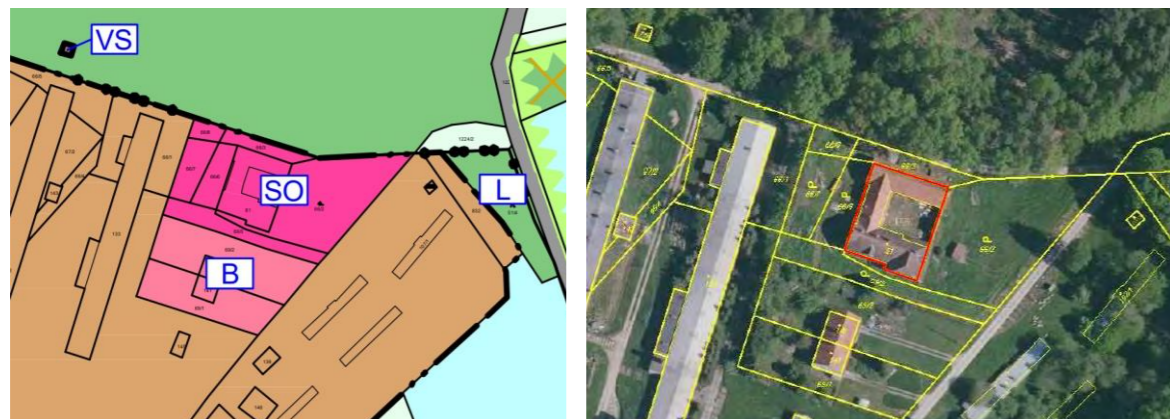

Členění dvora

Vnitřní dvůr rozprostírající se na ploše 221 m² je obklopen přízemními obytnou budovou, stodolou a sýpkou o celkové zastavěné ploše 528 m².

V katastru nemovitostí je usedlost značena jako objekt k bydlení a 1 bytové jednotce. Územní plán usedlost značí jako plochu smíšenou obytnou.

K usedlosti přiléhají pozemky tvořené trvalým travním porostem o rozloze 1,2 ha a pozemky zahrady o rozloze 0,3 ha.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno individuálně vlastní studnou v areálu zemědělské usedlosti

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno podzemním vedením NN poskytovatele E.ON Česká republika, s.r.o.

Zásobování plynem: k usedlosti vede VTL plynovod do tlaku 40 barů včetně

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území, nádoby na separovaný odpad se nacházejí v blízkém sídle Lutová

Likvidace odpadních vod: usedlost není napojena na kanalizační stoku, na pozemku dvora se nachází jímka

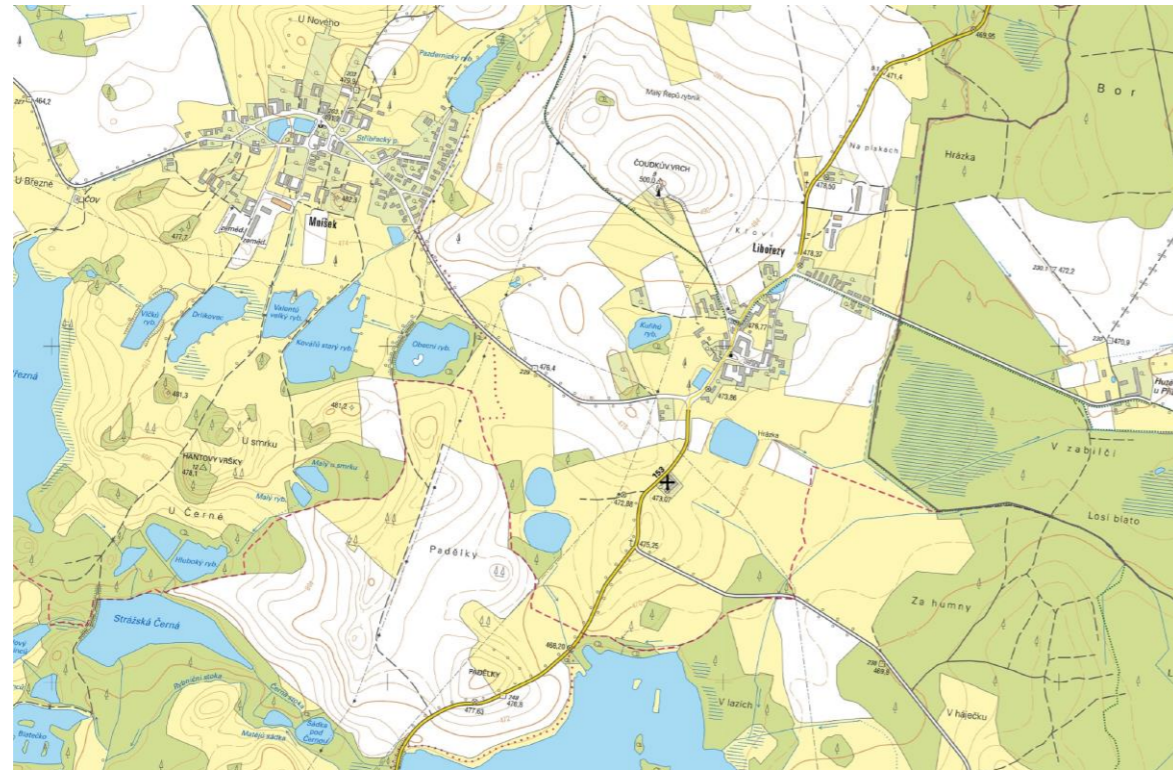
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: usedlost se nachází 100 metrů od silnice III/1532 spojující obce Stříbřec a Lutová, příjezd k usedlosti je po zpevněné komunikaci

Cyklistická doprava: při silnici III/1532 probíhá 18 km dlouhá cyklotrasa č. 1035 Lužnice, rozcestí – Lutová a 39 kilometrů dlouhá naučná stezka Okolo Třeboně

Železniční doprava: je zajištěna železniční stanicí ve 13 km vzdálené obci Majdalena, která se nachází na trati č. 226 spojující města České Velenice a Veselí nad Lužnicí

Obec	Stříbřec
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Libořezy
Parcelní číslo	24/2, 43
Výměra dvora	1424 m ²
Vlastník objektu	SJM Pazderka Miroslav Ing. a Pazderková Leila, 17. listopadu 666, 252 63 Roztoky
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Usedlost Za humny se rozkládá při východním okraji ORP Třeboňsko, ve správním obvodu obce Stříbřec, v jižní části katastrálního území Libořezy. Město Třeboň se rozkládá 22 kilometrů západním směrem.

Zemědělský dvůr se rozkládá při silnici II/153, 500 metrů jižním směrem od sídla Libořezy.

Samotný dvůr je patrný na III. vojenském mapování a lze tedy usuzovat, že byl vystavěn ve 2. polovině 19. století.

Od roku 2013 prochází usedlost rozsáhlou rekonstrukcí. V současnosti funguje jako penzion o kapacitě 51 lůžek. Během rekonstrukce došlo ke změně dispozic jednotlivých objektů, opravě střechy, výměně okenních a dveřních otvorů a zvednutí celého objektu o 1 patro. Zároveň byla směrem od silnice zřízena horolezecká stěna a víceúčelové hřiště.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

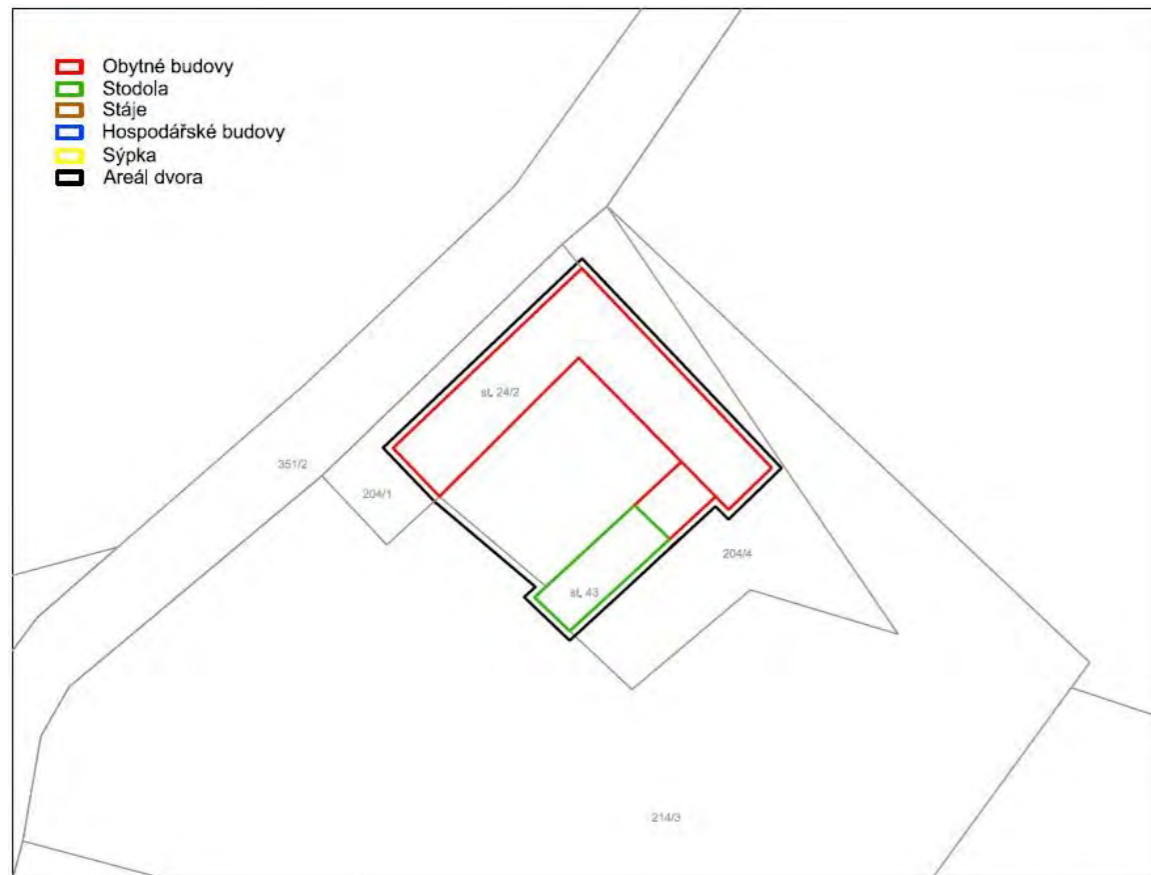
Řešené území se nachází ve východním cípu CHKO Třeboňsko, ve III. zóně ochrany. Území je zároveň součástí ptačí oblasti Třeboňsko.

Východně od usedlosti se rozkládá přírodní rezervace Losí blato u Mirochova o rozloze 202 ha. Předmětem ochrany je zachovalý komplex rašelinišť, který je zařazen do seznamu mokřadů mezinárodního významu, které jsou chráněny Ramsaarskou konvencí.

Jižně od dvora se nachází nadregionální biocentrum Vojířov – Stará řeka, východně se nachází regionální biocentrum Příbrazské rašeliniště, které je v současnosti zničeno těžbou rašeliny.

Lokální prvky ÚSES nejsou v okolí usedlosti vymezeny.

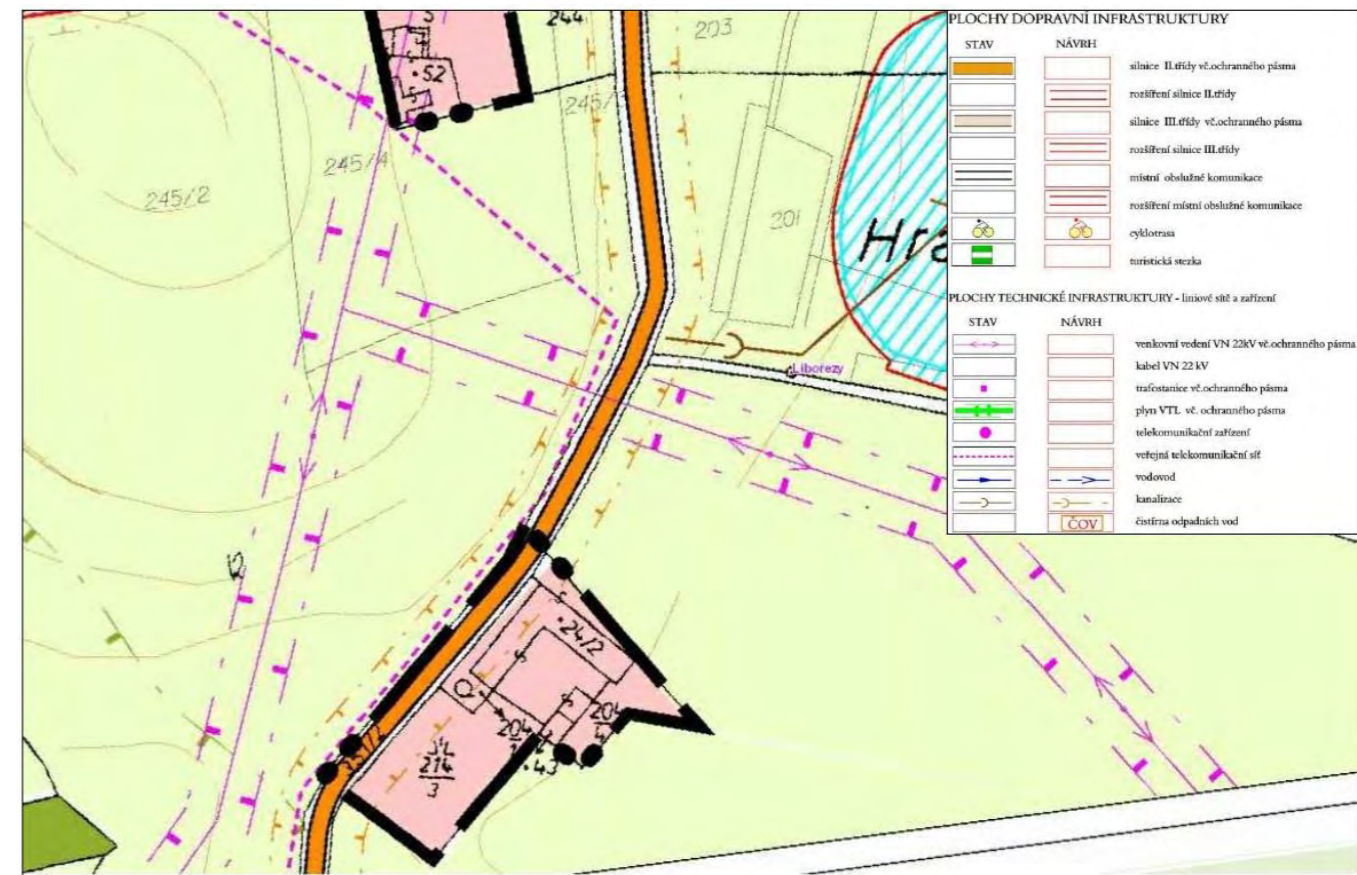
Členění dvora

Dle katastru nemovitostí je tato patrová zemědělská usedlost užívána jako rodinný dům. V ÚP Stříbřec je usedlost vedena jako objekt občanské vybavenosti.

Bývalý hospodářský dvůr je v současnosti tvořen třemi stavbami, které tvoří kompaktní celek. Větší část zástavby funguje jako obytná budova, jižní stavba je stodola.

Zastavěná plocha usedlosti je 820 m² a velikost vnitřního dvora zabírá 604 m².

K usedlosti přiléhají lesní pozemky o rozloze 2,4 ha a zahrada o rozloze 0,9 ha.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na veřejný vodovod Libořez – Mníšek – Stříbřec

Zásobování elektrickou energií: je zajištěna podzemním vedením elektrické sítě NN poskytovatele E.ON Česká republika, s.r.o., severně od usedlosti probíhá nadzemní vedení VN

Zásobování plynem: usedlost není plynofikována

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území, nádoby na separovaný odpad se nacházejí v blízkých Libořezech

Likvidace odpadních vod: usedlost je připojena na kanalizační stoku vedoucí od sídla Libořez

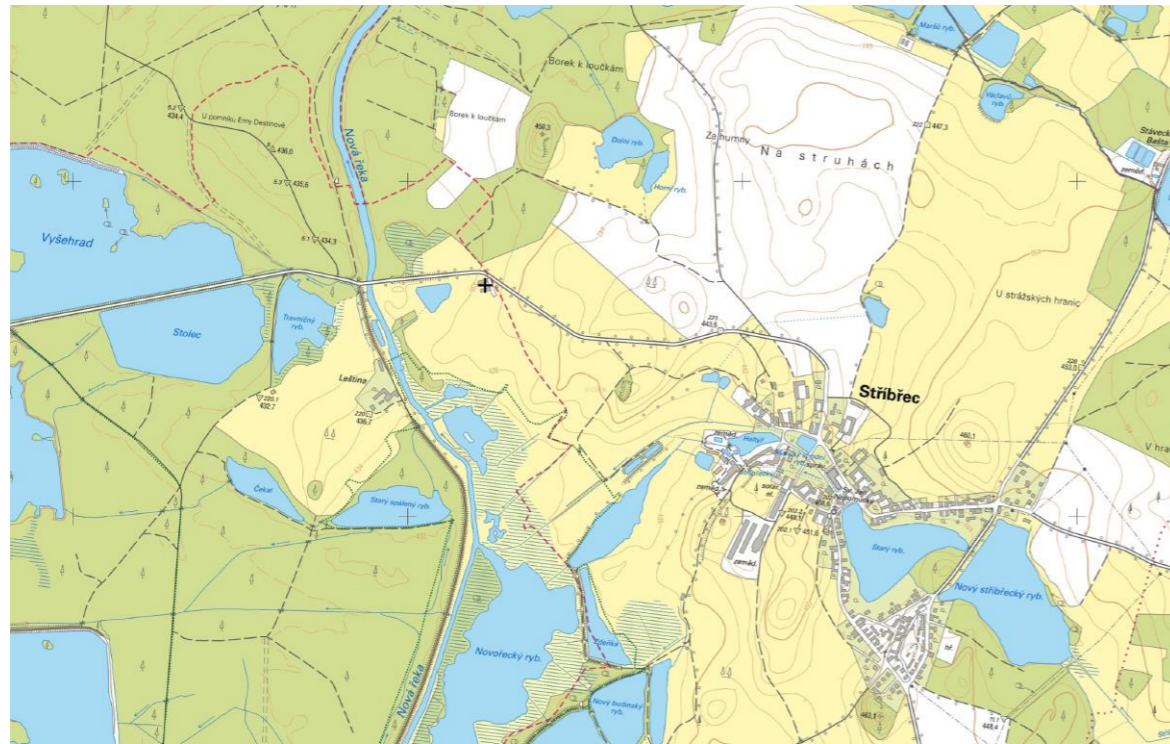
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: usedlost se nachází při silnici II/153 vedoucí z Majdaleny do Dolní Lhoty, jižně od dvora se na ni napojuje silnice III/1534, která pokračuje přes město Chlum u Třeboně do sídla Klikov

Cyklistická doprava: jižně od řešeného území prochází 27 km dlouhá cyklotrasa č. 1010 spojující Hajnici v Zadním lese a Staňkov, 200 metrů severně od usedlosti se nachází zastávka cyklobusu

Železniční doprava: se v blízkém okolí nevyskytuje, nejbližší stanice se nachází v obci Majdalena, která je od řešeného území vzdálena 14 km

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Řešené území je součástí II. zóny ochrany CHKO Třeboňsko a ptačí oblasti Třeboňsko. Samota se nachází v těsné blízkosti Nové řeky, která je vyhlášena EVL Třeboňsko – střed a zároveň rozsáhlou národní přírodní rezervací Stará a Nová řeka. Nedaleko dvora, 1 kilometr západním směrem, se rozkládá přírodní rezervace Rybníky u Vitmanova.

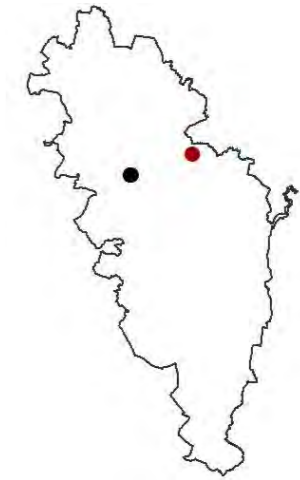
Západně od usedlosti se rozkládá nadregionální biocentrum Stará řeka a regionální biokoridor U Lopiců – Stará řeka.

Lokální prvky ÚSES nejsou v okolí zemědělské usedlosti vyhlášeny.

Nedaleko dvora, na břehu Nové řeky, roste památný Dub u Emy Destinové, jehož stáří se odhaduje na 350 let.

Obec	Třeboň
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Holičky u Staré Hlíny
Parcelní číslo	63
Výměra dvora	1019 m ²
Vlastník objektu	Musil Karel, č.p. 107, 252 26 Choteč
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Na samotě, při toku Nové řeky se rozkládá zrekonstruovaná zemědělská usedlost U Emy Destinové. Stavení spadá do správního obvodu obce Stříbřec, který je vzdálený 1 kilometr. Sídlo Stříbřec bylo v roce 1995 vyhlášeno vesnickou památkovou zónou. Město Třeboň je vzdáleno 10 km západním směrem.

Celá lokalita je spojená s životem operní pěvkyně Emy Destinové, jež měla své sídlo na zámku v blízké Stráži nad Nežárkou. U břehu Nové řeky, v místech, která často navštěvovala, je umístěn pomník na její památku.

Jednota byla vystavěna v 1. polovině 20. století a sloužila k trvalému bydlení. Roku 2000 prošla usedlost rekonstrukcí, při které byla přestavěna na ubytovací zařízení. Penzion nabízí ubytování v 6 pokojích o maximální kapacitě 26 lůžek.

Usedlost je velmi oblíbená v letních měsících, kdy je hojně navštěvována cyklisty.

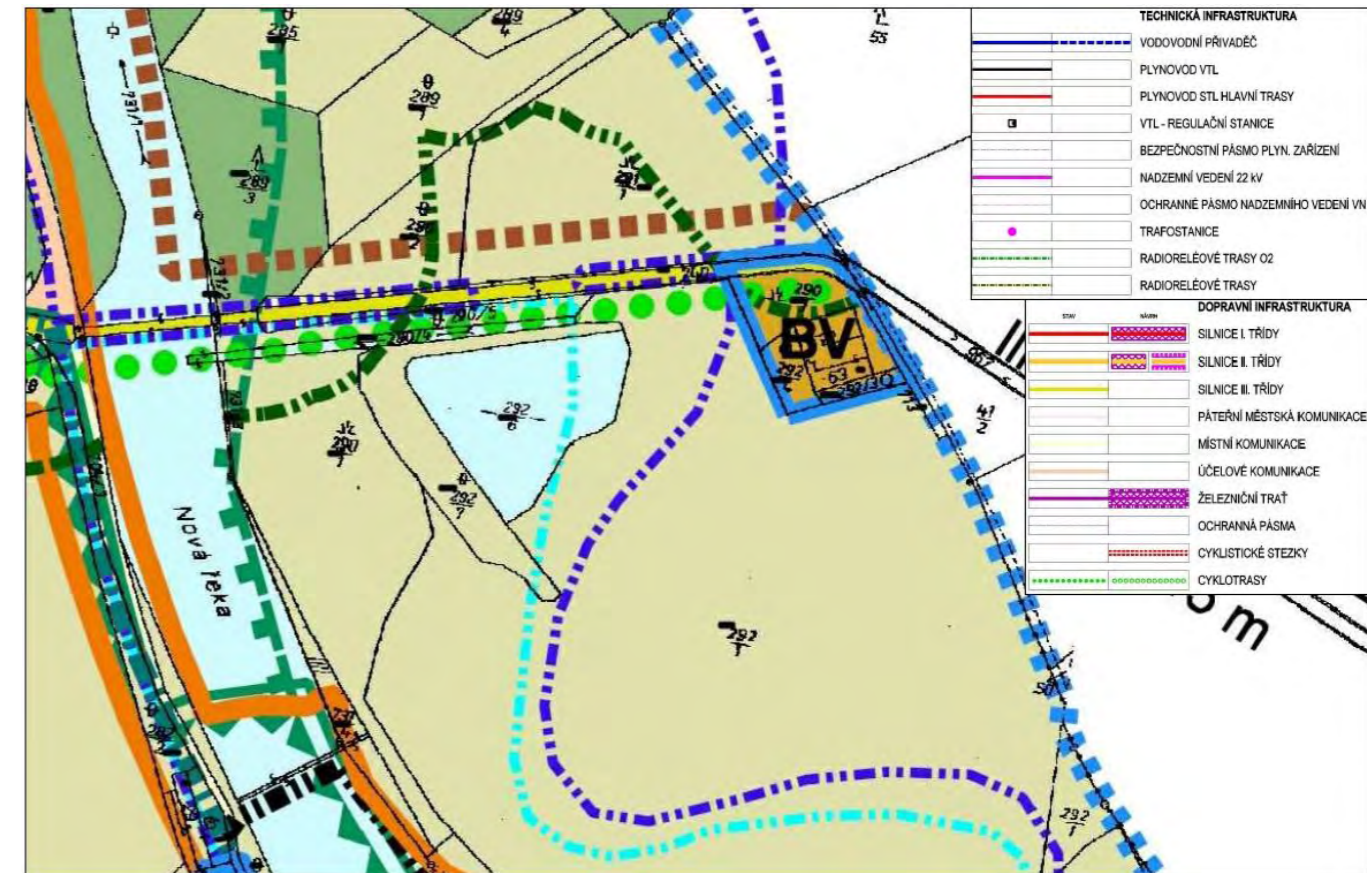
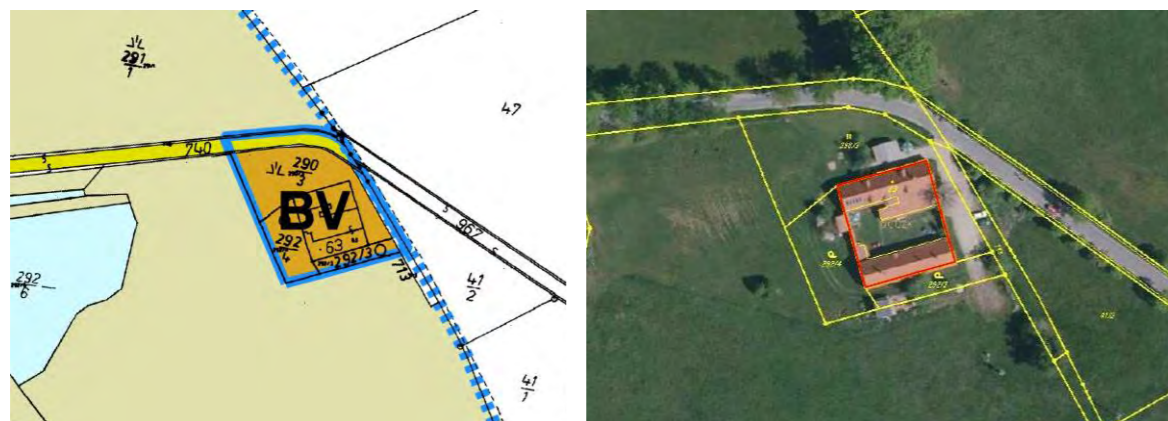
Členění dvora

Bývalý hospodářský dvůr je tvořen dvěma stavbami, z nichž jedna má obytné podkroví. Jedná se o paralelní dvůr, který je ze západní a z východní strany uzavřen mohutnými vraty.

V ÚP je značen jako bydlení venkovské, funguje však jako stavba ubytovacího zařízení.

Vnitřní dvůr má rozlohu 391 m² a je ze severu ohraničen obytnou budovou a z jihu obytnou sýpkou a stodolou. Celková zastavěná plocha je 628 m².

Ke dvoru přiléhá 7,7 ha trvalého travního porostu, 1,7 ha lesa, 0,3 ha zahrady, 0,6 ha vodních ploch a 8,8 ha orné půdy.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno individuálně z vlastní studny

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno podzemním vedením NN, při dvoru se nachází stožárová trafostanice VN

Zásobování plynem: řešená lokalita není plynofikována

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je svozován mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází septik

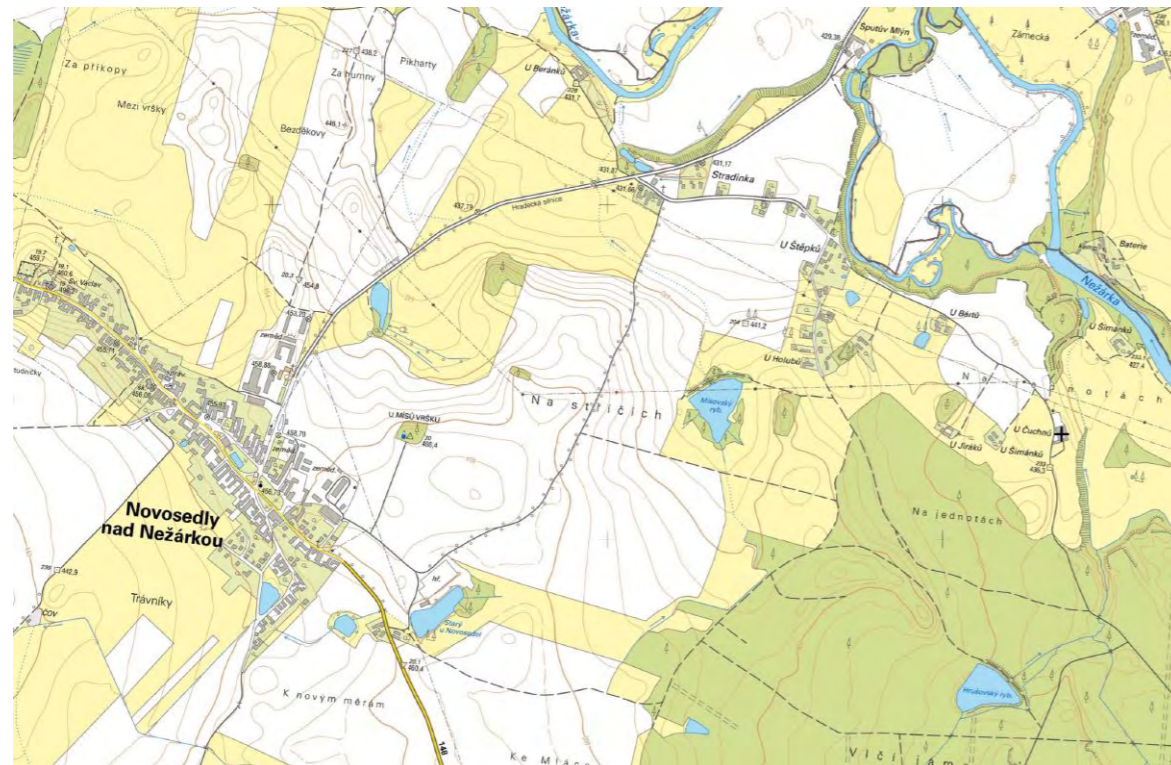
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: dvůr se nachází v zatáčce silnice III/1536 spojující Starou Hlínu a Libořezy, ve 4 km vzdálené Staré Hlíně se napojuje na silnici I/34, která spojuje Svitavy a České Budějovice

Cyklistická doprava: po silnici III/1536 prochází 39 km dlouhá NS Okolo Třeboně a cyklotrasa č. 1035 Lužnice, rozcestí - Lutová

Železniční doprava: nejbližší železniční stanice Třeboň lázně se nachází v 10 km vzdálené Třeboni, kterou prochází trať č. 226 spojující Veselí nad Lužnicí s Českými Velenicemi

Obec	Novosedly nad Nežárkou
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Novosedly nad Nežárkou
Parcelní číslo	74
Výměra dvora	1332 m ²
Vlastník objektu	Isop Jan, Na Chmelnici 184, Kvíc, 274 01 Slaný
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Hotel Nežárka, nacházející se ve správním obvodu obce Novosedly nad Nežárkou, se rozkládá v severovýchodním výběžku ORP Třeboň. Nejbližším sídlem jsou 3,3 km vzdálené Novosedly nad Nežárkou. Od města Třeboň je hotel vzdálený 15 km.

Dvůr U Čuchnů je zobrazen již na I. vojenském mapování, které bylo pořízeno mezi lety 1764 – 1768.

Původní zemědělská usedlost byla v letech 2002 - 2003 zbourána a přestavěna na čtyřstranný dvůr.

V katastru nemovitostí je objekt evidován jako stavba občanského vybavení. Objekt funguje jako restaurace a hotel o 20 pokojích.

Stavba se nachází nedaleko bývalého loveckého zámku Jemčina, který byl v 18. století založen hraběcí rodem Černínů a momentálně je v něm stálá expozice o historii zámku, ubytování a restaurace.¹

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Lokalita se rozkládá v severozápadní části CHKO Třeboňsko, ve III. zóně ochrany. Zároveň je součástí PTO Třeboňsko.

Východně od hotelu Nežárka se nachází regionální biocentrum U Lopiců, tvořené soutokem Nové řeky a řeky Nežárky, o rozloze 34 ha. Severně od území se vyskytuje regionální biokoridor Pávek – U Lopiců, který kopíruje tok řeky Nežárky.

U dvora je vymezen lokální biokoridor U Čuchnů, který je tvořený rozptýlenou zelení. Ten se severně od dvora připojuje k lokálnímu biocentru Nežárka, které je tvořené korytem řeky Nežárky.

V blízkosti dvora se rozprostírá rozsáhlá Jemčinská obora s výměrou 2353 ha, která byla založena v 18. století a slouží k chovu jelenů.¹

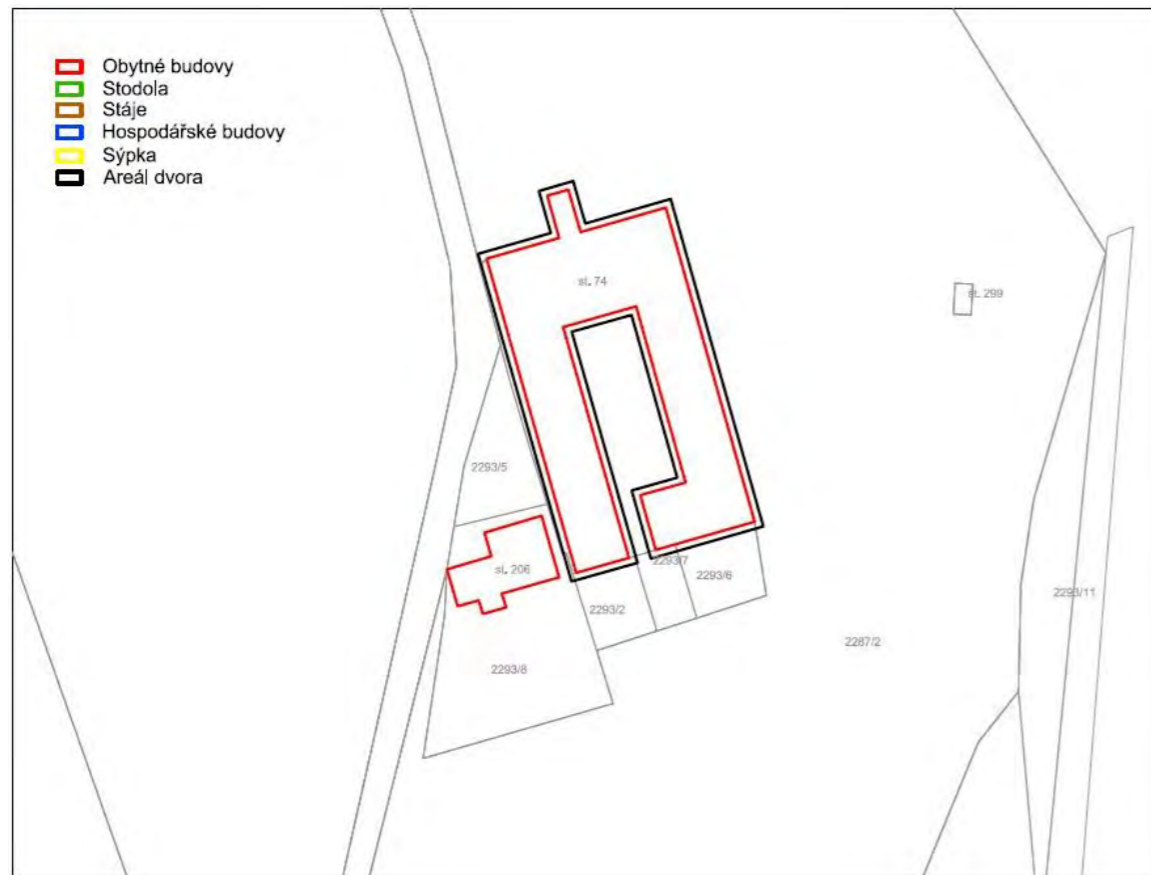

2

¹ Lovecký zámek Jemčina [online]. Třeboň: MÚ Třeboň, 2015 [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <https://www.trebonsko.cz/zamek-jemcina>

² Letecké fotografie obce Jednoty. In: Ze Vzduchu [online]. [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.ze-vzduchu.cz/fotografie-obci-ch-az-o/category/371-jednoty>

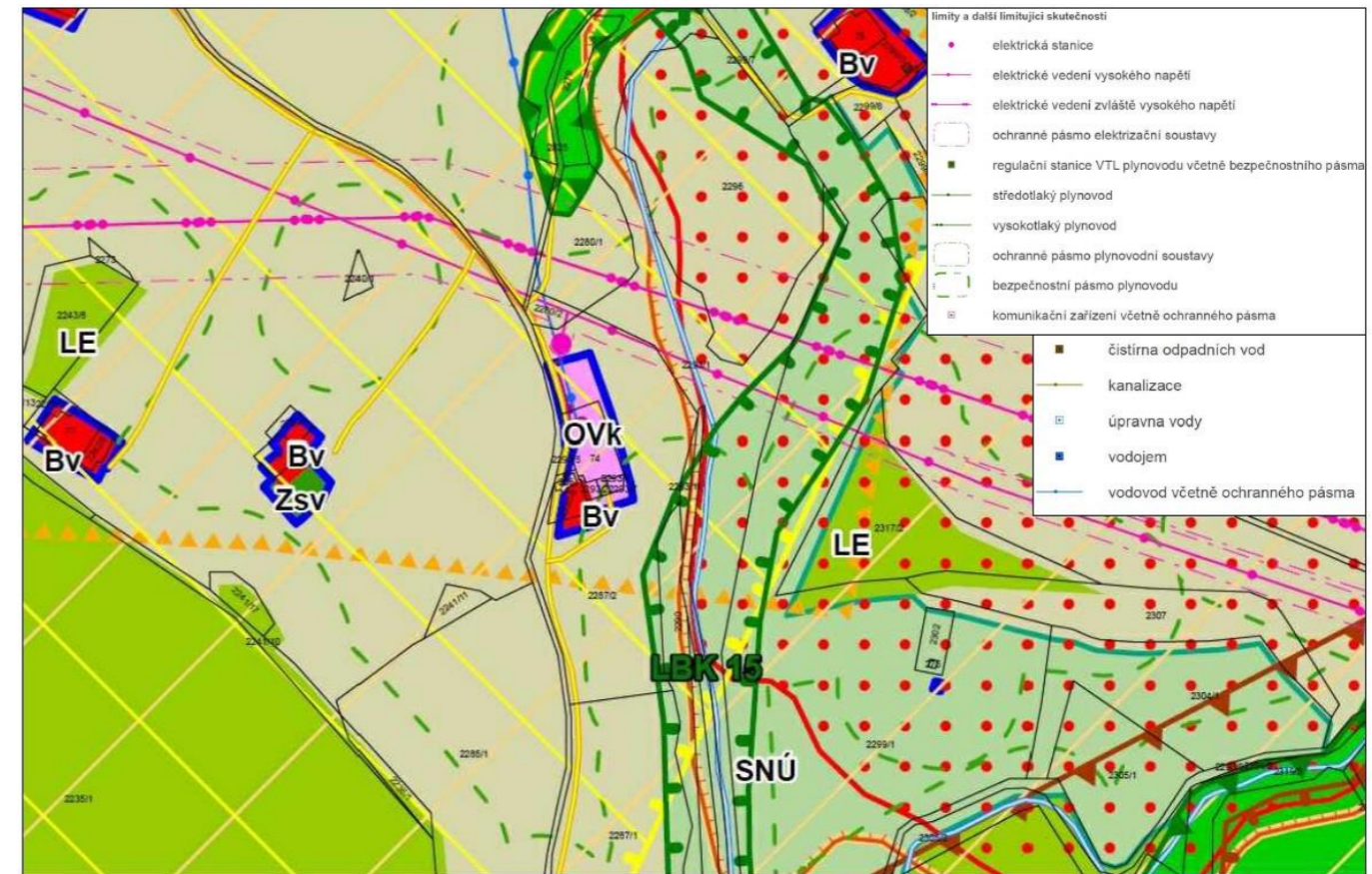

Členění dvora

Z hospodářského dvora U Čuchnů se na počátku 21. století stal Hotel Nežárka. Původní trojstranný dvůr byl zbořen a místo něho byl vystaven dvoupodlažní dvorec s obytným podkrovím.

Okolo vnitřního dvora o rozloze 332 m² se nachází rozsáhlý objekt občanského vybavení o zastavěné ploše 935 m².

Ke dvoru přiléhají plochy trvalého travního porostu o rozloze 17 121 m², plochy zahrad o rozloze 462 m² a komunikace o rozloze 687 m².

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na skupinový vodovod Hamr

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno nadzemním vedením sítě NN, severovýchodně od území dvora se nachází elektrické vedení ZVN a VN, v blízkosti dvora je umístěna stožárová trafostanice VN

Zásobování plynem: řešené území není plynem zásobeno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je svozován mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: se řeší individuálně, na pozemku dvora se nachází čistírna odpadních vod

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

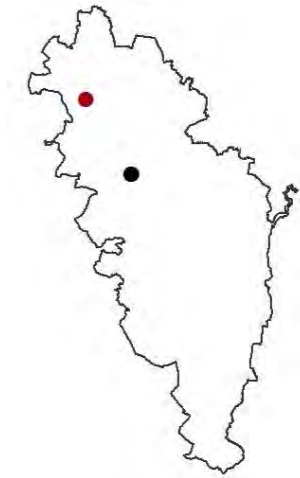
Silniční doprava: dvůr se nachází u místní komunikace, která se po 1,5 km západním směrem napojuje na silnici III/1487 spojující obec Novosedly nad Nežárkou s městem Jindřichův Hradec

Cyklistická doprava: nejbližší trasou pro cyklistickou dopravu je 700 m vzdálená cyklostezka Nežárka, po silnici III/1487 vede cyklotrasa č. 1170 spojující Kardašovu Řečici s Lomnicí nad Lužnicí, po této silnici dále vede cyklotrasa Greenway Rožmberské dědictví

Železniční doprava: nejbližší železniční trať č. 226 České Velenice – Veselí nad Lužnicí se nachází ve městě Lomnice nad Lužnicí, které je od řešeného území vzdáleno 14 km

Obec	Lomnice nad Lužnicí
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Lomnice nad Lužnicí
Parcelní číslo	209
Výměra dvora	5761 m ²
Vlastník objektu	Kraus Jan Ing., B. Němcové 483, 378 14 Lomnice nad Lužnicí
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Hospodářský dvůr Šaloun se nachází 2 km jižně od města Lomnice nad Lužnicí, na severním břehu rybníka Velký Tisý. Původně středověký hospodářský dvůr se v minulosti jmenoval Hašlovský. První zmínka o rozlehlém hospodářském dvoru pochází z 15. století, kdy připadl do majetku rodu Rožmberků. Své jméno dostal dvůr podle hajného Šalouna, který se v 16. století staral o okolní rybníky. V 18. století se stal majetkem rodu Schwarzenberků a byl kompletně znovu vystavěn jako ovčín.

Ve 2. polovině 20. století byl dvůr značně zdevastován. Statek prošel rozsáhlou rekonstrukcí a momentálně je součástí rodinného zemědělského podniku. Majitelé chovají koně, kozy a krávy, obhospodařují okolní polnosti, v letním období nabízejí ubytovací služby a prodávají mléčné produkty.¹

Na samotný dvůr navazují rozsáhlé sádky Šaloun, které jsou ve vlastnictví Rybářství Třeboň. Sádky vybudoval v 16. století Štěpánek Netolický ve formě kamenných tarasů a beze změny fungují dodnes.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Řešené území se rozkládá v severozápadní části CHKO Třeboňsko, v její III. zóně. Území se těsně dotýká EVL Velký a Malý Tisý o rozloze 677,7 ha a PTO Třeboňsko.

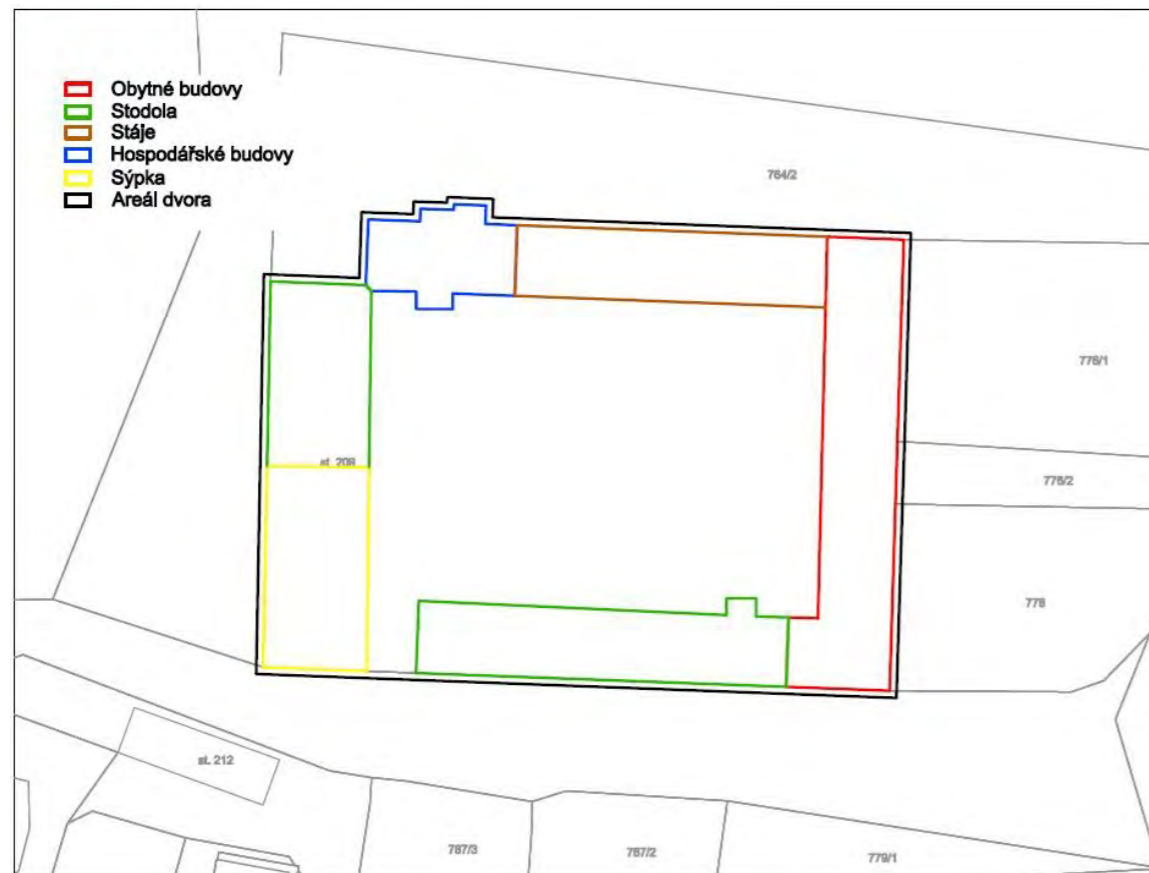
Dvůr se rozkládá při vodní nádrži Velký Tisý, která je součástí národní přírodní rezervace Velký a Malý Tisý, jež je tvořena komplexem 11 rybníků o celkové výměře 615,5 ha.

NPR Velký a Malý Tisý je zároveň součástí rozsáhlého nadregionálního biocentra NBC Stará řeka. Na NBC Stará řeka se ze západu napojuje regionální biokoridor Dvořiště – Stará řeka.

Ze severovýchodu se dvora dotýká lokální biokoridor LBK 6 – Stoka pod Tisým, který kopíruje tok Miletínského potoka.

¹ Farma | Dvůr Šaloun [online]. [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://dvursaloun.cz/cs/farma>

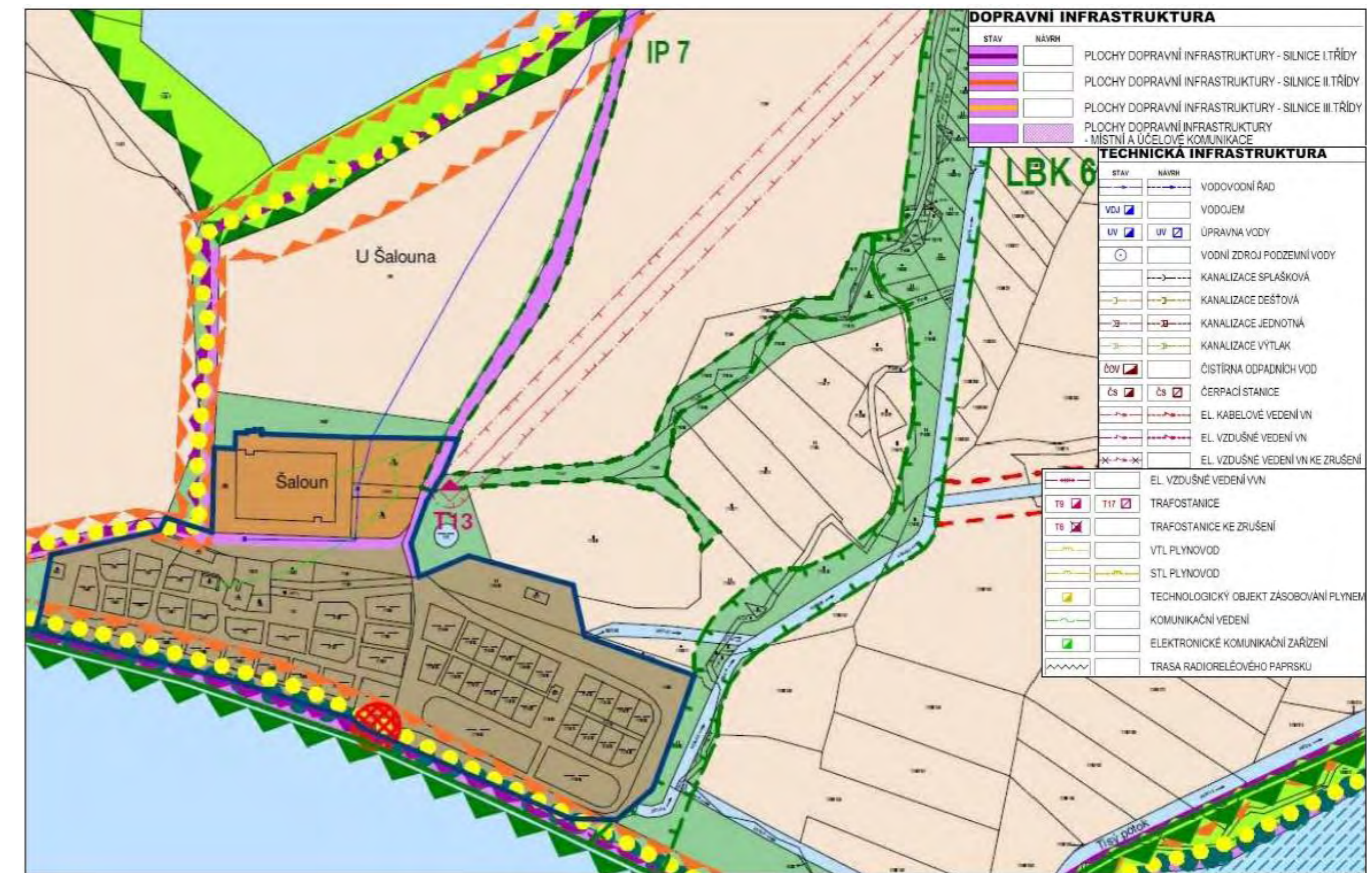

Členění dvora

Zastavitelná plocha dvora Šaloun je 2 890 m² a plocha vnitřního dvora je 2 871 m². Kromě obytných budov, které jsou patrové, jsou všechny objekty přízemní.

Budovy tvoří kompaktní celek s vjezdem orientovaným na jih. Součástí hospodářského dvora je patrová obytná budova, stáje pro dobytek, hospodářská budova, 2 stodoly a sýpka.

Ke dvoru náležejí rozsáhlé plochy orné o rozloze 76,4 ha, plochy trvalého travního porostu o rozloze 13,9 ha, plochy vodní o rozloze 1,7 ha, zahrady o rozloze 999 m² a ovocný sad o velikosti 1 076 m².

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na vodovodní řad Záblatí – VDJ Dunajovická hora

Zásobování elektrickou energií: v řešeném území se nachází stožárová trafostanice VN, dvůr je zásobován elektrickou energií díky nadzemnímu vedení NN

Zásobování plynem: lokalita není plynofikována

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází septik

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: hospodářský dvůr se rozkládá 600 m východně od silnice II/148, která spojuje Lišov s Lomnicí nad Lužnicí a následně obcí Mláka, 1,5 km vzdáleným městem Lomnice nad Lužnicí vede silnice I/24 spojující Veselí nad Lužnicí s hraničním přechodem Halámky

Cyklistická doprava: v okolí dvora se nachází 58 km dlouhá cyklostrasa 122A České Budějovice – Chlum u Třeboně a Greenway Rožmberské dědictví

Železniční doprava: nejbližší železniční trať se nachází ve městě Lomnice nad Lužnicí

Obec	Lužnice
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Lužnice
Parcelní číslo	46
Výměra dvora	1664 m ²
Vlastník objektu	Botanický ústav AV ČR, v.v.i., Zámek 1, 252 43 Průhonice
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Dvůr U Zahradníků je soubor dvou objektů lidového stavitelství nacházející se v severní části ORP Třeboň, ve správním obvodu obce Lužnice. Rozprostírá se mezi obcemi Klec (2,5 km severně) a Lužnice (1,5 km jižně). Město Třeboň je vzdáleno 10 kilometrů jižně. 300 metrů jižně se rozkládá zemědělská usedlost U Šochla.

Zemědělská usedlost je v majetku Botanického ústavu AV ČR, kterému slouží jako terénní stanice pro pracovní pobyty, setkání a semináře. Nabízí ubytování pro 16 osob.¹

Zmínky o dvoře U Zahradníků lze nalézt na mapách pocházejících již z roku 1756. Podle letopočtu na štítu však svou podobu usedlost dostala v roce 1843.

Objekt je dle katastru nemovitostí značen jako objekt občanské vybavenosti.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Dvůr U Zahradníků nacházející se v blízkosti Černičného rybníka, rybníka Potěšil a meandrů řeky Lužnice spadá do III. zóny CHKO Třeboňsko a ptačí oblasti Třeboňsko.

U jižního okraje rybníka Potěšil se vyskytuje přírodní památka Slepíčí vršek o ploše 2,11 ha.

Řešeného území se z východu dotýká regionální biokoridor Rod – Stará řeka, který lemuje tok řeky Lužnice. Z jihu se k území přibližuje regionální biokoridor Stará řeka – RBK 478, který ohraničuje břehy Černičného rybníka.

Lokální prvky ÚSES jsou zastoupeny jižně položeným lokálním biocentrem U Zahradníků a severněji se nacházejícím biocentrem Na Zadních pláních.

¹ Terénní stanice Lužnice [online]. Třeboň: Botanický ústav AV ČR [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.butbn.cas.cz/terenni-stanice-luznice>

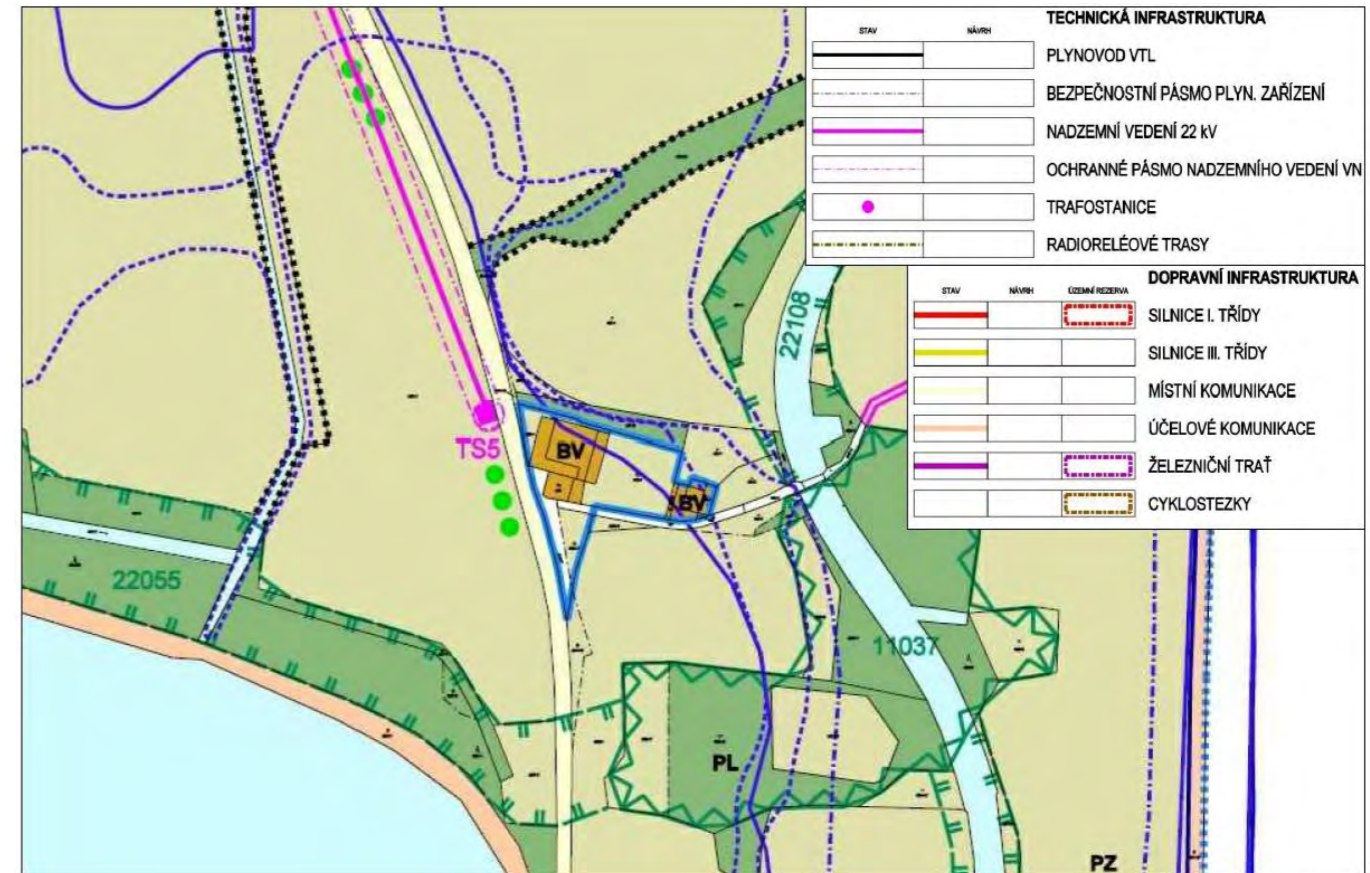
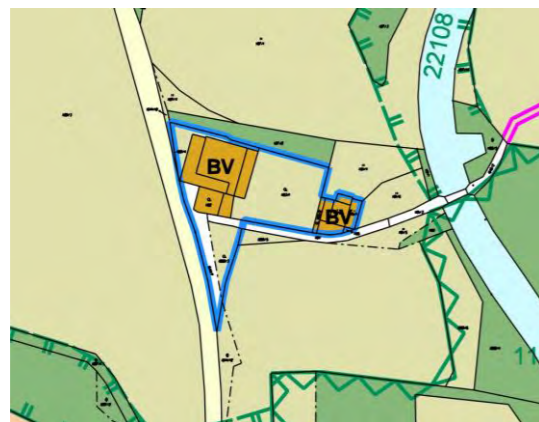
Členění dvora

Zemědělský dvůr je v KN značen jako objekt občanské vybavenosti. Usedlost je přízemní, z jihu uzavřená bránou s masivními vraty.

Stodola je orientována do komunikace, obytná budova směřuje do zahrady. Vedle brány se rozkládá okapově orientovaná sýpka.

Vnitřní dvůr má plochu 916 m² a zastavěné plochy 748 m².

V současnosti ke dvoru přiléhá pouze zahrada o ploše 3 842 m².

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je v lokalitě zajišťováno individuálně, ovšem území má být v blízké budoucnosti napojeno na skupinový vodovod Hamr

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno, dvůr je zásoben elektrickou energií podzemním vedením elektrické sítě NN, 60 m severně od usedlosti je vybudována stožárová trafostanice VN

Zásobování plynem: není v lokalitě zajištěno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován individuálním svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází jímka

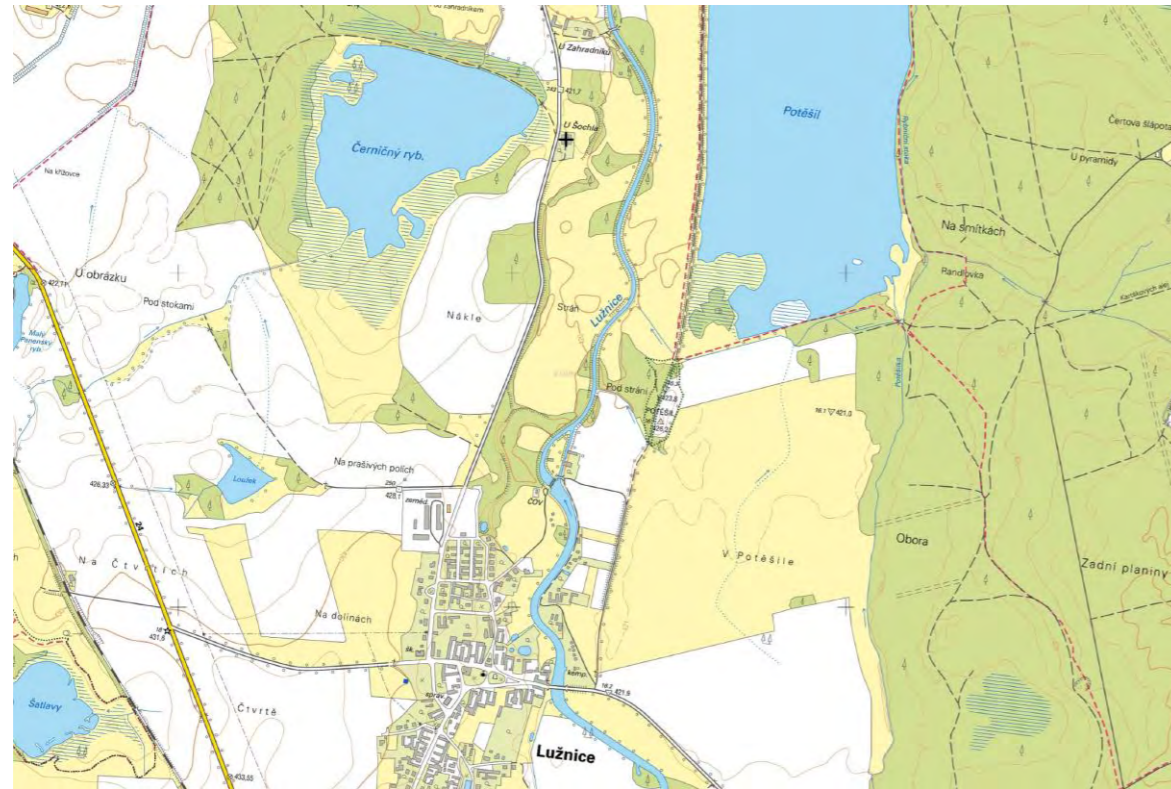
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: dvůr je situován u místní asfaltové komunikace, která se 2 km napojuje na silnici II/148 spojující Lišov, Lomnici nad Lužnicí a Mláku, 3 km jižně se napojuje na silnici I/24 spojující Veselí nad Lužnicí s hraničním přechodem Halámky

Cyklistická doprava: územím prochází 60 km dlouhá cyklotrasa č. 1034 Nakolice, rozcestí – Veselí nad Lužnicí

Železniční doprava: je řešena v 3,5 km vzdálené Lomnici nad Lužnicí

Obec	Lužnice
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Lužnice
Parcelní číslo	53
Výměra dvora	855 m ²
Vlastník objektu	Říhová Magdalena, č.p. 72, 379 01 Lužnice
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Zemědělská usedlost U Šochla se nachází v severní části ORP Třeboň, v severní části katastrálního území Lužnice. Nejbližším sídlem je 1,5 km vzdálená obec Lužnice. Od města Třeboň je dvůr vzdálený 10 km.

Usedlost je obklopena lesními porosty a velkým množstvím vodních ploch. Západně od dvora se vyskytuje Černičný rybník, východně rybník Potměšil. Mezi usedlostí a rybníkem Potměšil protéká řeka Lužnice.

Vzhledem ke skutečnosti, že je samota U Šochla patrná až na III. vojenském mapování, lze usoudit, že byla vystavěna ve 2. polovině 19. století.

Po roce 2000 došlo k rekonstrukci dvora, byla vyměněna střecha, výplně okenních otvorů a bylo odstraněno zdobení štítů.

Zemědělská usedlost je využívána jako rodinný dům s přílehlou zahradou.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Dvůr U Šochla je součástí III. zóny chráněné krajinné oblasti Třeboňsko a ptačí oblasti Třeboňsko. Necelý 1 km od území se rozkládá přírodní památka Slepíčí vršek, která je tvořena pískovým přesypem s porosty pískomilných rostlin.

Samota U Šochla se nachází na pravém břehu Černičného rybníka, kolem kterého jsou přítomna rašeliniště. Významná část břehu Černičného rybníka je součástí regionálního biokoridoru Stará řeka – RBK 478. Východně od usedlosti protéká řeka Lužnice, jež spadá do regionálního biokoridoru Rod – Stará řeka.

Severně od samoty se nachází lokální biocentrum U Zahradníků.

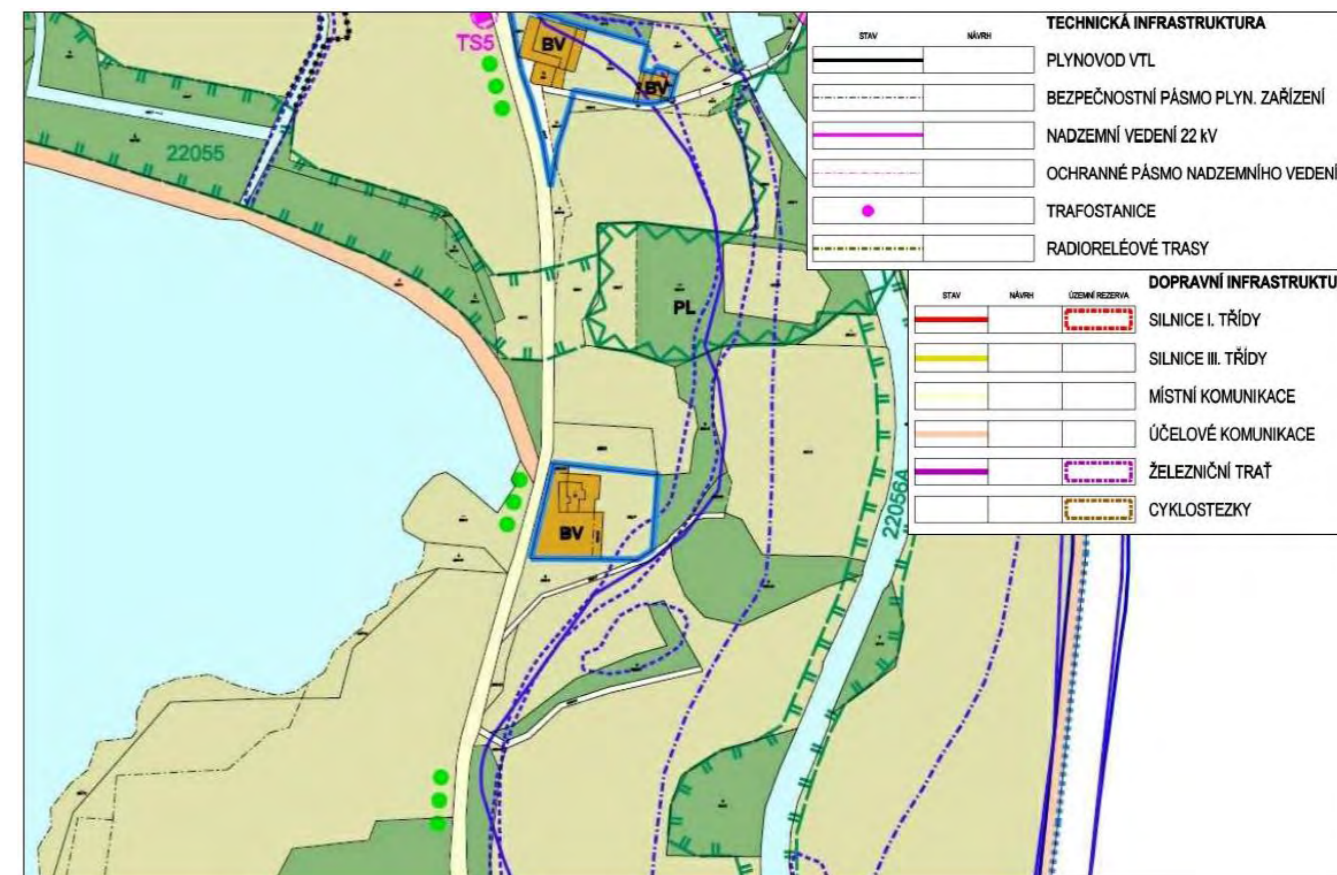
Členění dvora

Zemědělský dvůr je tvořen čtyřmi objekty. Kromě pravé obytné budovy jsou všechny stavby přízemní. Obytná budova vlevo původně fungovala jako sýpka. Dvůr je ze severu uzavřen stodolou, vedle které se nachází malá hospodářská budova.

Usedlost se rozkládá netypicky ve volné krajině bez jakéhokoli oplocení.

Zastavěná plocha, která se rozpíná kolem 247 m² velkého vnitřního dvora, odpovídá 608 m².

K usedlosti náleží zahrady o ploše 5 313 m².

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: pitná voda se v lokalitě zajišťuje individuálně, pomocí vlastní studny, obec Lužnice plánuje napojení usedlosti na skupinový vodovod Hamr

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno, severně od řešeného území dvora se nachází stožárová trafostanice VN, samotné zásobování dvora elektrickou energií je zajištěno podzemním vedením NN

Zásobování plynem: oblast není plynofikována

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován individuálním svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází jímka

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: těsnou blízkostí dvora prochází místní komunikace, která se 3 km jižně připojuje na silnici I/24 Veselí nad Lužnicí – Halámky, a 2 km severně na silnici II/148 Lišov - Mláka

Cyklistická doprava: po blízké komunikaci je vedena cyklotrasa č. 1034, která spojuje Nakolice, rozcestí s městem Veselí nad Lužnicí

Železniční doprava: nejbližší železniční trať č. 226 se nachází v 4 km vzdáleném městě Lomnice nad Lužnicí

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Řešené území se rozkládá ve II. zóně chráněné krajinné oblasti Třeboňsko a je součástí ptačí oblasti Třeboňsko. Dvůr se nachází při severním okraji rybníka Klec, jehož výměra je přibližně 70 ha.

V blízkosti usedlosti se nachází přírodní památka Slepíčí vršek, která je tvořena pískovým přesypem, na kterém se vyskytují vzácné pískomilné rostliny a která má rozlohu 2,11 ha.

Východně od dvora je vyhlášen regionální biokoridor Píska – RBK 483, který se severovýchodně od usedlosti napojuje na regionální biocentrum Píska.

Východně od lokality Na Žabicích se vyskytuje velké množství prvků ÚSES lokální úrovně, například LBC Na Zadních pláních, LBC Kolem Rybníční stoky, LBC u rybníka Křtěný či LBK U rybníka Nalezový.

Obec	Novosedly nad Nežárkou
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Kolence
Parcelní číslo	41
Výměra dvora	658 m ²
Vlastník objektu	Hartmannová Věra, Kolence 36, 379 01 Novosedly nad Nežárkou
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

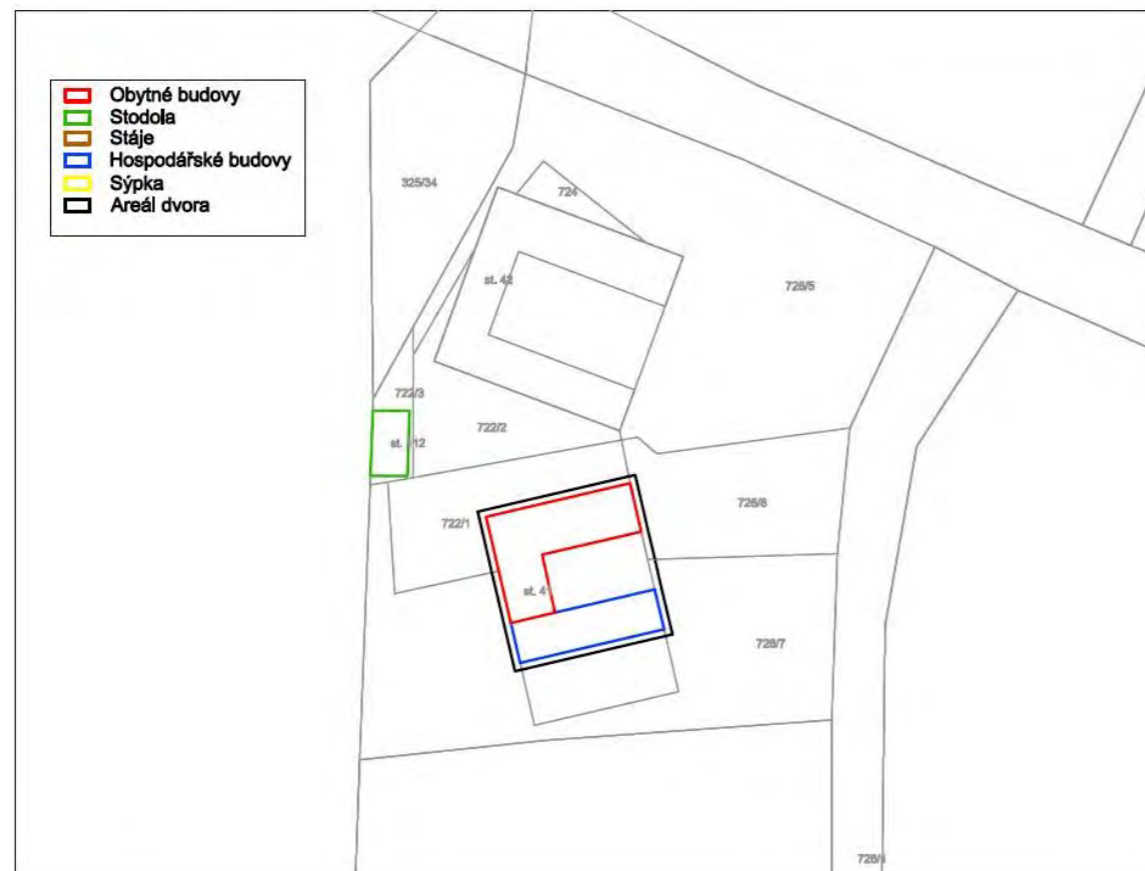
Zemědělská usedlost Na Žabicích se rozkládá v západní části katastrálního území Kolence, které je součástí správního obvodu sídla Novosedly nad Nežárkou. Nejbližším větším sídlem je město Lomnice nad Lužnicí, které se nachází 4 kilometry jihovýchodně. Město Třeboň se rozkládá 13 kilometrů jižně od řešené lokality.

Usedlost Na Žabicích je tvořena dvěma dvory, které slouží k trvalému bydlení, a jedné zemědělské stavby při dvoru Na Žabicích II.

Původní stavba byla vystavěna v 1. polovině 19. století rodinou Hrbků, která se zabývala hospodařením na okolních pozemcích.

Usedlost prošla v roce 2007 rekonstrukcí a v současnosti slouží k trvalému bydlení.

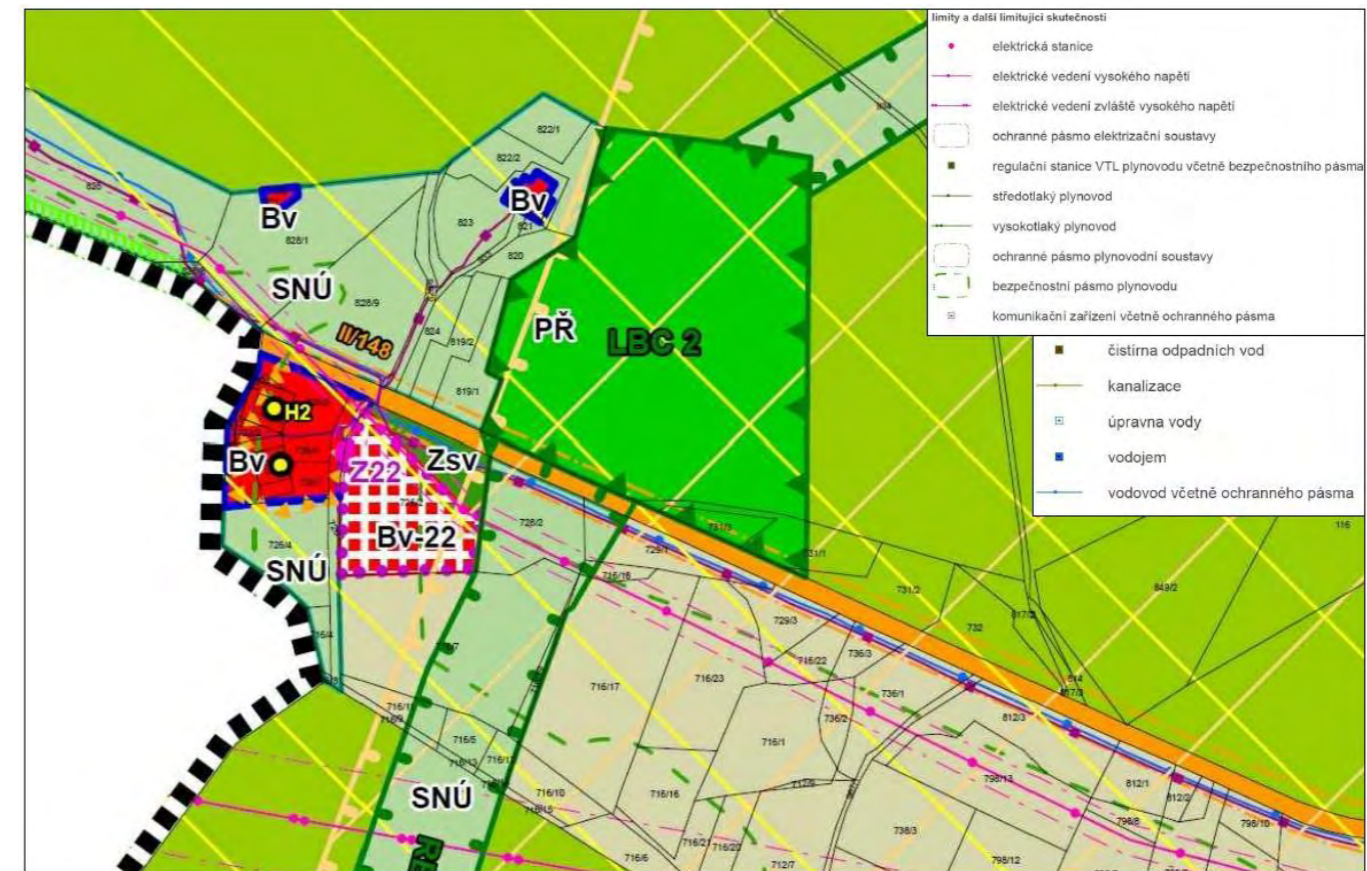
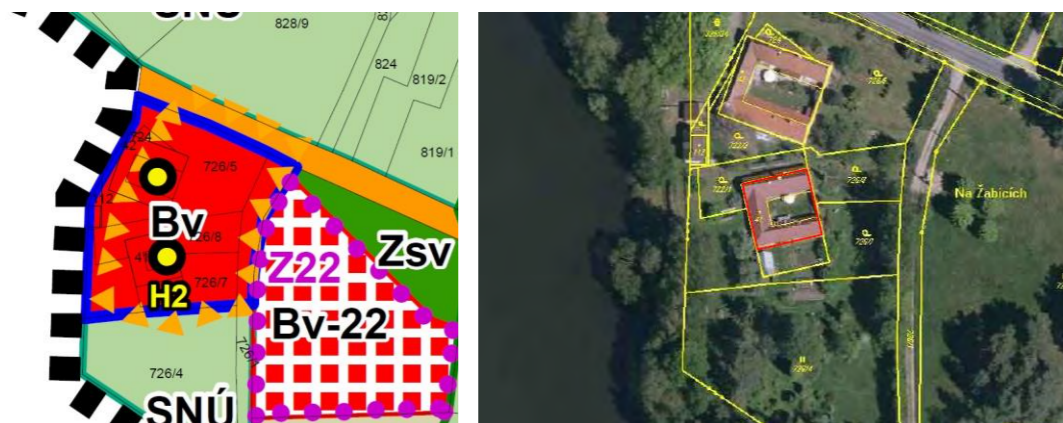

Členění dvora

Trojstranně uzavřený hospodářský dvůr je objektem k trvalému bydlení. Je tvořen dvěma přízemními objekty, z nichž jeden slouží jako obytná budova a druhý je využívána jako hospodářská budova.

Rozloha vnitřního dvora je 124 m², zastavěné plochy mají rozlohu 334 m².

Dle listu vlastnictví k řešenému hospodářskému dvoru náleží plochy trvalého travního porostu o rozloze 3 ha, plochy orné o rozloze 8 331 m², plochy vodní o rozloze 828 m² a zahrady o rozloze 2 037 m².

Technická infrastruktura

Žásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na skupinový vodovod Hamr

Žásobování elektrickou energií: je zajištěno, u dvora se nachází stožárová trafostanice VN, ke dvoru je elektrická energie zařízena podzemním vedením NN

Žásobování plynem: řešené území není plynem zásobováno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází jímka

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: hospodářský dvůr se rozkládá při silnici druhé třídy II/148, která spojuje města Lišov, Lomnice nad Lužnicí a Mláku, u dvora se nachází zastávka hromadné autobusové dopravy

Cyklistická doprava: po silnici II/148 je vedena cyklotrasa č. 1170, která spojuje města Lomnice nad Lužnicí a Kardašovu Řečici

Železniční doprava: je zastoupena ve městě Lomnice nad Lužnicí, od kterého je dvůr vzdálen 3,5 km, městem prochází trať č. 226 spojující města České Velenice a Veselí nad Lužnicí

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Zemědělská usedlost na Žabicích se nachází uprostřed severní části CHKO Třeboňsko, v jeho II. zóně. Leží na severním břehu rozsáhlého rybníka Klec, v ptačí oblasti Třeboňsko.

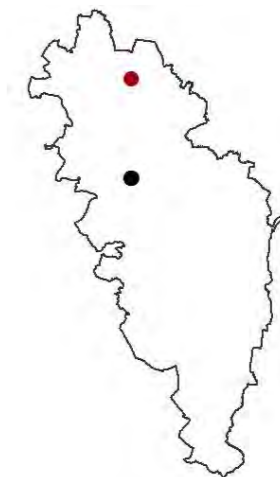
Jižně od rybníka Klec, při jižním břehu rybníka Potěšil, se rozprostírá přírodní památka Slepíčí vršek o rozloze 2,11 ha.

Rybník Klec je součástí regionálního biokoridoru Píška – RBK 483, který probíhá východně od zemědělské usedlosti a pokračuje k regionálnímu biocentru Píška.

Lokalita Na Žabicích je z východu ohrazena mnoha lokálními biocentry a biokoridory, například LBC Kolem Rybníční stoky, LBC Na Zadních pláních, LBK při rybníku Křtěný či LBK Žabický les.

Obec	Novosedly nad Nežárkou
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Kolence
Parcelní číslo	42
Výměra dvora	802 m ²
Vlastník objektu	Balcarová Jitka, Kolence 37, 379 01 Novosedly nad Nežárkou
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Lokalita Na Žabicích je součástí katastrálního území Kolence, které se nachází v západní části správního obvodu obce Novosedly nad Nežárkou. Jedná se o soubor dvou obytných dvorů a jedné zemědělské stavby.

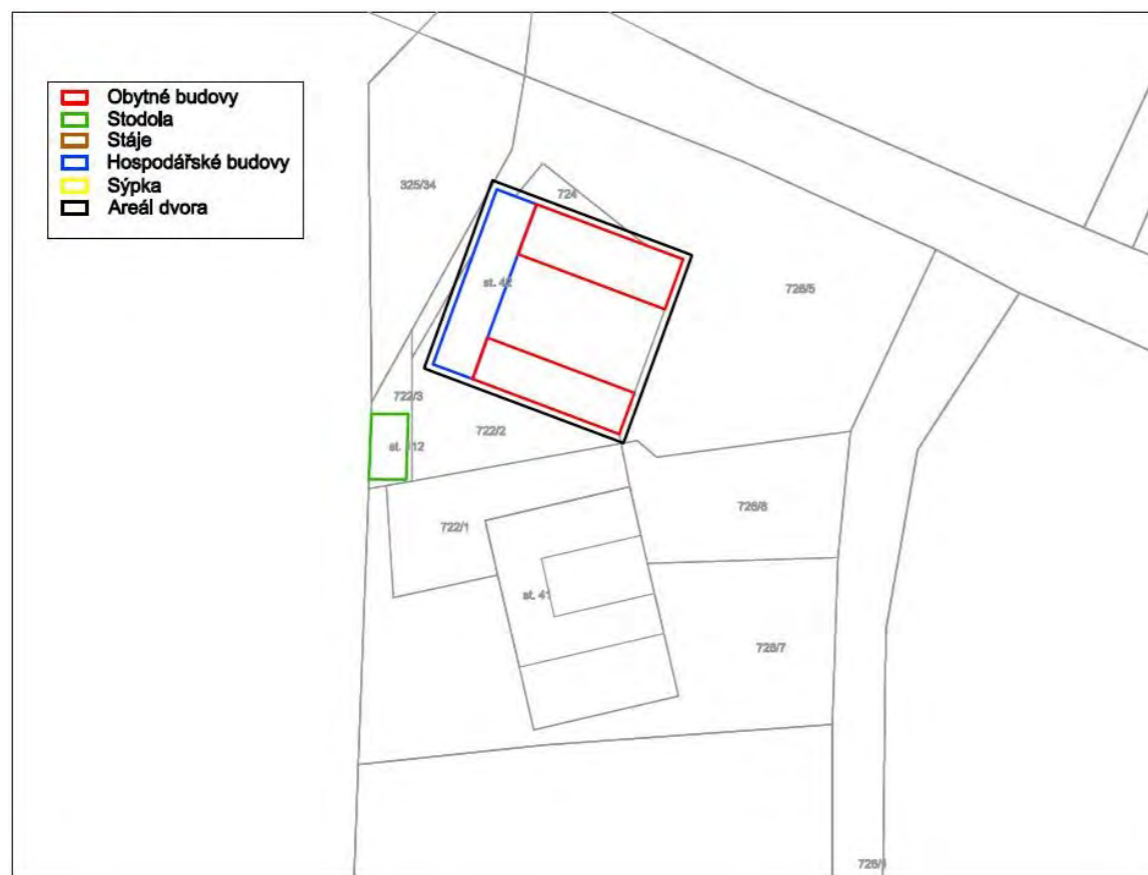
Od Novosedel nad Nežárkou je lokalita vzdálena 4,5 km, město Lomnice nad Lužnicí se nachází 4 km jihozápadně.

Usedlost se rozkládá u severního břehu rybníka Klec, při silnici II/148.

Z datace na štítu pochází dvůr na Žabicích z počátku 20. století, z roku 1911, ovšem lokalita byla obydlena již počátkem 19. století.

V územním plánu je dvůr Na Žabicích uvažován jako architektonická hodnota a je využíván k trvalému bydlení.

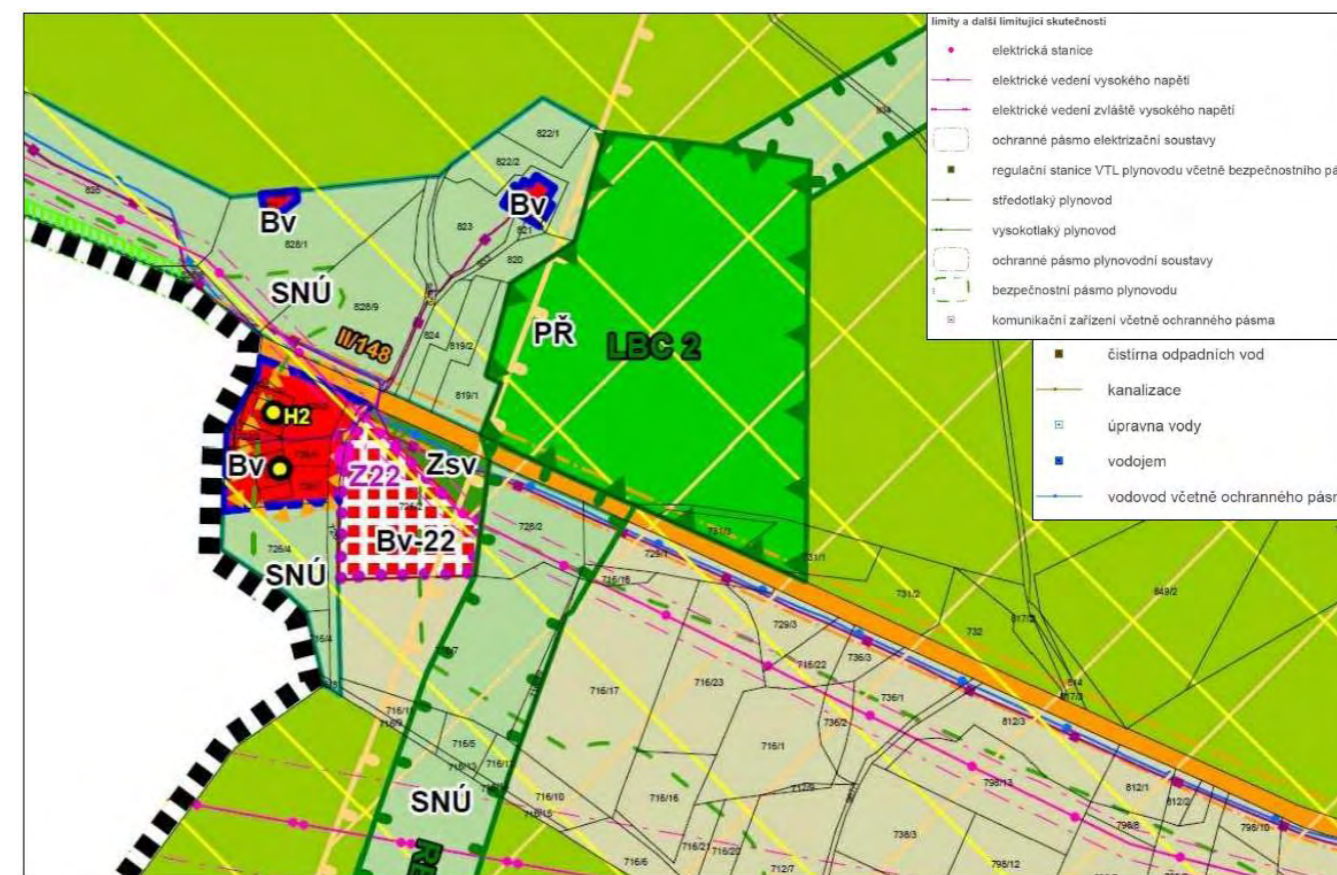

Členění dvora

Kolem vnitřního dvora, který má plochu 286 m² se nacházejí tři přízemní objekty – obytná budova sloužící k trvalému bydlení, hospodářská budova a sýpka přestavěná na rekreační bydlení. Vstupní brána je situována východním směrem.

Celková zastavěná plocha je 516 m². Součástí dvora je 50 m² velká stodola na břehu rybníka Klec.

Ke dvoru přiléhá zahrada o ploše 2 086 m².

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je zajištěno pomocí skupinového vodovodu Hamr

Zásobování elektrickou energií: je řešeno podzemním vedením NN, v těsné blízkosti dvora je umístěna stožárová trafostanice VN

Zásobování plynem: řešená lokalita není plynofikována

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je svozován mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází septik

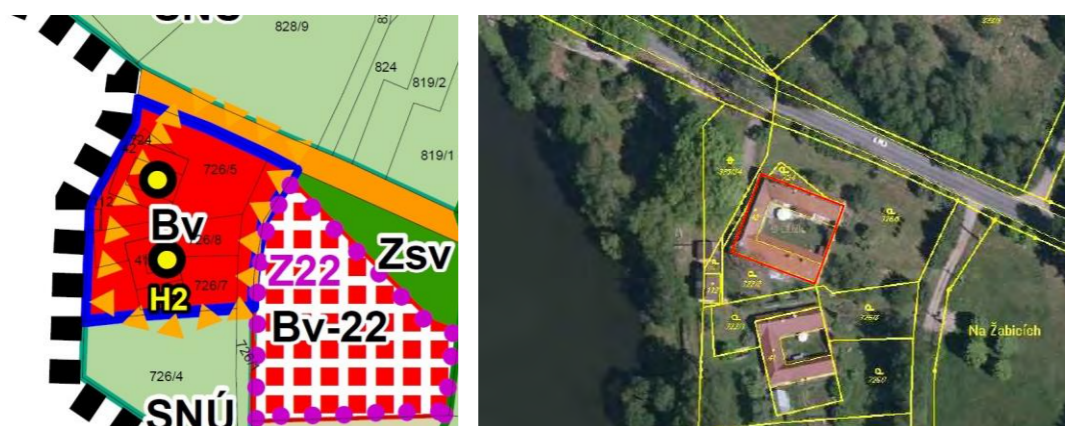
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

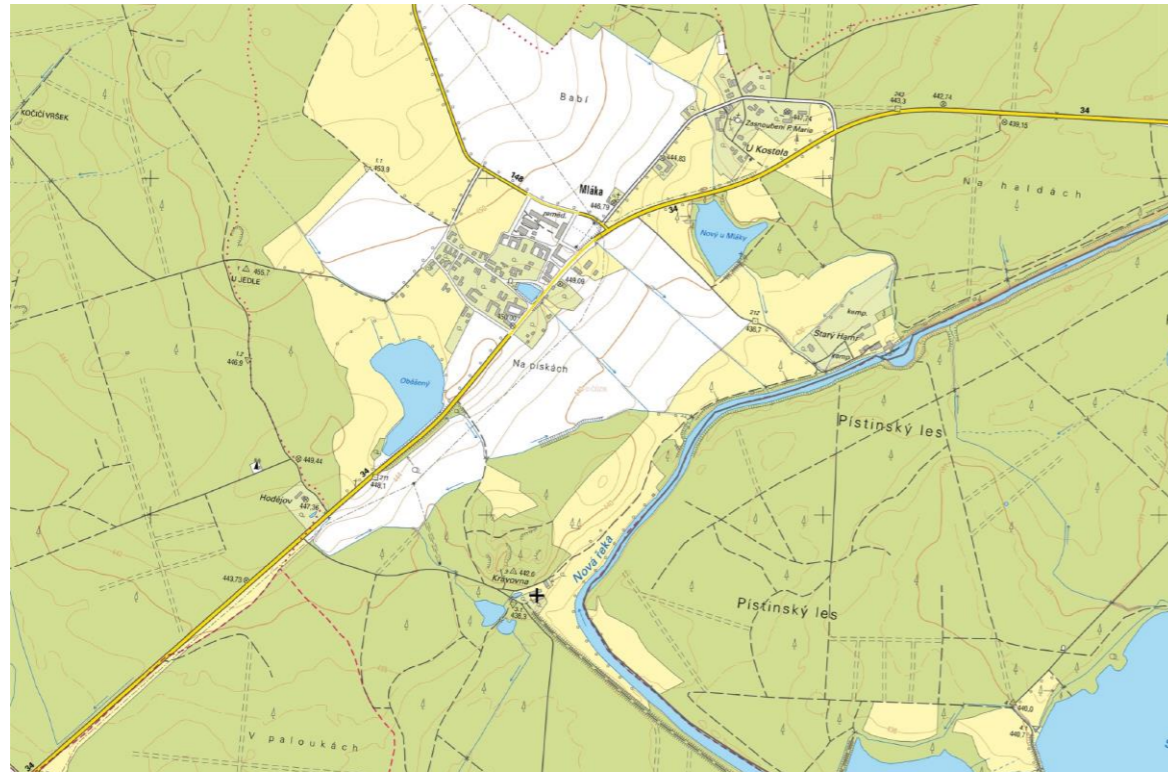
Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: dvůr se nachází v bezprostřední blízkosti silnice II/148 Lišov – Lomnice nad Lužnicí – Mláka, ve Mláce nad napojuje na silnici I/34, která spojuje Jihočeský kraj s Vysočinou a Pardubickým krajem

Cyklistická doprava: nejbližší trasou cyklistické dopravy je trasa č. 1170, která vede z Lomnice nad Lužnicí do Kardašovy Řečice

Železniční doprava: je nejbližší řešena ve městě Lomnice nad Lužnicí, kterým prochází trať č. 226 a která spojuje Veselí nad Lužnicí s Českými Velenicemi

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Řešené území se nachází v centrální části CHKO Třeboňsko, ve II. zóně, při východním okraji PTO Třeboňsko. Nedaleko usedlosti se rozkládá NPR Stará a Nová řeka a PR Výtopa Rožmberka.

Samota se nachází v Mláckém lese, mezi rybníkem Krásné Pole a tokem Nové řeky.

V těsné blízkosti dvora, po jeho pravé straně, se vyskytuje regionální biokoridor U Lopiců – Stará řeka, který kopíruje koryto Nové řeky. Jižně od usedlosti je rozsáhlé nadregionální biocentrum Stará řeka, které se rozkládá přes 4 katastrální území na ploše 4672,5 ha a zahrnuje soustavu rybníků, tok Nové řeky a rozsáhlý lesní komplex na rašelinných a podmáčených stanovištích.

V okolí se vyskytuje mnoho lokálních prvků ÚSES.

¹ Kravovna [online]. In: . [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <https://www.geocaching.com/seek/gallery.aspx?guid=87026154-e903-4902-a283-6b0daf0d19a4>

² Chalupa na Krávovně. In: *Chaty a chalupy k pronajmutí* [online]. [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <https://www.e-chalupy.cz/>

Obec	Novosedly nad Nežárkou
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Mláka
Parcelní číslo	21/2, 21/3
Výměra dvora	1226 m ²
Vlastník objektu	Hlavová Anna, Praha 10; Radovanský Jan, Kraslice; Dvořák Karel, Mláka; Šulová Markéta, Praha 4
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Samota se rozkládá na východním okraji severní části ORP Třeboňsko, v těsné blízkosti Nové řeky. Nejbližším sídlem je Mláka, která spadá do správního obvodu obce Novosedly nad Nežárkou. Město Třeboň je vzdálené 10 km jihozápadně po silnici I/34, která prochází nedaleko usedlosti.

Samotu Krávozna lze nalézt již na geometrickém plánu pozemků jednotáře Krávy a činžovních pozemků v Mláce, jež pochází z roku 1796. Usedlost je zde pojmenována „jednota Krawa“. Koncem 19. století byla jednota přestavěna na hájovnu jménem Kráva.

Při sčítání lidu v roce 1914 se usedlost již nazývala Krávozna a žila zde rodina hajného Beneše a hajného Podruha.

Dle katastru nemovitostí je budova značena jako rodinný dům s přílehlou zahradou. V letních měsících funguje část usedlosti jako ubytování pro turisty.

Členění dvora

Usedlost Krávozna je tvořena 2 rodinnými domy, z nichž v každém se nacházejí dvě bytové jednotky. Severněji položená stavba slouží pouze jako obytná budova, zatímco součástí jižněji položené obytné budovy sloužící převážně k rekreaci je stodola. U areálu dvora se nachází hospodářská budova o ploše 155 m².

Vnitřní dvůr má rozlohu 531 m², okolo něho stojící stavby mají rozlohu 587 m².

Dle listu vlastnictví ke dvoru náleží zahrada o velikosti 4 216 m².

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: území není připojeno na skupinový vodovod a zásobování pitnou vodou je řešeno individuálně

Zásobování elektrickou energií: lokalita je elektrifikována, 300 m od usedlosti se nachází stožárová trafostanice VN, od které pokračuje ke dvoru nadzemní vedení NN

Zásobování plynem: není v území řešeno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován individuálním svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je zajištěna individuálně, na pozemku dvora se nachází jímka

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: dvůr se nachází při nově zbudované asfaltové komunikaci, která se po 1 km napojuje na silnici I/34, dvůr se rozkládá v lesích, do kterých je třeba mít zvláštní povolení

Cyklistická doprava: v blízkosti dvora se nenacházejí cyklostezky nebo cyklotrasy, nejbližší je 3 km vzdálená cyklotrasa č. 1035, cyklostezka Lužnická a Greenway Rožmberské dědictví

Železniční doprava: je řešena ve 10 km vzdáleném městě Třeboň, kterým prochází trať č. 226 spojující Veselí nad Lužnicí s Českými Velenicemi

Obec	Záblatí
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Záblatí u Ponědraže
Parcelní číslo	48
Výměra dvora	2172 m ²
Vlastník objektu	Kročáková Tereza, č.p. 46, 379 01 Záblatí
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Zemědělská usedlost Záblatí 46 se rozkládá 700 m jižně od obce Záblatí, od které je oddělena tokem Zlaté stoky. Nejbližším větším sídlem je Lomnice nad Lužnicí, které je od dvora vzdáleno 3,2 km.

Obec Záblatí vznikla již ve 13. století v okolí dnešního mlýna. Obec se původně rozkládala jihovýchodně od Záblatkého rybníka, v okolí usedlosti Záblatí č.p. 46.

V 15. století byl zbudován Záblatý rybník, který byl v 16. století rozšířen na současných 310 ha. Záblatý rybník je spravován Rybářstvím Třeboň a.s. a patří mezi nejvýnosnější rybníky.¹

Samotná usedlost pochází, dle letopočtu na štítu levé části usedlosti, z roku 1931, pravá část byla vystavěna roku 1897.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Záblatí se nachází v severozápadní části CHKO Třeboňsko, v jeho III. zóně. Nedaleko usedlosti, na pravém břehu Záblatkého rybníka, který je pátý největší v České republice, se rozkládá přírodní rezervace Záblaté louky o rozloze 108 ha. Přírodní rezervace je zřízena z důvodu pozůstatku rozsáhlého rašeliniště, které plynule přechází ve vlhké louky.

Dvora se zleva dotýká rozsáhlý regionální biokoridor Rašeliniště Ruda - V Panských, na pravém břehu Záblatkého rybníka se vyskytuje regionální biocentrum V Panských.

V západním a východním okolí dvora vymezuje územní plán dvě lokální biocentra, které jsou spojeny lokálním biokoridorem, který se rozkládá severně od sídla, při toku Zlaté stoky.

¹ Historie - Oficiální stránky Obce Záblatí [online]. Záblatí: OÚ Záblatí [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.zablati.cz/informace-o-obci/historie/>

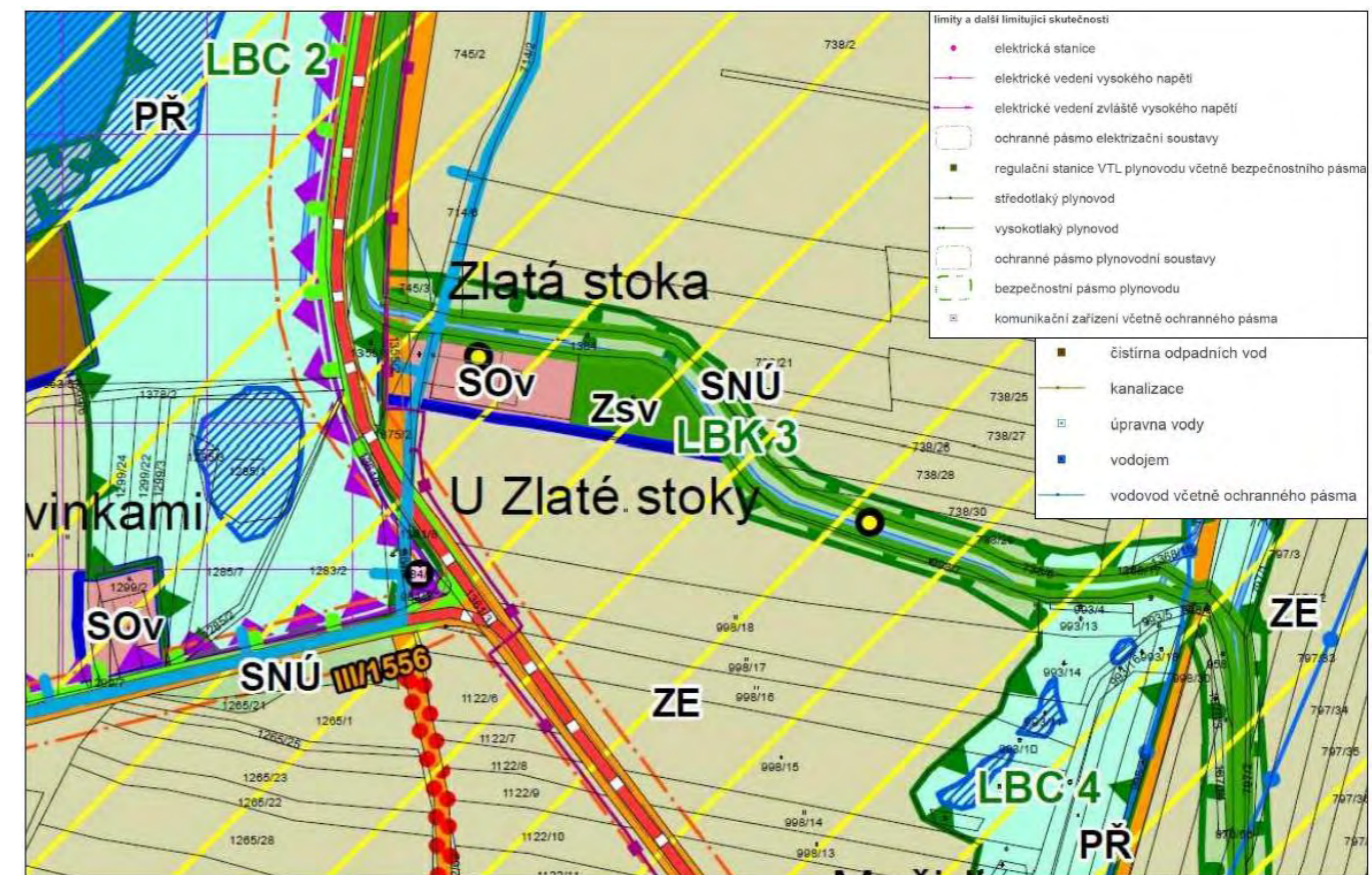
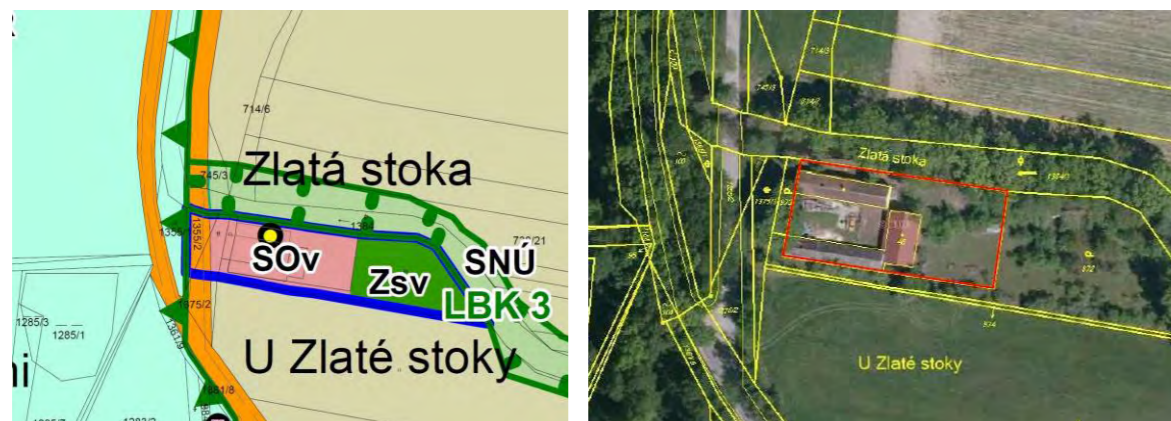

Členění dvora

Dvůr je tvořen třemi přízemními budovami, nejnižší z nich zabírá plochu 220 m² a je užívána jako rodinný dům. Severní budova má rozlohu 219 m² a funguje jako objekt k bydlení, jehož součástí je hospodářská budova. Zbýlá stavba o ploše 167 m² je užívána jako stodola.

Vnitřní dvůr má plochu 430 m².

Součástí usedlosti jsou pozemky zahrady o výměře 3 940 m² a plochy trvalého travního porostu o výměře 14 631 m².

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na vodovodní přívaděč Neplachov - Třeboň

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno nadzemním vedením nízkého napětí od obce Záblatí

Zásobování plynem: není plynofikováno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku usedlosti se nachází jímka

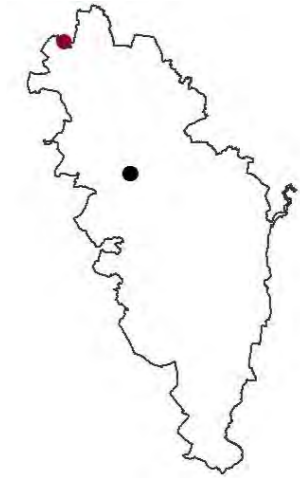
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: okolo dvora probíhá komunikace místního významu III/1555 spojující sídlo Dynín s Lomnicí nad Lužnicí, kde se napojuje na silnici I/24; v Dyníně se komunikace napojuje na evropskou silnici E55; u usedlosti se silnice III/1555 kříží s místní komunikací III/1556, která zde začíná a končí v Ševětíně

Cyklistická doprava: nejbližší cyklotrasa č. 122A prochází městem Lomnice nad Lužnicí a spojuje České Budějovice s Chlumem u Třeboně

Železniční doprava: je řešena železniční stanicí v Lomnici nad Lužnicí, která se nachází na trati č. 226 spojující Veselí nad Lužnicí a České Velenice

Obec	Dynín
Pověřený obecní úřad	České Budějovice
Katastrální území	Lhota u Dynína
Parcelní číslo	1/1, 1/2
Výměra dvora	10610 m ²
Vlastník objektu	Agrochov Dynín družstvo, č.p. 48, 373 64 Dynín; Kyrian Vít, Třeboňská 228, 373 73 Štěpánovice
Způsob ochrany nemovitosti	Rozsáhlé chráněné území

Lhotský Dvůr se nachází 1 km severozápadně od obce Záblatí. Dvůr byl postaven na konci 16. století Rožmberky na pozemcích bývalé vsi Německá Lhota. Během třicetileté války byl celý dvůr zničen a koncem 17. století byl Schwarzenberg vyřazen dvůr nový, včetně ovčína.

Knižata ze Schwarzenbergu o dvůr přišla ve 20. století, v důsledku pozemkové reformy, kdy připadl Lhotský dvůr do majetku československého státu. V roce 1938 byl dvůr zakoupen rodinou Kirianových, kterým byl po 2. světové válce vyvlastněn.

Lhotský dvůr se stal součástí JZD Dynín a byla u něho vystavěna výkrmna prasat společně s 9 rodinnými domy pro zaměstnance výkrmny.

Zchátralý dvůr byl rodině Kirianových zčásti vrácen koncem 20. století během restitucí.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Lhotský dvůr se nachází v severozápadní části CHKO Třeboňsko, východně od přírodní rezervace Záblaté louky, která je součástí 1. zóny CHKO Třeboňsko.

Dvůr leží na severním břehu Záblatého rybníka, jehož západní část je součástí regionálního biocentra RBC 682 V Panských.

Jihovýchodní břeh Záblatého rybníka je částí regionálního biokoridoru RBK 479 Rašeliniště Ruda – V Panských, který prochází podél toku Zlatá stoka a napojuje se z jihu na RBC 682.

Východně od Lhotského dvora se nachází lokální biocentrum LBC 1 Olšiny u Lhotského dvora a LBC 2 Olšina u Záblaté bašty. Obě lokální biocentra jsou vložena do regionálního biokoridoru na břehu Záblatého rybníka.

Členění dvora

Areál je tvořen třemi přízemními budovami. Stavební parcela č. 1/1 je vedena jako zemědělská usedlost o 0 bytech. Parcela č. 1/ 2 je v KN vedena jako objekt k bydlení o 1 bytu.

Vnitřní dvůr má rozlohu 0,6 ha a je obestaven budovami o rozloze 1,05 ha.

Na jih od budov se nachází zahrada o celkové ploše 1,2 ha a vodní plochy o velikosti 2 527 m².

Severně od dvora se nacházejí 36,3 ha velké orné plochy, které jsou ve správě družstva soukromých rolníků Dynín.

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno připojením na vodovod Vodárenská soustava Jižní Čechy nad vodovodní přívaděč Neplachov – Třeboň, v těsné blízkosti dvora se nachází vodojem

Zásobování elektrickou energií: je zajištěno, severozápadně od území dvora se nachází elektrické vedení ZVN a VN

Zásobování plynem: není plynifikováno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území, v území se nachází nádoby na tříděný odpad

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází septik

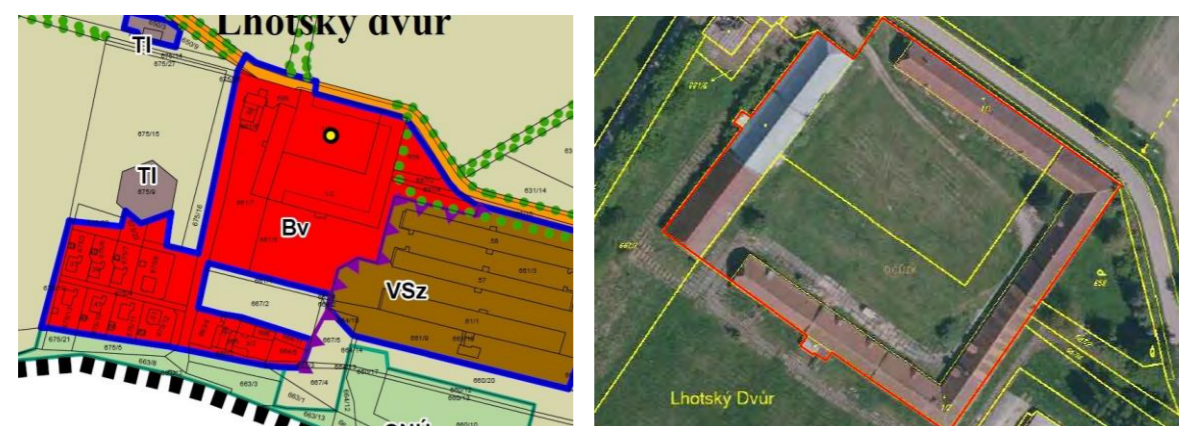
Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

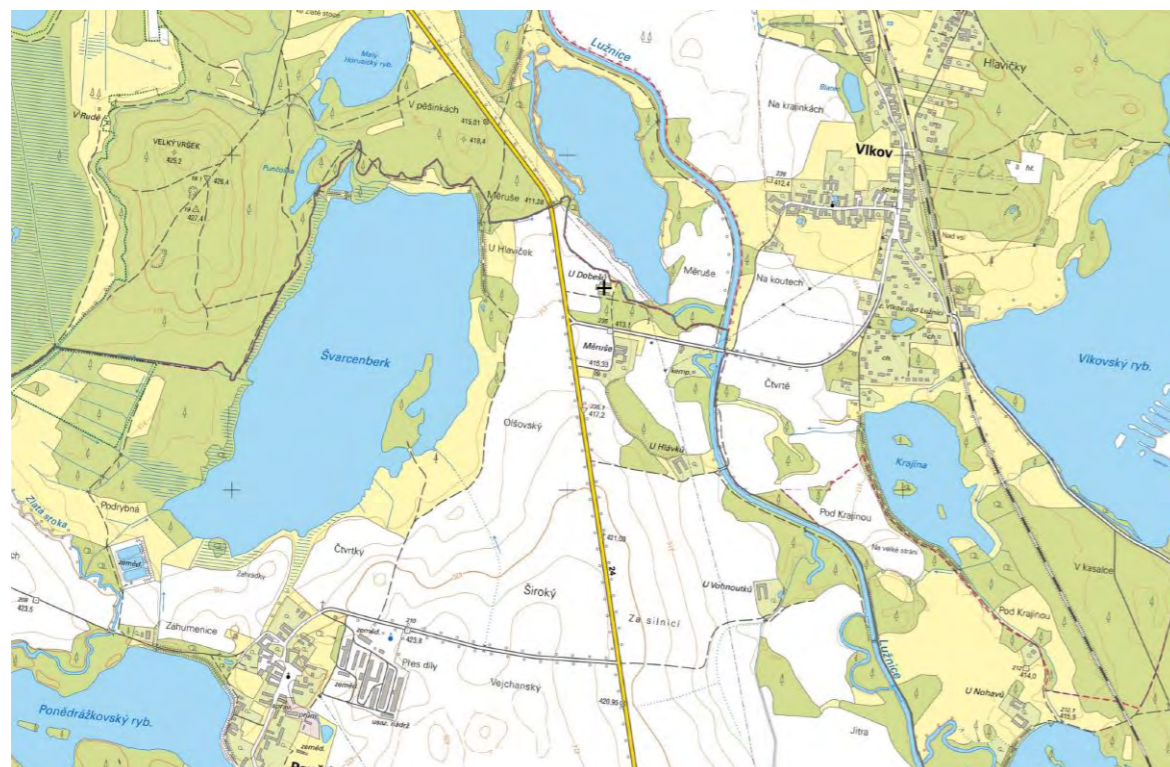
Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: dvůr je ze severovýchodu ohraničen silnicí III/1555 spojující město Lomnice nad Lužnicí (jihovýchodně od dvora) s obcí Dynín (severozápadně od dvora), kde se napojuje na silnici I. třídy I/3

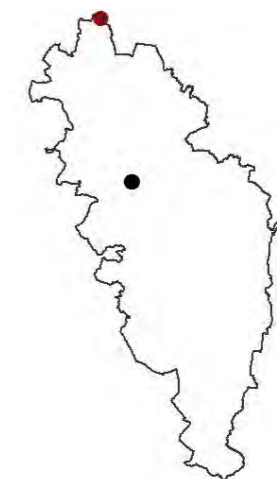
Cyklistická doprava: severně a západně od Lhotského dvora prochází cyklotrasa č. 1134 Veselí nad Lužnicí – Ševětín (A)

Železniční doprava: nejbližší železniční trať se nachází u obce Dynín, při silnici I/3. Jedná se o trať mezinárodní sítě č. 220 České Budějovice – Tábor – Benešov u Prahy – Praha,

Obec	Ponědrážka
Pověřený obecní úřad	Třeboň
Katastrální území	Ponědrážka
Parcelní číslo	47
Výměra dvora	1360 m ²
Vlastník objektu	Kolářová Jaroslava, M. Krškové 641, Veselí nad Lužnicí II, 391 81 Veselí nad Lužnicí; Šindelářová Ludmila, Jindrlovská 472, 378 16 Lomnice nad Lužnicí
Způsob ochrany nemovitosti	Chráněná krajinná oblast – II. – IV. zóna

Zemědělská usedlost U Dobešů se nachází v severním cípu ORP Třeboň u silnice I/24. Nejbližším sídlem je 1 km vzdálená obec Vlkov, která se již nachází v ORP Soběslav. Od města Třeboň je dvůr vzdálen 16 km.

Dvůr U Dobešů byl součástí osady Měřuše, jež zanikla v letech 1950 – 1950. Důvodem zániku osady byla těžba štěrkopísku v blízkém okolí. Těžba štěrkopísku zde trvala až do konce 90. let 20. století, vytěžené plochy byly zatopeny a vzniklo 5 jezer (Vlkovská pískovna, Jezero Veselí, Jezero Veselí I, Jezero Horusice a Jezero Horusice I).²

V současnosti dvůr U Dobešů slouží k rodinné rekreaci.

Ochrana přírody a krajiny v lokalitě

Usedlost u Dobešů se nachází v severním okraji CHKO Třeboňsko. V blízkosti dvora se nachází EVL Malý Horusický rybník o rozloze 5 ha a EVL Nadějská soustava o ploše 512 ha. Usedlost leží na okraji PTO Třeboňsko.

Poblíž usedlosti se nachází národní přírodní památka Ruda, přírodní památka Kozí vršek a přírodní rezervace Rašeliniště Hovizna.

Ze západu se usedlosti dotýká nadregionální biocentrum Rašeliniště Ruda – Horusický rybník, ze severu a východu je ohraničena regionálním biocentrem U Blažků.

¹ Kemp Měřuše u pískových jezer [online]. 2014 [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <https://www.dokempu.cz/lomnice-nad-luznici/kemp-meruse-u-piskovych-jezer-67/>

² Zaniklé obce [online]. 2009 [cit. 2019-01-06]. Dostupné z: <http://www.zanikleobce.cz/index.php?obec=9467>

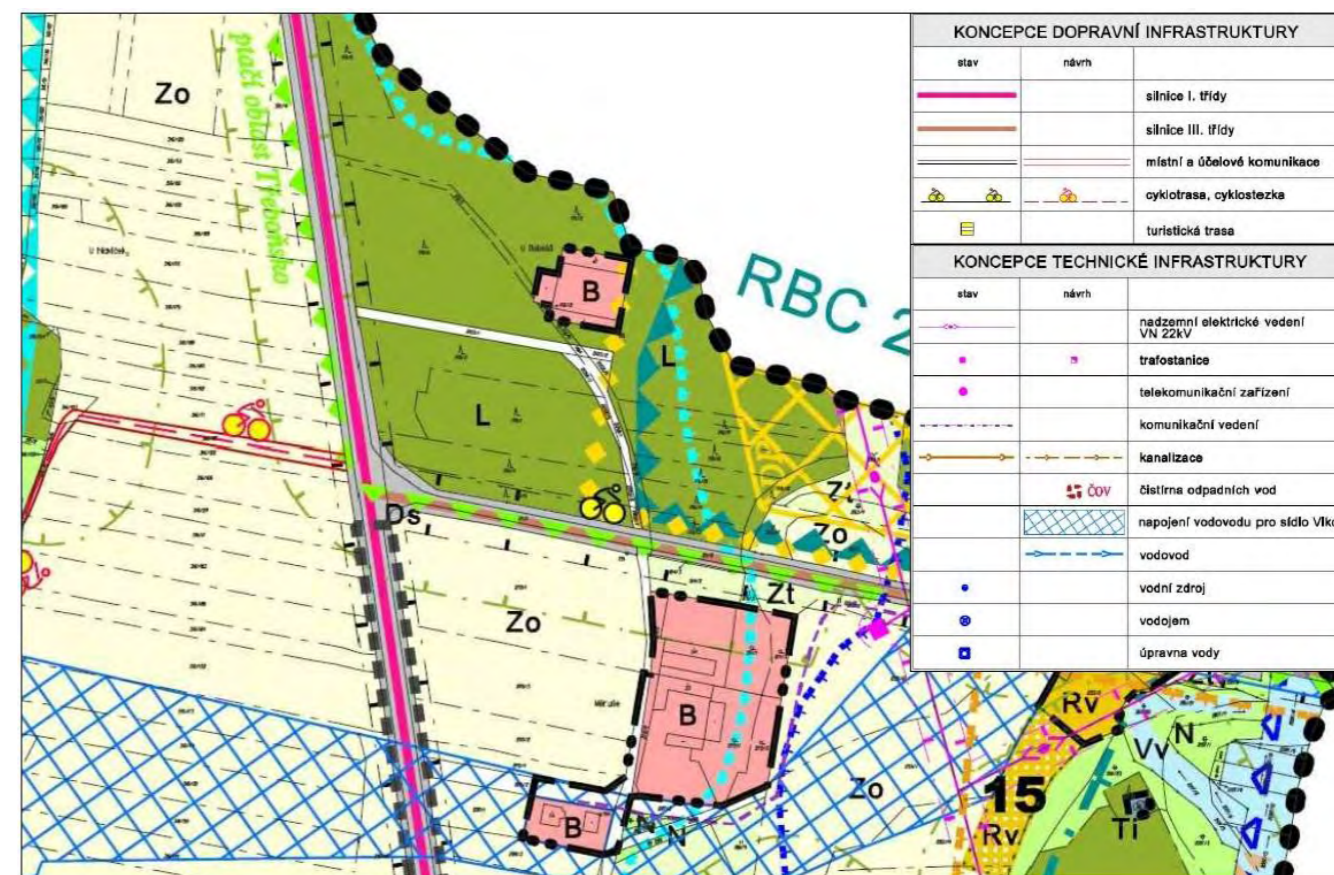
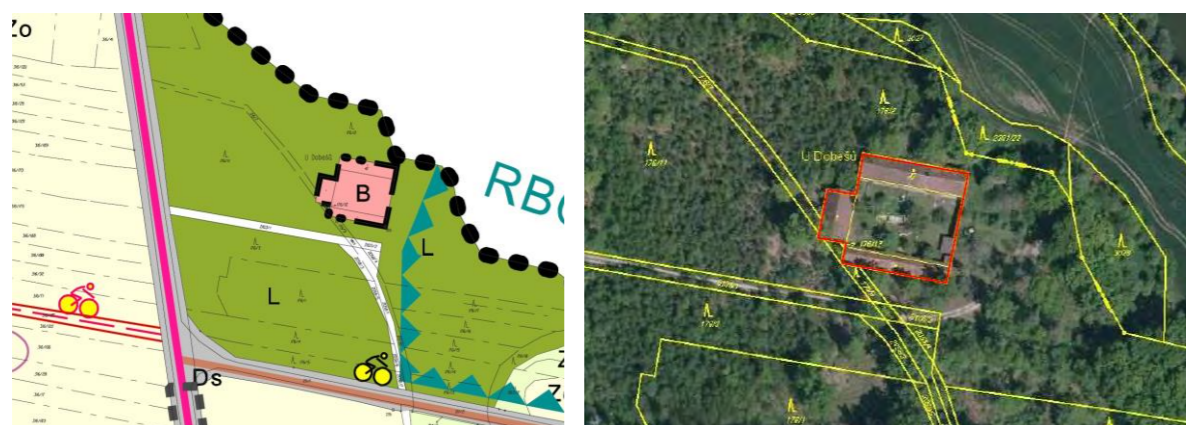

Členění dvora

Dvůr je tvořen třemi budovami, z nich jedna je určena k bydlení. Zbylé budovy fungují jako stáje a stodola. Všechny budovy jsou přízemní a slouží rodinné rekreaci. Územní plán značí řešené území jako plochy bydlení.

Vnitřní dvůr o ploše 769 m² je obestaven budovami, které zabírají plochu 591 m².

Dle listu vlastnictví přiléhají ke dvoru pozemky lesa o rozloze 2,2 ha a ostatní komunikace o rozloze 832 m².

Technická infrastruktura

Zásobování pitnou vodou: je řešeno individuálními zdroji pitné vody

Zásobování elektrickou energií: elektrická energie je zajištěna, jihovýchodně od dvora se nachází stožárová trafostanice VN, od které vede nadzemní vedení nízkého napětí ke dvoru

Zásobování plynem: není zajištěno

Nakládání s odpady: pevný domovní odpad je zajišťován svozem mimo řešené území

Likvidace odpadních vod: je řešena individuálně, na pozemku dvora se nachází septik

Likvidace dešťových vod: je řešena vsakem či akumulací na jednotlivých pozemcích

Dopravní infrastruktura

Silniční doprava: usedlost leží v lesích u silnice I. třídy I/24 spojující hraniční přechod Halámky, Suchdol nad Lužnicí, Třeboň a Veselí nad Lužnicí; ze sídla Vlkov vede silnice III. třídy III/1551, která se nachází jižně od dvora a končí napojením na silnici I/24

Cyklistická doprava: podél silnice III/1551 vede 21 km dlouhá cyklotrasa č. 1134 Veselí nad Lužnicí - Ševětín

Železniční doprava: nejbližší železniční trať se nachází v obci Vlkov; jedná se o trať č. 226 Veselí nad Lužnicí – České Velenice

Koncepce rozvoje Lhotského dvora

4.1 Širší vztahy

Areál Lhotského Dvora se nachází ve správním obvodu obce s rozšířenou působností České Budějovice, správním obvodu obce Dynín, v jihovýchodní části katastrálního území Lhota u Dynína, v lokalitě zvané Mistroví.

Ve správním obvodu obce Dynín se nachází 2 sídla a 2 solitérní lokality. Největším sídlem je Dynín, jež je správním centrem obce a který nabízí základní občanskou vybavenost. Převažuje zde funkce bydlení městského charakteru. Druhým sídlem je Lhota u Dynína, která je od Dynína vzdálená 2,5 kilometru jihovýchodním směrem. Jedná se o malé sídlo s převahou obytné funkce venkovského charakteru, která je doplněná funkcí rekreační. Přibližně 1 km severně od obce Dynín se nachází průmyslová lokalita Nádraží Dynín. Tato lokalita je situována při silnici I/3 a při železniční trati č. 220. Nachází se zde sklady, zemědělská i průmyslová výroba. Přibližně 4 kilometry jihovýchodním směrem se rozkládá solitérní lokalita Lhotský Dvůr, která je charakteristická vysokým podílem zemědělské výroby doplněné menší plochou bydlení.

Centrum nadřazené obce Dynín se je od Lhotského Dvora vzdálené přibližně 4 kilometry severozápadně. Nejbližším městem je sídlo Lomnice nad Lužnicí, jehož centrum je vzdáleno 5 kilometrů jihovýchodním směrem. Ordinace praktických lékařů, mateřské a základní školy se nacházejí v sídlech Lomnice nad Lužnicí a Ševětín. Nejbližší nemocnice se nachází v 30 kilometrech vzdálených Českých Budějovicích.

Řešený areál je ze severu ohraničen silnicí III. třídy č. 1555, která spojuje město Lomnice nad Lužnicí se sídlem Dynín. Západně od Dynína se napojuje na silnici I. třídy č. 3. Z jihu navazuje na řešené území rozsáhlý Záblatý rybník o rozloze 305 ha. Východně od hospodářského dvora se nachází zemědělský areál, jihozápadně osada 9 rodinných domků postavených ve 2. polovině 20. století.

Nejbližší autobusovou zastávkou je Záblatí, rozc. 1.0, jejíž docházková vzdálenost je 600 metrů. Danou autobusovou zastávkou projíždí linka 340340, která spojuje sídlo Ševětín se sídlem Lomnice nad Lužnicí. Parkování v lokalitě je řešeno u Lhotského Dvora při silnici III/1555. Jedná se o plochu tvořenou z betonových panelů, která dále tvoří příjezdovou cestu k osadě rodinných domů.

Železniční stanice se nachází přibližně 6 kilometrů severozápadním směrem, u obce Dynín. Stanicí prochází železniční trať č. 220 spojující Prahu s Českými Budějovicemi.

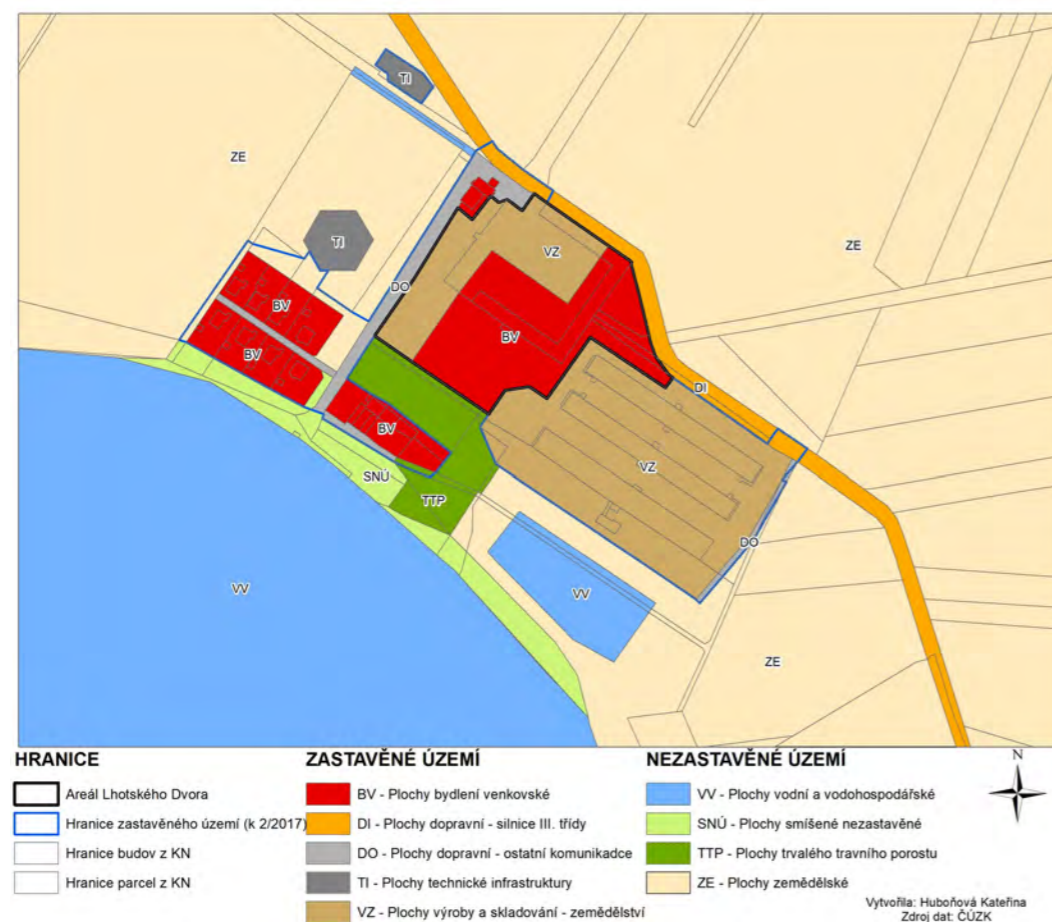
Dvůr se rozkládá v severozápadní části CHKO Třeboňsko, v blízkosti přírodní rezervace Záblaté louky. Západní břehy Záblatého rybníka jsou součástí regionálního biocentra V Panských.

Obrázek 4.1: Řešené území Lhotského Dvora v rámci České republiky, vytvořeno v ArcGIS

Obrázek 4.2: Letecký pohled na areál Lhotského Dvora[24]

Obrázek 4.5: Funkční využití ploch v řešeném území, vytvořeno v ArcGIS

4.2.2 Současné problémy

- Zanedbanost samotného Lhotského Dvora, který není obývaný ani využívaný a postupně chátrá. Vnitřní dvůr je zarostlý trávou a náletovou zelení.
- Minimální odclonění zemědělského areálu od bydlení a krajiny. Rozsáhlá výkrmna prasat sousedící z východu s Lhotským Dvorem a ze západu přechází do volné krajiny není pohledově oddělena. Jediná izolační zeleň se nachází v severní části zemědělského areálu při silnici III/1555.
- Neexistující odclonění věžového vodojemu k západní části lokality, který působí rušivým dojmem.
- Nevhodné umístění objektu k bydlení při vjezdu do Dvora, který je neudržovaný a zarostlý náletovou zelení.
- Nevhodné umístění objektů zemědělského areálu, který vytváří neestetickou dominantu v území.
- Neexistující kanalizace a ČOV.
- Potlačení historie v lokalitě areálu.

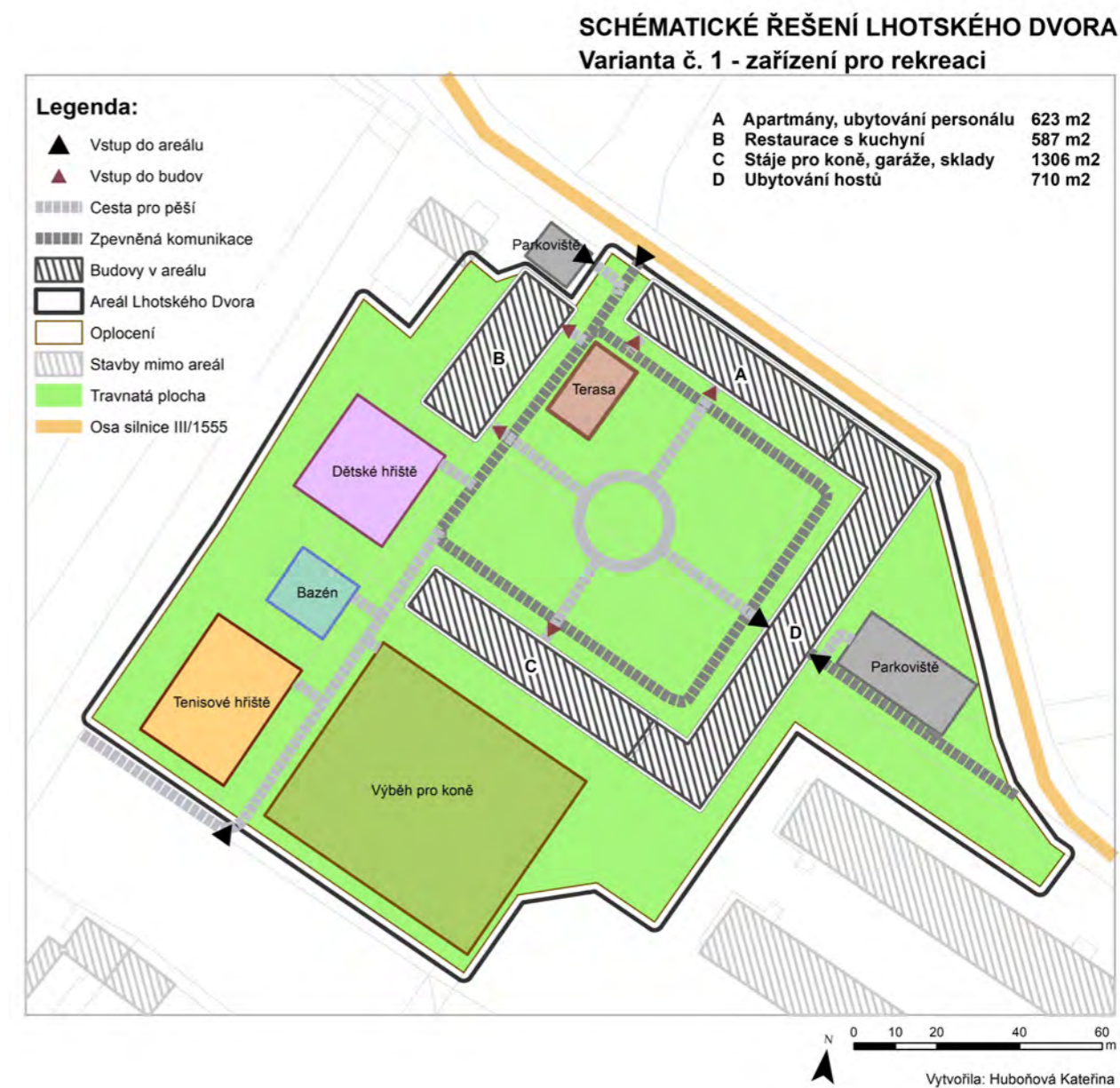
4.3 Varianty využití areálu Lhotský Dvůr

V rámci této kapitoly jsou navrženy 4 koncepční řešení bývalého hospodářského dvora s ohledem na problémy v území.

4.3.1 Varianta 1 - využití pro rekreaci

První varianta zobrazená na obrázku 4.6 představuje využití areálu k potřebám rekreace.

Soustředí se na vybudování areálu spojující ubytovací a stravovací služby. Rekonstrukce by se měla zaměřit na vhodné dispoziční úpravy, zřízení sociálního zařízení a využití podkroví u budovy A.

Obrázek 4.6: Schéma - Varianta č. 1, vytvořeno v ArcGIS

Všechny budovy, kromě budovy A, jsou jednopodlažní. Přízemí budovy A je tvořeno osmi dvoulůžkovými pokoji pro personál, sklady a kolárnou, v podkroví se nachází apartmány. Budova B je tvořena kuchyní a restaurací až pro 130 návštěvníků. V budově C jsou stáje pro koně, seníky, sklady zemědělských potřeb a garáže. Čtyřlůžkové a dvoulůžkové pokoje, stejně jako kancelář a prádelna jsou součástí budovy D.

Ubytovací zařízení je tvořeno patnácti dvoulůžkovými pokoji, deseti čtyřlůžkovými a osmi apartmány. Celková kapacita je 118 lůžek včetně přistýlek. Rodinné čtyřlůžkové apartmány s možností 2 přistýlek se nacházejí v 1. patře budovy A, při silnici III/1555. Z pokojů je výhled na areál dvora nebo na rozsáhlé pastviny severně od dvora. Velikost apartmánů je 50 - 60 m² včetně sociálního zařízení. Apartmány se skládají ze 2 ložnic a pobytové místnosti s kuchyňským koutem. V přízemí pravé části budovy D (od hlavního vchodu) jsou čtyřlůžkové ubytovací pokoje o velikosti 35 m². Pokoje jsou tvořeny velkou místností se čtyřmi postelemi a vlastním sociálním zařízením. Dvoulůžkové pokoje se nacházejí v přízemí levé části budovy D a jsou situovány na východ s výhledem na příchod k hlavnímu vchodu. Velikost pokojů je 20 m² včetně sociálního zařízení.

Parkoviště pro osobní automobily se nachází u příjezdu k hlavní budově, po pravé straně. Kapacita tohoto parkoviště je 25 parkovacích stání. Druhé parkoviště se nachází u restaurace a pojme až 10 osobních automobilů. Stojany na kola jsou zřízeny ve vnitřním dvoře, uzamykatelná kolárna se nachází v budově A.

Ke sportovnímu vyžití slouží tenisový kurt a venkovní bazén. Hosté mohou zažít projíždku na 2 koních, kteří mají výběh v jižní zahradě a stáje v budově C. Vzhledem ke své poloze na břehu Zábblatského rybníka by poptávku po ubytování v podzimním období mohly navýšit každoroční výlovy.

4.3.1.1 Podmínky pro navrhování rekreačních zařízení vycházející z legislativy

Pro výstavbu nových ubytovacích zařízení je důležitá znalost **zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)**[25]. Tento zákon upravuje problematiku územního plánování (koordinace výstavby, nástroje rozvoje území atd.) a stavebního řádu (povolování staveb, kolaudace, užívání staveb atd.).

Legislativním nástrojem pro navrhování staveb ubytovacích zařízení je **vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecních požadavcích na využívání území**[26], která zařazuje stavby ubytovacích zařízení do ploch občanského vybavení, definuje stavby ubytovacích zařízení a jejich dělení do kategorií.

§2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecních požadavcích na využívání území

c) stavbou ubytovacího zařízení stavba nebo její část, kde je poskytováno ubytování a služby s tím spojené; stavbou ubytovacího zařízení není bytový a rodinný dům a stavby pro rodinnou rekreaci; ubytovací zařízení se zařazují podle druhu do kategorií

1. *hotel, kterým se rozumí ubytovací zařízení s nejméně 10 pokoji pro hosty, vybavené pro poskytování přechodného ubytování a služeb s tím spojených;*
2. *motel, kterým se rozumí ubytovací zařízení s nejméně 10 pokoji pro hosty, vybavené pro poskytování přechodného ubytování a služeb s tím spojených pro motoristy;*

3. *penzion, kterým se rozumí ubytovací zařízení s nejméně 5 pokoji pro hosty, s omezeným rozsahem společenských a doplňkových služeb, avšak s ubytovacími službami srovnatelnými s hotelem;*
4. *ostatní ubytovací zařízení, kterými jsou zejména ubytovny, koleje, svobodárny, internáty, kempy a skupiny chat nebo bungalovů, vybavené pro poskytování přechodného ubytování.*

Dalším legislativním nástrojem pro navrhování ubytovacích zařízení je **vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby**[27]. Tato vyhláška obsahuje konkrétní požadavky na technické provedení staveb (minimální šířky chodeb, minimální plochy pokojů, vybavení hygienických zařízení atd.)

§43 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby

1. *Stavba ubytovacího zařízení se zařazuje podle požadavků na plochy a vybavení do tříd, které se označují hvězdičkami, stanovené normovými hodnotami. Hotely se člení do pěti tříd; hotel garní má vybavení jen pro omezený rozsah stravování, minimálně však snídaně a člení se do čtyř tříd. Motel a penzion se člení do čtyř tříd. Turistické ubytovny se zařazují do dvou tříd a kempy, skupiny chat a bungalovy se zařazují do čtyř tříd.*
2. *Prostory vstupní části stavby ubytovacího zařízení musí umožňovat plynulý příjem a odbavení hostů.*
3. *Minimální šířka chodeb pro hosty je 1500 mm, nejmenší průchozí šířka schodiště pro hosty je 1100 mm. Nejmenší šířka chodby pro zaměstnance je 1200 mm, nejmenší průchozí šířka schodiště pro zaměstnance je 1100 mm. Komunikace zaměstnanců se nesmí křížit s komunikacemi hostů.*
4. *Světlá výška pokoje hosta musí být minimálně 2600 mm. V části pokoje se šikmým stropem se do jeho plochy započítává plocha, jejíž světlá výška je nejméně 1600 mm. Plocha pokoje pod šikmým stropem může zaujímat nejvýše 30 % celkové plochy pokoje.*

§44 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby

1. *Nejmenší plocha pokoje v ubytovací jednotce v členění do tříd činí:*
 - a) *8 m² u jednolůžkového pokoje, 12,6 m² u dvoulůžkového pokoje pro třídu jedna a dvě hvězdičky,*
 - b) *9,5 m² u jednolůžkového pokoje, 13,3 m² u dvoulůžkového pokoje pro třídu tři hvězdičky,*
 - c) *11,4 m² u jednolůžkového pokoje, 13,3 m² u dvoulůžkového pokoje pro třídu čtyři hvězdičky,*
 - d) *12 m² u jednolůžkového pokoje, 16 m² u dvoulůžkového pokoje pro třídu pět hvězdiček.*

Jestliže u ubytovací jednotky třídy jedna až tři hvězdičky má pokoj více než dvě lůžka, pro každé další lůžko se nejmenší podlahová plocha pokoje zvětšuje o 5 m².

2. *Hygienické zařízení ubytovací jednotky musí mít plochu nejméně 4 m².*

3. Ubytovací jednotky v ubytovacích zařízeních do třídy tři až pět hvězdiček musí mít hygienické zařízení. U ostatních ubytovacích zařízení musí být v pokoji alespoň umyvadlo s tekoucí vodou. V těchto případech je nutno na každém podlaží, nejméně však na každých 10 pokojů, zřídit koupelnu s vanou nebo se sprchovým koutem a umyvadlem, a dále záchod uspořádaný odděleně pro muže a pro ženy, s předsíní a umyvadlem.

Podmínky požární ochrany pro navrhování, provádění a užívání všech typů staveb, včetně ubytovacích zařízení stanovuje vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb. Předepisuje únikové cesty a jejich vybavení či použití textilií a čalounění z hlediska jejich zápalnosti.

4.3.2 Varianta 2 - využití pro sociální služby

Druhá varianta nacházející se na obrázku 4.7 se soustředí na vytvoření pobytového zařízení pro osoby závislé na návykových látkách, které jsou motivovány ke změně. Cílem tohoto zařízení je trvalá abstinence, změna a ustálení životního stylu.

Ubytování je v areálu léčebny řešeno v jednolůžkových (15 m²) a dvoulůžkových pokojích (25 m²), koupelny a toalety jsou sdílené a nacházejí se na chodbě. Dvoulůžkové pokoje, kterých je v areálu 46, se nachází v podkrovní budovy A a E, 17 jednolůžkových se nachází v podkrovní budovy F. Detoxikační oddělení o kapacitě 20 lůžek je součástí budovy C. Celková kapacita léčebny je 109 lůžek.

Společné prostory jsou zastoupeny komunitní místností pro společné terapie v budově E a místností pro trávení volného času v budově D. Společná jídelna s kuchyní se nachází v budově B. Pracovní terapie probíhá v dílnách, které jsou v budově F a na zahradě, kde se nachází skleníky a zeleninová zahrada. Pro sportovní volnočasové aktivity je zde v budově D zřízena tělocvična a posilovna, a venkovní volejbalové hřiště. V přízemí budovy A je technické zázemí tvořené prádelnou sušárnou a sklady, a kanceláře. Vnitřní dvůr je užíván k relaxaci.

4.3.2.1 Podmínky pro navrhování staveb pro sociální péči vycházející z legislativy

Pro výstavbu je důležitá znalost zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)[25]. Tento zákon upravuje problematiku územního plánování (koordinace výstavby, nástroje rozvoje území atd.) a stavebního řádu (povolování staveb, kolaudace, užívání staveb atd.).

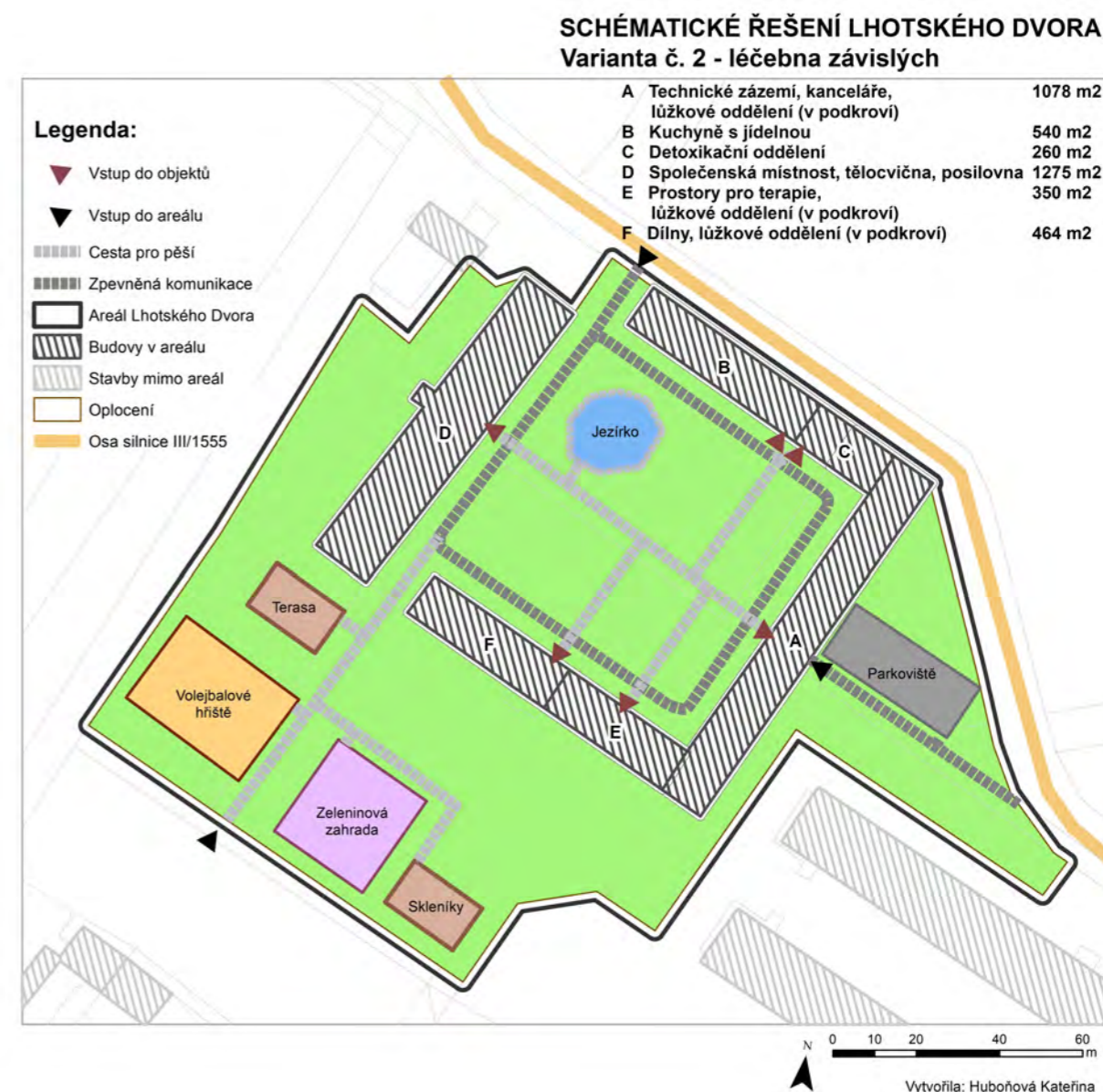
Domovy se zvláštním režimem jsou legislativně zakotveny v zákonu č. 108/2006 Sb., o sociálních službách[28].

§50 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách - Domovy se zvláštním režimem

1. V domovech se zvláštním režimem se poskytují pobytové služby osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu chronického duševního onemocnění nebo závislosti na návykových látkách, a osobám se stařeckou, Alzheimerovou demencí a ostatními typy demencí, které mají sníženou soběstačnost z důvodu těchto onemocnění, jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby. Režim v těchto zařízeních při poskytování sociálních služeb je přizpůsoben specifickým potřebám těchto osob.

2. Služba podle odstavce 1 obsahuje tyto základní činnosti:

- a) poskytnutí ubytování,
- b) poskytnutí stravy,
- c) pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu,

Obrázek 4.7: Schéma - Varianta č. 2, vytvořeno v ArcGIS

- d) pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu,
- e) zprostředkování kontaktu se společenským prostředím,
- f) sociálně terapeutické činnosti,
- g) aktivizační činnosti,
- h) pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.

Tyto činnosti, včetně maximální výše úhrady za poskytování těchto služeb, jsou konkrétně rozepsány v §16 vyhlášky č. 218/2016 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách

V Doporučeném postupu č. 2/2016, Materiálně-technický standard pro služby sociální péče poskytované pobytovou formou[29], vydaném Ministerstvem práce a sociálních věcí, je popsána kapacita, nemovitost, movité věci (materiální vybavení, pomůcky) a technicko-provozní vlastnosti jednotlivých zařízení sociální péče. Dle tohoto postupu jsou standardem domovů se zvláštním režimem jednolůžkové a dvoulůžkové neprůchozí pokoje. Minimální velikost jednolůžkového pokoje je 12 m², minimální velikost dvoulůžkového pokoje je 20 m². Minimální plocha společenské místnosti je 18 m².

Podmínky požární ochrany pro navrhování, provádění a užívání všech typů staveb stanovuje vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb. Předepisuje únikové cesty a jejich vybavení či použití textilií a čalounění z hlediska jejich zápalnosti.

4.3.3 Varianta 3 - využití pro zdravotnictví

Varianta využití areálu Lhotského Dvora jako rehabilitačního ústavu je zobrazena na obrázku 4.8.

Tato varianta počítá se zachováním všech stávajících objektů. Rehabilitační zařízení je tvořeno dvěma přízemními budovami, které jsou kompletně bezbariérové. Kapacita objektu je 92 lůžek.

V budově A se nachází kanceláře, vyšetřovny, sklady materiálu, jídelna a kavárna s venkovním posezením ve vnitřním dvoře. V budově B je vnitřní bazén, sauna, tělocvična a zařízení pro vodoléčbu.

Pavilon C obsahuje 4 dvoulůžkové apartmány o velikosti 50 m² s vlastním sociálním zařízením, 2 nadstandardní jednolůžkové pokoje o ploše 25 m² a 10 dvoulůžkových pokojů o velikosti 35 m². V pavilonu D se nachází 28 dvoulůžkových pokojů a 6 jednolůžkových. Velikost dvoulůžkového pokoje je 30 m², velikost jednolůžkového je 20 m². Součástí všech pokojů je vlastní sociální zařízení.

Parkování pro klienty je řešeno ve vnitřním dvoře, parkování pro návštěvníky je zřízeno na parkovišti po pravé straně příjezdové cesty.

Jižní část areálu je přeměněna na park a stejně jako vnitřní dvůr slouží k vycházkám a relaxaci.

SCHÉMATICKÉ ŘEŠENÍ LHOTSKÉHO DVORA Varianta č. 3 - rehabilitační zařízení

Obrázek 4.8: Schéma - Varianta č. 3, vytvořeno v ArcGIS

4.3.3.1 Podmínky pro navrhování staveb pro zdravotnictví vycházející z legislativy

Pro výstavbu nových zařízení je důležitá znalost zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)[25]. Tento zákon upravuje problematiku územního plánování (koordinace výstavby, nástroje rozvoje území atd.) a stavebního řádu (povolování staveb, kolaudace, užívání staveb atd.).

Léčebná rehabilitační péče je definována v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zdravotní zákon)[30] jako: *péče, jejímž účelem je maximální možné obnovení fyzických, poznávacích, řečových, smyslových a psychických funkcí pacienta cestou odstranění vzniklých funkčních poruch nebo náhradou některé funkce jeho or-*

ganismu, popřípadě zpomalení nebo zastavení nemoci a stabilizace jeho zdravotního stavu; v případě, že jsou při jejím poskytování využívány přírodní léčivé zdroje nebo klimatické podmínky příznivé k léčení podle lázeňského zákona, jde o lázeňskou léčebně rehabilitační péči.

Požadavky na minimální plochy prostor a vybavení zdravotnických zařízení jsou stanoveny v přílohách vyhlášky č. 92/2012 Sb., o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovištích domácí péče[31].

Příloha č. 1 vyhlášky č. 92/2012 Sb. udává obecné podmínky funkčního a bezpečného provozu zdravotnických zařízení. Zařízení musí tvořit provozně uzavřený a funkčně provázaný celek, být umístěno v nebytových prostorech splňujících obecné požadavky na výstavbu, mít zajištěnu dodávku pitné a teplé vody, elektrické energie a odvod odpadních vod.

V příloze č. 2 vyhlášky č. 92/2012 Sb. jsou stanoveny požadavky na zdravotnická zařízení ambulantní péče, mimo jiné i na pracoviště jiných odborných pracovníků. Je zde vypsáno konkrétní vybavení pokojů (např. polohovací lůžka, cvičební pomůcky, pomůcky pro nácvik chůze statické i dynamické, inhalátor atd.), vyšetřoven a jednotlivých pracovišť dle druhu terapie.

2. Zvláštní požadavky podle oborů péče - nelékařská zdravotnická povolání

2.4.1. Individuální fyzioterapie

a) místnost pro individuální pohybovou léčbu s minimální plochou 10 m²

2.4.2. Skupinová pohybová léčba

a) tělocvična s plochou 5 m² na 1 pacienta; minimální plocha tělocvičny činí 13 m²

2.4.3. Pohybová léčba pomocí přístrojů

a) pracoviště s plochou 5 m² na 1 pacienta; minimální plocha pracoviště činí 8 m²

2.4.4. Pohybová léčba v rehabilitačním bazénu

a) bazén s plochou 4,5 m² na 1 dospělého pacienta a 4 m² na 1 dítě

2.4.5. Fyzikální terapie

a) pracoviště s plochou 5 m² na 1 pacienta

Příloha č. 4 vyhlášky č. 92/2012 Sb. stanovuje podmínky vybavení zdravotnických zařízení lůžkové péče.

Požadavky na technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení lůžkové péče - společné požadavky

1. Základní provozní prostory lůžkového oddělení jsou:

- a) pokoje pro pacienty,
- b) vyšetřovny,
- c) pracoviště sester,
- d) pracoviště zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, pokud je zřízeno,
- e) WC a sprcha pro pacienty,
- f) šatna pro pacienty, pokud je zřízena,
- g) koupelna pro pacienty, pokud je zřízena,

h) denní místnost pro pacienty, která může sloužit jako jídelna pro chodící pacienty, pokud je zřízena.

2. Vedlejší provozní prostory lůžkového oddělení jsou:

- a) sanitární zařízení pro zaměstnance,
- b) skladovací prostory,
- a) prostor pro čištění pomůcek a pro vylévání biologického materiálu,
- b) místnost pro odpočinek zaměstnanců, pokud je zřízena,
- a) místnost pro zeměřelé, pokud je zřízena.

3. Pokoj pro pacienty musí mít minimální plochu na 1 lůžko 5 m², minimální plocha pokoje musí být 8 m². U každého lůžka musí být zdroj elektrické energie a lokální osvětlení; v pokoji musí být komunikační zařízení mezi pacientem a sestrou. Pokoj musí mít přímé denní osvětlení. Každý pokoj musí mít umyvadlo, pokud nemá návaznost na koupelnu, sprchu nebo WC vybavené umyvadlem, a dále vyčleněný prostor pro stravování chodících pacientů, pokud není zřízena jídelna samostatně. Mezi lůžky musí být dostatečný prostor pro činnost personálu, pohyb pacienta a manipulaci s přístroji, materiálem a lůžky.

6. Pokoje pro pacienty ve zdravotnických zařízeních poskytujících lázeňskou léčebně rehabilitační péči nemusí být součástí lůžkových oddělení, připouští se pokoje v oddělených objektech vybavených pouze pro ubytování (ubytování hotelového typu).

7. Vyšetřovna musí mít minimální plochu 8 m².

Požadavky na technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení lůžkové péče - zvláštní požadavky

3. Následná lůžková péče

3.5. Rehabilitační a fyzikální medicína

Dále se podle zaměření léčebně rehabilitační péče zřizují:

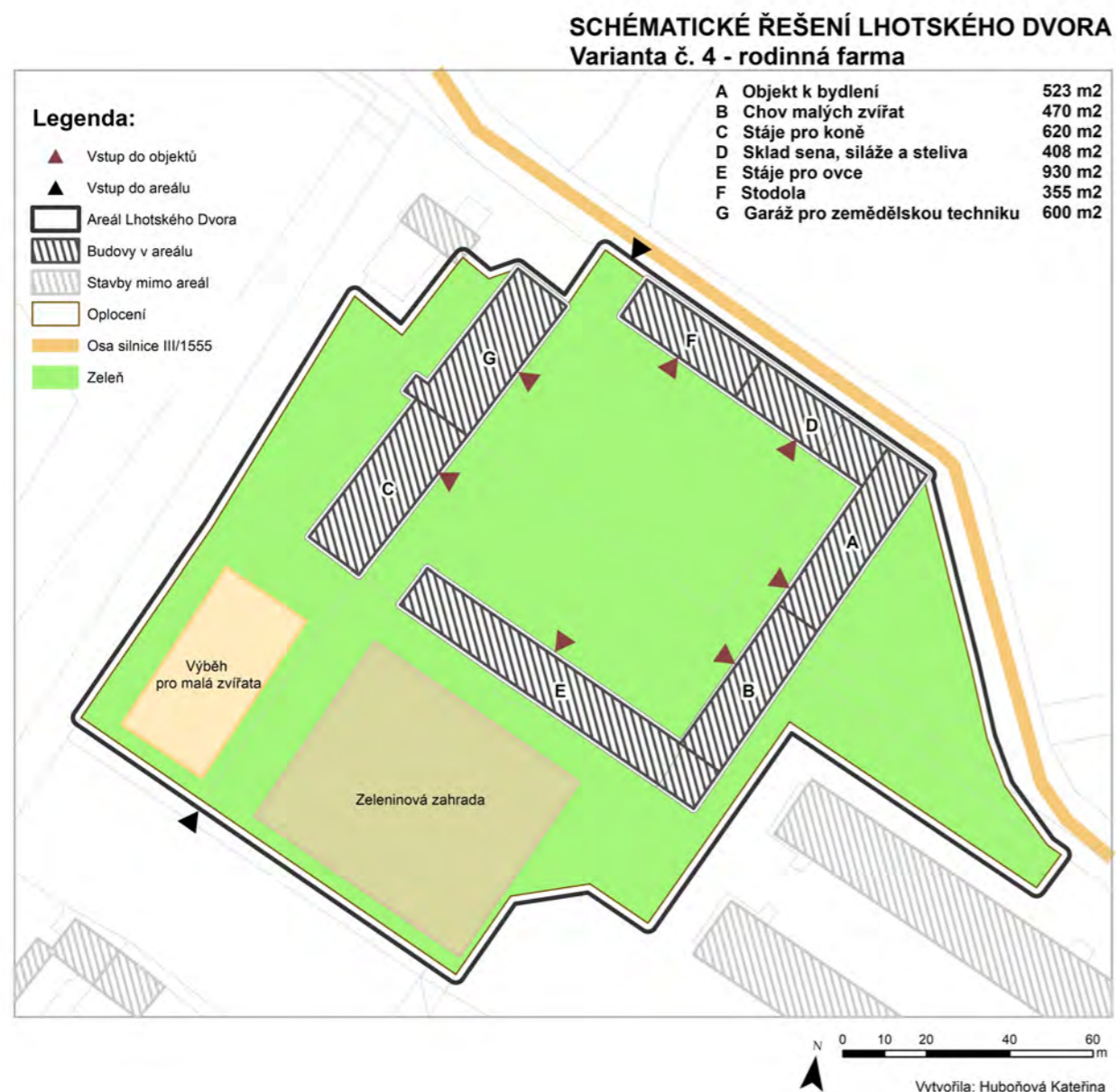
- a) pracoviště fyzioterapie splňující požadavky na vybavení uvedené v části I.B bodě 2.4 přílohy č. 2 k této vyhlášce,
- b) pracoviště ergoterapie, které má základní vybavení pro nácvik jemné a hrubé motoriky, úchopů a nácvik postury celého těla, pro nácvik chůze na různém povrchu a nácvik chůze v nerovném terénu, pomůcky pro nácvik soběstačnosti, a dále prostory vybavené pro nácvik soběstačnosti a terapeutických činností, např. ergoterapeutická dílna,

K dispozici musí být venkovní areál s vybavením pro nácvik chůze na různém povrchu a nácvik chůze v nerovném terénu a na delší trase, v dětských zdravotnických zařízeních s vybavením herními prvky pro děti do šesti let a sportovním hřištěm.

Podmínky požární ochrany pro navrhování, provádění a užívání všech typů staveb stanovuje vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb. Předepisuje únikové cesty a jejich vybavení či použití textilií a čalounění z hlediska jejich zápalnosti.

4.3.4 Varianta 4 - využití pro zemědělství

Obrázek 4.9 představuje využití areálu jako rodinné farmy, která se zabývá především chovem ovcí, doprovodně chová koně, slepice a králíky. Pastviny pro ovce a koně jsou zbudovány na pozemcích přiléhajících ke dvoru, které mají rozlohu 36 ha.

Obrázek 4.9: Schéma - Varianta č. 4, vytvořeno v ArcGIS

Objekt bydlení je situován v budově A, vedle které se nachází budova B fungující jako prostory pro chov malých zvířat a budova D, jejíž součástí jsou doprovodné stavby pro hospodářská zvířata (sklady sena, steliva a siláže). Samotné stáje pro ovce, jsou situovány v rozlehlé budově E. V bývalé stodole jsou umístěny garáže pro zemědělskou techniku (budova G) a stáje pro koně (budova C). Budova F, využívaná jako stodola se nachází v severní budově F, při vjezdu

do dvora. Vnitřní dvůr zůstává bez úprav, zatravněný, a to z důvodu pojezdu zemědělskou technikou.

Vjezd do areálu je situován v severním cípu areálu a z jižní strany. Zahrada v areálu je především využívána jako zeleninová zahrada a výběh pro malá zvířata.

4.3.4.1 Podmínky pro navrhování zemědělských staveb vycházející z legislativy

Pro výstavbu je důležitá znalost **zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)**[25]. Tento zákon upravuje problematiku územního plánování (koordinace výstavby, nástroje rozvoje území atd.) a stavebního řádu (povolování staveb, kolaudace, užívání staveb atd.).

Stavby pro zemědělství jsou definovány ve **vyhlášce MZ č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby**[27].

§3 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby

f) stavbou pro zemědělství

1. stavba pro hospodářská zvířata, tj. stavba nebo soubor staveb pro zvířata k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům,
2. doprovodná stavba pro hospodářská zvířata, tj. stavba pro dosoušení a skladování sena a slámy, stavba pro skladování chlévské mrvy, hnoje, kejdy, močůvky a hnojůvky, stavba pro skladování tekutých odpadů a stavba pro konzervaci a skladování siláže a silážních šťáv,
3. stavba pro posklizňovou úpravu a skladování produktů rostlinné výroby,
4. stavba pro skladování minerálních hnojiv,
5. stavba pro skladování přípravků a prostředků na ochranu rostlin,
6. příruční sklad, stavba, část stavby nebo oddělená místnost určená pro skladování přípravků a prostředků na ochranu rostlin o maximální přípustné hmotnosti do 1000 kg přípravků a prostředků na ochranu rostlin,

Minimální standardy zařízení pro hospodářská zvířata, obecné požadavky jejich chovu a minimální podmínky pro ochranu jednotlivých druhů hospodářských zvířat jsou zahrnuty ve **vyhlášce č. 208/2004 Sb., o minimálních požadavcích pro ochranu hospodářských zvířat**[32]. V přílohách této vyhlášky jsou definovány prostorové požadavky pro ustájení skotu, prasat a koní.

§4 vyhlášky č. 208/2004 Sb., o minimálních požadavcích pro ochranu hospodářských zvířat

m) podlahová plocha ve stájích pro ovce a kozy musí být minimálně

1. 0,15 m² na 10 kg živé hmotnosti u bahníc nebo koz,
2. 0,15 m² na 10 kg živé hmotnosti u jehňat nebo kůzlat,
3. 0,25 m² na 10 kg živé hmotnosti u plemenných beranů nebo kozlů ve skupinovém kotci,
4. 0,30 m² na 10 kg živé hmotnosti u plemenných beranů nebo kozlů v individuálním kotci.

Podmínky požární ochrany pro navrhování, provádění a užívání všech typů staveb stanovuje **vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb**. Předepisuje únikové cesty a jejich vybavení či použití textilií a čalounění z hlediska jejich zápalnosti.

Závěr

Diplomová práce se zabývala hospodářskými dvory ve volné krajině na vybraném území ORP Třeboň. Cílem práce bylo zpracování katalogu vybraných hospodářských dvorů nacházejících se v extravilánu obcí, zmapování vývoje hospodářských dvorů a zpracování koncepčního řešení u vybraného dvora.

Dochované hospodářské dvory se svými bohatě zdobenými štíty ve stylu tzv. selského baroka, které se nacházejí v severní části řešeného území, směrem k Soběslavsko-veselským blatům, nebo naopak puristicky působící dvory bez výrazného zdobení na východě území, jsou typickými stavbami oblasti Třeboňska. V rámci rešerše práce byl proveden terénní průzkum vybraných dvorů, na jehož základě byl zpracován katalog. Tato práce slouží k zobrazení aktuálního stavu jednotlivých hospodářských dvorů na Třeboňsku a zároveň ji lze využít jako vzor pro katalogizaci hospodářských dvorů i v jiných územních celcích.

Zpracovaná koncepce rozvoje hospodářského dvora se zabírá objekty areálu Lhotského Dvora. Areál hospodářského dvora je ve vlastnictví 2 subjektů, což může mít významný vliv na řešení budoucnosti areálu. Polovina řešeného území je v soukromém majetku fyzické osoby, zbylá část je v majetku Družstva soukromých rolníků Dynín. Vzhledem k velikosti a zanedbanosti areálu bude výrazným faktorem výběru varianty také otázka finanční.

První varianta - využití areálu pro rekreační účely, přináší výhody pro celou lokalitu. Díky příhodné poloze na okraji CHKO Třeboňsko a při břehu Záblatského rybníka by se jednalo o atraktivní rekreační areál obklopený nedotčenou přírodou vhodný pro pěší turistiku a cykloturistiku. Pro okolní obce by tato varianta znamenala přínos v podobě zvýšení počtu turistů a s tím spojené ekonomické výhody. Umístění areálu je zároveň jeho hlavní nevýhodou. Jedná se o solitérní lokalitu, od které je nejbližší ves Záblatí vzdálená 1 kilometr a nejbližší město Lomnice nad Lužnicí je vzdáleno 6 kilometrů. V okolí areálu se zároveň nachází množství stávajících konkurenčních ubytovacích zařízení. Nevýhodná je taktéž blízkost stávajícího zemědělského areálu, který není pohledově odcloněn a v letních měsících může být zdrojem zápachu.

Hlavní výhodou varianty č. 2 - léčebna pro závislé na návykových látkách, je kapacita areálu, která nabízí až 109 lůžek. Výhodná je odloučenost areálu od civilizace, která tak klientům nabízí léčbu v přírodě bez rušivých podnětů. V rámci pracovní terapie se klienti mohou aktivně podílet na údržbě areálu, díky tomu dávat konkrétní podobu svému prostředí a tím se podílet na snazší a levnější údržbě.

Třetí varianta navrhuje areál jako rehabilitační centrum spojené s vodoléčebnými prostory a bazénem. Výhodou tohoto využití je okolní prostředí vybízející k trávení volného

času v zeleni. Zrealizování této varianty by znamenalo výraznou investici do staveb, specialistů a rehabilitačního vybavení. V případě vybudování soukromého rehabilitačního centra by tato varianta byla významným ekonomickým přínosem pro celé okolí. Nevýhodou je rušivý zemědělský areál nacházející se v sousedství dvora.

Varianta č. 4 představuje využití území jako zemědělský areál. Tato varianta nejvíce koresponduje s podmínkami ÚP Dynín, podle kterého by měl být areál využit pro zemědělskou prvovýrobu v podobě chovu hospodářských zvířat, skladování produktů živočišné výroby, přípravu a skladování krmiv a steliva a skladování a posklizňovou úpravu rostlinných produktů. V těsné blízkosti řešeného území se nachází již stávající zemědělský areál. K řešenému území přiléhají rozsáhlé pozemky využitelné jako pastviny pro chovaná hospodářská zvířata. Pro tuto variantu je výhodná poloha areálu mimo hlavní tahy.

Možným rozšířením této práce, například v rámci závěrečných prací, by mohlo být zpracování katalogu dalších hospodářských dvorů, ať už na Třeboňsku nebo v jiné části České republiky, popřípadě vytvoření detailnějšího návrhu využití opuštěného hospodářského dvora.

Literatura

- [1] SO ORP Třeboň. 2018. Dostupné z: https://www.czso.cz/documents/11256/35330523/3314_souhrn.pdf/6f6f3303-5248-488c-a766-e4faa08d605a?version=1.5
- [2] Culek, M.: *Biogeografické regiony České republiky*. Brno: Masarykova univerzita, 2013, ISBN 978-80-210-6693-9.
- [3] Klimatické regiony ČR (dle Quitt, 1971). 2004 - 2017, [cit. 2018-10-06]. Dostupné z: <http://www.ovocnarska-unie.cz/sispo/?str=klima-mapa>
- [4] Území CHKO Třeboňsko. Dostupné z: <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/charakteristika-oblasti/relief/>
- [5] 4. úplná aktualizace ÚAP Třeboň (2016). 2016. Dostupné z: <https://geoportal.kraj-jihocesky.gov.cz/gs/trebon-2016/>
- [6] Třeboňsko. 2008. Dostupné z: <http://www.biomonitoring.cz/ptaci-oblasti.php?ptaci0blastID=1000081443>
- [7] Vizír (národní přírodní památka). 2018. Dostupné z: <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/vizir-npp/>
- [8] Ruda (národní přírodní památka). 2018. Dostupné z: <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/ruda-npp/>
- [9] Velký a Malý Tisý (národní přírodní rezervace). 2018. Dostupné z: <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/velky-a-maly-tisy-npr/>
- [10] Stará a Nová řeka (národní přírodní rezervace). 2018. Dostupné z: <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/stara-a-nova-reka-npr/>
- [11] Červené blato (národní přírodní rezervace). 2018. Dostupné z: <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/cervene-blato-npr/>
- [12] Žofinka (národní přírodní rezervace). 2018. Dostupné z: <http://trebonsko.ochranaprirody.cz/maloplosna-zvlaste-chranena-uzemi/zofinka-npr/>
- [13] Štěpánek Netolický. 2005. Dostupné z: <https://www.trebonsko.cz/stepanek-netolicky>
- [14] Třeboňská rybníční krajina. 2011. Dostupné z: https://www.mesto-trebon.cz/uploads/_mesto/kpz/navrh_kpz_text.pdf
- [15] Voděra, S.; Škabrada, J.: *Jihočeská lidová architektura*. České Budějovice: Jihočeské nakladatelství, 1986.
- [16] Územní studie Třeboňsko - Novohradsko. 2010, [cit. 2018-11-05]. Dostupné z: http://geoportal.kraj-jihocesky.gov.cz/gs/data/uploads/up_studie/us_trebonsko_novohradsko/03_arch_rukovet.pdf
- [17] Historie Třeboňska. 2009. Dostupné z: <https://www.trebonsko.cz/historie-trebonska>
- [18] Generel krajinného rázu Jihočeského kraje. 2009. Dostupné z: http://geoportal.kraj-jihocesky.gov.cz/gs/data/uploads/up_ostatni/generel_krajinneho_razu/jc_kraj_generel_krajinneho_razu_a4.pdf
- [19] Hájek, V.: *Lidová stavení*. Praha: Grada, 2001, ISBN 80-247-9054-8.
- [20] Škabrada, J.: *Lidová architektura*. Praha: České vysoké učení technické, 1996, ISBN 80-010-1435-5.
- [21] Vařeka, J.; Frolec, V.: *Lidová architektura*. Praha: Grada, druhé vydání, 2007, ISBN 978-80-247-1204-8.
- [22] Pešta, J.: *Plošný průzkum lidové architektury a venkovských sídel*. Praha: Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, 2014, ISBN 978-80-86516-78-3.
- [23] Kučová, V.; Bureš, P.: *Principy péče o lidové stavby*. Praha: Jalna, 1999, ISBN 80-862-3407-X.
- [24] Letecké fotografie obce Lhotský Dvůr. Dostupné z: <http://www.ze-vzduchu.cz/fotografie-obci-ch-az-o/category/278-lhotsky-dvur>
- [25] 183/2006 Sb., Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). 2006. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-183>
- [26] 501/206 Sb., Vyhláška o obecných požadavcích na využívání území. 2006. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-501>

- [27] 268/2009 Sb., Vyhláška o technických požadavcích na stavby. 2009. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-268>
- [28] 108/2006 Sb., Zákon o sociálních službách. 2006. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-108>
- [29] Doporučený postup č. 2/2016 Materiálně-technický standard pro služby sociální péče poskytované pobytovou formou. 2016. Dostupné z: https://www.mpsv.cz/files/clanky/25608/Doporuceny_postup_Materialne_technický_standard.pdf
- [30] 372/2011 Sb., Zákon o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). 2011. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372>
- [31] 92/2012 Sb., Vyhláška o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče. 2012. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-92>
- [32] 208/2004 Sb., Vyhláška o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat. 2004. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-208>

Seznam použitých zkratk

BP Bezpečnostní pásmo	SO Správní obvod
BR Biosférická rezervace	STL Středotlaký
ČOV Čistírna odpadních vod	ÚAP Územně analytické podklady
DSO Dobrovolný svazek obcí	ÚP Územní plán
EVL Evropsky významná lokalita	ÚSES Územní systém ekologické stability
CHKO Chráněná krajinná oblast	VAK Vodovody a kanalizace
IP Interakční prvek	VN Vysoké napětí
JE Jaderná elektrárna	VTL Vysokotlaký
KÚ Katastrální území	VVN Velmi vysoké napětí
MZCHÚ Maloplošné zvláště chráněné území	ZPF Zemědělský půdní fond
NBC Nadregionální biocentrum	ZÚR Zásady územního rozvoje
NBK Nadregionální biokoridor	
NPP Národní přírodní památka	
NPR Národní přírodní rezervace	
OP Ochranné pásmo	
ORP Obec s rozšířenou působností	
PO Ptačí oblast	
PP Přírodní památka	
PR Přírodní rezervace	
PUPFL Pozemky určené k plnění funkce lesa	
RBC Regionální biocentrum	
RBK Regionální biokoridor	